

Fá-magyarázat a nemzetközi Fá-konferencián New Yorkban 2004

(kérdések és válaszok) (változtatás 2005.01.12-én)

Li Hongzhi, 2004. november 21-én

A tanítvány kérdez: Ha a körülmények megengedik, akkor visszamehetünk Kínába, hogy ott dolgozzunk?

Mester: Induljunk ki egyszer abból, hogy az üldözés befejeződik és a Fá-helyreigazítás az embervilágban még nem kezdődött volna el, ha te akkor szeretnél visszamenni Kínába dolgozni, akkor egyszerűen menj vissza Kínába és dolgozz ott. Hogy ez most megy vagy sem – most inkább ne menjetek vissza, mivel az üldözés ott még mindig tart. Én tudom, hogy talán valamelyik hivatalnok a szárazföldi Kínából vagy valamelyik magas személyiség felhívott néhány tanulót vagy üzenetet küldött nekik és megkérte őket, hogy térjenek vissza. Ő garantál nektek valamit és biztosít is, hogy nem lesztek üldözve, vagy valami mást garantál nektek. Gondoljatok csak bele, ő rendelte el talán az üldözésnek ezt a politikáját? Hiszen a garanciája önmagában már nem nagyon kérdéses? Kitől kapta az utasítást? (taps) Milyen garanciája van hát? Ki garantálhat már valamit számára? Ez önmagában már nem nagyon kérdéses? Mit jelent egy egységfrontot felépíteni, létrehozni? Ha a gazfickók csselfogásai, trükkjei nem működnek többé, egy egységfrontot építenek fel, hoznak létre. Már megint ugyanaz a játék. Ügyelnetek kellene. Mi nem jelentünk fenyegetést valamilyen politikai hatalom számára, mi csak arra szólítjuk fel őket, hogy fejezzék be az üldözést. (taps) Egyfelől ők üldöztetnek és másfelől megpróbálják, hogy megnyerjék maguknak az emberek szívét. Minden lehetséges aljas trükköt alkalmaznak.

Tanítvány: Dáfá-tanítványok Chongqing-ből üdvözlik a Mestert. (Mester: Köszönöm nektek.) (taps) Mi biztosíthatjuk a Mestert, hogy mindenkor jól fogjuk csinálni azt, amit jól kell csinálnunk.

Mester: Nagyszerű. (taps)

Tanítvány: A pekingi Qinghua-Egyetem Dáfá-tanítványai üdvözlik a Mestert.

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: A pekingi női munkatábor jogtalanul bezárt Dáfá-tanítványai üdvözlik a Mestert.

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: A pekingi börtönökben jogtalanul bezárt Dáfá-tanítványok üdvözlik a Mestert.

Mester: Köszönöm nektek. (taps) Mindegy milyen környezetben, nektek szilárd őszinte gondolatokat kell megőriznetek, hiszen ti Dáfá-tanítványok vagytok, ti speciális élőlények vagytok.

A tanítvány kérdez: Az európai Fá-konferencia jövő évben Londonban lesz. Erre teljes szívből meghívjuk a Mestert (mind nevetnek, taps). Én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, mi az oka annak, hogy a „hét ősbuddha” át van változtatva, javítva „hat ősbuddhára”?

Mester: Mi ezt különböző szempontokból magyarázzuk el. Egyfelől a történelemben nem kevés buddha létezett, aki az embervilágba jött, nem csak hatan voltak és nem is csak heten. Természetesen léteztek még más istenségek is. Ha mi csak a buddhákról beszélünk, a buddhák, akik az emberek megváltására jöttek, szintén nem voltak kevesen. De azok, akik egy küldetéssel jöttek, olyan buddhák mint Sákjamuni, a történelemben csak hatan léteztek Sákjamuni előtt. Ha én számolom meg őket, akkor én Sákjamuni Buddhát hozzájuk számlálom, akkor heten vannak. Viszont a buddhizmusban mindig hatról beszélnek. Hiszen Sákjamuni tanítványai úgy vélik, hogy ők Sákjamuni tanítványai és ezért Sákjamuni Buddhát nem számolják hozzájuk. Így ők azt mondják, hogy hatan lennének. Ha én erről beszélek és Sákjamuni Buddhát hozzájuk számolom, akkor heten vannak. Természetesen, ha az ember a Fát terjeszti, a mai emberiség felfogóképességének is meg kell feleljen. Hogy ezek a buddhisták szintén meg lehessenek váltva, mi lehetőleg mondjuk úgy, ahogyan ők gondolják, akkor mi átjavítjuk hatra és ezzel jól van. (taps)

Tanítvány: Tisztelt Mester, jó napot. A tanulók nevében Romániából köszöntöm a Mestert.

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

A tanítvány kérdez: Romániában leginkább új tanulók vannak. Ők is átéltek különböző nehézségeket, de nagyon szorgalmasan haladnak előre. Én szeretném a Mestert megkérni, hogy magyarázza el, hogyan kapcsolódhatnak be a tanulók Romániából még jobban a FÁ-igazolásba és hogyan játszhatna Románia egy még jobb szerepet a FÁ-igazolásban?

Mester: Éppen mondtam, hogy összehasonlítóképpen a világon élő emberekhez a Dáfá-tanítványok száma nagyon kicsi, azonban ti egy ilyen nagy történelmi küldetést hordoztok magatokkal. Minden egyes terület Dáfá-tanítványai elvileg nézve a reményt jelentik azon terület élőlényeinek megmentésére, azonkívül ők jelentik az egyedüli reményt. Az élőlények ott töledek kellene hallják az örömhírt, mikor ti az igaz körülményeket tisztázzátok, ők meg kellene értsék, mi a Dáfá, ezért a Dáfá-tanítványok kötelessége nagyon nagy. Hogyan lehet hát még jobban csinálni? Gondolom, ami egy Dáfá-tanítványt illet, ha mindegyik csak a saját szájára lenne utalva, hogy azon a területen mindegyik embernek meséljen az igaz körülményekről, akkor ő ezt nem fogja elérni, megcsinálni. A Dáfá-tanítványok energiájának, miközben művelik magukat, az őszinte gondolatokkal való őszinte cselekvésük közben és a hatalmas erényüknek a művelésnél szintén van kihatása.

Másfelől, mindazon keresztül, amit a Dáfá-tanítványok tesznek, amit az igaz körülmények tisztázása közben mondanak, az információ az igaz körülményekről el fog terjedni a hétköznapi emberek társadalmában, az emberek között ki fog alakulni az információcsere egy környezete. Ebben a környezetben, ha az emberek beszélgetnek egymással, ezeket az élőlényeket szintén meg lehet menteni, ez közvetetten történik. Egy további probléma abban rejlik, hogy sok élőlény meg lett mérgezve a gonosz élőlények befolyása alatt, a fejükben sok rossz dolog létezik a KP médiáinak hazugságpropagandájából. Ha ti az igaz körülmények tisztázásánál ezt el tudjátok távolítani a számukra, akkor az még jobb, mivel az embereknél a Dáfá-ról való rossz gondolatok a gonosz élőlények által lehetnek irányítva, amelyek a Dáfá-tanítványokat üldözik. Ha a Dáfá-tanítványok őszinte gondolatokat bocsátanak ki, őszinte gondolatokkal őszintén járnak el (becsületesen cselekednek), ezeket el lehet távolítani. Tulajdonképpen ez úgy van, ha a gondolataitok nagyon őszinték és ti az utcán mentek vagy a városaitokban éltek, a környezet körülöttetek már meg lesz tisztítva. A léted, létezésed már rendelkezik a hatással, hogy élőlényeket mentsen meg. De egy művelőként te még démoni nehézségekbe fogsz ütközni, ha neked még olyan nagy képességeid is vannak. Ez azon múlik, hogy mindegyiknek van egy útja, amit a művelése közben járnia kell. Egyidejűleg a régi erők sok zavarást készítettek elő számotokra (okoztak nektek), miközben ti a FÁ-t igazoljátok. Ha az őszinte gondolatok nem elég erősek, ezeket a zavarásokat normális módon nagyon nehezen lehet eltávolítani.

Nos, ami azt a kérdést illeti, hogyan lehet ezt jól csinálni, úgy akkor csináljátok jól azt a három dolgot, amit a Dáfá-tanítványoknak csinálniuk kellene. Akkor a legeslegjobban csinálta az ember. (taps) Léteznek még viszont különbségek, hogy mennyi erőfeszítést tesz az ember. Némelyek nem fejtenek ki olyan sok erőt és mások valamivel szorgalmasabban haladnak előre és valamivel több erőfeszítést tesznek (többet fáradoznak). Természetesen a Mester látta, hogy a társadalomban mindenkinek van egy családja, van munkája és azonkívül mindenkinek még sokféle tevékenysége van, amelyeknek köze van a társadalomhoz, ezért nagyon kevés felesleges idő marad. Ezt mind tudja a Mester, és van megértése minderre. Valójában ez a pont szintén tekintetbe van véve a Dáfá művelési formájánál, ebben a tekintetben nem lesz semmi megzavarva.

A tanítvány kérdez: A tanítványok Tajvanból üdvözlik a Mestert. (taps) Én szeretném a Mestert – kérem – megkérdezni: Mi az iránya, orientációja az ázsiai-csendesóceáni Zhengwu honlapnak?

Mester: A Dáfá-tanítványok honlapjai jól kellett volna legyenek kialakítva, hiszen ezek is ablakként szolgálnak az igaz körülmények tisztázására és szintén megvan a hatásuk az összes élőlény megmentésénél, ezért kellene legyenek kialakítva. Ha most azt kérdezitek, hogyan kell ezeket konkrétan kialakítani, az a ti dolgotok. (a Mester mosolyog) Miért nem magyaráz el a Mester valami konkrét dolgot? A Mester csak arról gondoskodik, hogy az összességben ne lépjenek fel problémák. Ha a tanulók között néhány probléma, veszekedések vagy különböző vélemény létezik, mindez a ti művelési állapototoknak egy visszatükröződése. Hogyan járja az ember ezt az utat, hogyan csináljon minden egyes dolgot, ez mindaz, amivel ti saját magatok kell alaposan foglalkoztatok a hatalmas

erényetek megalapozásának a folyamatában. Ha én neked mindegyik dolognál megmondanám, hogyan kellene csinálnod, akkor ez a dolog énáltalam megcsinálnak számítana, akkor egy istenség sem ismerné el, hogy ez teáltalad lett megcsinálva. (a Mester mosolyog) (taps) Innen eredően szeretném ezeket a dolgokat rátok hagyni. Nekem nem szabad elvennem tőletek a művelés alkalmait.

Tanítvány: A Dáfá-tanítványok Guangzhou-ból üdvözlik a Mestert.

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

A tanítvány kérdez: Én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: Némely tanítványok a szárazföldi Kínából szeretnék a megtakarított pénzüket az igaz körülmények tisztázására szolgáló New York-i projektek rendelkezésére bocsátani, megy ez?

Mester: Ez már megy, ha ő egy nagyon gazdag, bőséges életet folytat, akkor nem probléma. Ha itt megtakarított pénzről beszélünk, ez tehát azt jelenti, hogy ő mégsem olyan jómódú, akkor az a legjobb, ha a pénzt Kínában hagyja az igaz körülmények tisztázására. Hiszen a környezet Kínán kívül összehasonlítva Kínával mégiscsak sokkal jobb. (taps)

A tanítvány kérdez: Én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, hogy a jelenlegi igaz körülmények tisztázása Manhattanben a Fá-helyreigazítás végéig fog tartani? (mind nevetnek)

Mester: Nem. Mikor a tanulóknak, akik Manhattanben tisztázzák az igazságot, utolsó alkalommal volt egy ülésük, én már beszéltem erről, ti csak egy bizonyos ideig csináljátok ezt. Ez a hely, Manhattan, valami különleges. Pénzügyi területen szinte a világ közepe, azonkívül világszerte létezik sok nagy vállalkozás (nagyvállalat), aminek mind van itt egy irodája vagy egy lerakata (fiókja, képviselője). Más szavakkal [kifejezve] Manhattan a gazdaság egy csomópontja, az egész világgal nagyon szoros kötelékei, összeköttetései vannak. Nos, mivel ez a környezet szintén nagyon különleges, ugyanúgy az emberek is, akik Manhattanben összegyűlnek, szintén különlegesek. Itt sok magas képzettségű ember (értelmiségi) zsúfolódik össze, emberek, akik a társadalomban egy bizonyos hatalommal és egy bizonyos gazdagsággal rendelkeznek. Vagyis ez azt jelenti, hogy a társadalomban ők egy rendkívüli szerepet játszanak.

Ámbár a tanulók száma New York környékén, beleértve New Jersey területét és más kapcsolódó területeket is, igazán nagy, úgy az mégis úgy van, hogy mi ezekben az években láttuk, hogy sok ember még mindig közömbös marad. Ámbár mi már olyan régóta végeztük az igaz körülmények tisztázását, még mindig sok ember létezik, aki nem tud érintkezésbe kerülni a Dáfá-tanítványokkal. A Fálun Gong üldözésénél a Kínai KP sok gonosz dolgot hintett el itt, úgyhogy egyes embereknek ebben a környezetben még mindig gátjaik, akadályaik vannak a Dáfá megértésében.

Egyidejűleg én még egy problémát fedeztem fel: Különböző nagy cégeknél Manhattanben és még egyes kis cégeknél is léteznek kínai munkatársak. És ezek a kínai munkatársak legnagyobb részét szintén be lettek csapva a Kínai KP médiáiban szereplő hazugságpropaganda által. Ez a mai napig még mindig nincs eltávolítva a fejükből. Így olyan emberekké váltak, akik a mérgező anyagot terjesztik az amerikai társadalomban. Ez nem azt jelenti, hogy ezek az emberek természettől fogva gonoszok, de az valóban úgy van, hogy a Dáfá-tanítványok itt az egyik oldalon az igaz körülményeket tisztázzák és azok a másik oldalon a Kínai KP híreszteléseit terjesztik. Az nem árt, ha mi a következőt papírra vetjük, szórólapokra vagy bemutató táblákra írjuk vagy tudósítunk róla a médiákban: Az Ön cégénél alkalmazott kínaiak szintén be vannak csapva, ők segítenek a Kínai KP-nak abban, hogy hazugságokat terjesszen (taps), kérjük, hogy tájékozódjon saját maga az igaz körülményekről. (taps)

A tanítvány kérdez: Hogyan csinálhatnám a Fá-igazolás munkáját jobban, azon körülmény alatt, hogy én nem rendelkezem a hétköznapi emberek egy képességével sem?

Mester: Az nem tesz semmit, ha a hétköznapi emberek egy képességével sem rendelkezik az ember. Sok tanuló osztogat az utcán szórólapokat, újságokat vagy beszél közvetlenül az emberekkel az igaz körülményekről, mindezt lehet csinálni. A követség előtt szintén vannak tanulók az egész év folyamán, ez szintén nagyon nagyszerű. Sok mindent lehet csinálni.

A tanítvány kérdez: Jó napot, tisztelt Mester. Az utóbbi időben a „Zhuán Fálun”-ban és más Dáfá könyvekben igazán sok írásjel van megváltoztatva, milyen mélyebb értelme van ennek?

Mester: Az értelemről nem beszélünk, beszéljünk inkább a felszínes dologról. A „lian [gyakorlatokat végezni (gyakorlás)]“ írásjelet vesszük példaként a „xiulian [művelődni (művelés)]“ -nél. Ha nem

történt volna meg a Dáfá-tanítványoknak ez az üldözése, én egy olyan utat mutattam volna meg nektek, amelyet járnotok kellett volna. Mióta elkezdődött ez az üldözés, azok a hamis csigongok és azok a zagyvalékok viszont szintén részt vettek az üldözésben, sőt a televízióban is megtámadták a Dáfá-t. Az ok erre természetesen az volt, hogy egyre több ember létezett, aki Dáfá-t tanult és az ő embereik is jöttek, hogy Dáfá-t tanuljanak, így többet nem tudtak pénzt keresni, akkor irigyek lettek és gyűlöletet tápláltak. Így némely tanítványok feltették a kérdést: Mester, nem cserélhetjük át más csigongoknál a „lian [gyakorlatokat végezni (gyakorlás)]“-t „lian [gyakorolni (gyakorlás)]“-re? Hiszen ők úgysem művelik magukat valóban.

Ez csak egy példa volt. Más tekintetben még nagyon sok tényező létezik, ami az elfajult kultúra alapján jött létre. A kínai írás egy különleges írás, nagyon hasonlít a mennyben használt íráshoz. A kínai nyelv is nagyon hasonló ahhoz a mennyben, mivel ahhoz a kultúrához tartozik, amit az istenségek közvetlenül az emberek számára teremtettek. Ehhez jön még, hogy a kultúra Kínában félisteninek lett elrendezve, megalapozva, így a kínai írás írásképe (karakterének) és kiejtésének van egy kapcsolata a világegyetemhez. Nagyon erősen különbözik a nyugati írásoktól és más népek írásaitól. Bizonyos értelemben más népek írásai egyfajta jelképek, szimbólumok, amiket az istenségek az emberek számára teremtettek. A célja ezeknek az, hogy az emberek azon a helyen a Fá-ra kellett volna várjanak, ha a sorskapcsolat meg van kötve, hogy ezáltal ott az emberek, akik a Fá-ra vártak, egy normális életben ezeken a jelképeken keresztül átmenetileg kicserélhessék egymással a véleményüket. Ha most a kínai írás írásképe és kiejtésének kapcsolata van a világegyetemhez, akkor gondoljatok csak bele, milyen zavaró hatása lehet akkor ennek az emberiségre, a Dáfá-tanítványok Fá-igazolására, akik ezen a szinten kapják meg a Fá-t és eszerint művelik magukat, sőt a Fá-helyreigazításra? Ez tehát azt jelenti, hogy a régi erők ezeket a tényezőket használták, hogy hiányosságokat használjanak ki a Fá-helyreigazításban. Vegyük például a „mudi [cél]“ szót. Ha az ősi időkben az ember a „mudi [cél]“ szót és a „di [hely]“ szót írta le, biztosan ugyanazt a „di“-t használta, mint ami a „tudi [talaj, föld]“-ban fordul elő. Az újkorban felületesen azt mondják, a nyelvtan szabványosítására lenne, hogy az emberek uralhassák a nyelvtant – ezáltal egyszerűen átváltoztatták a „di“-ből [„cél“-ból] a „di“-t [egy jelentéktelen nyelvtani részecske, partikula]. Ha tehát te elérted a „mudi“-t [a nyelvtani részecske jelével], te még mindig nem érted el a célt [„mudi“ az eredeti írásmódban]. (mind nevetnek, taps)

Sok tényező problematikus. A régi erők az újkorban szétrombolták, elpusztították a kínai kultúrát, ezzel egy nagy csomó törött cserepet hagytak hátra nekem a Fá-helyreigazítás számára. Túlságosan is sok szabotáló tényező létezik minden területen, ezért sok dolog kell legyen helyreigazítva. Viszont nekünk nincs többé olyan sok időnk. Ha mi korigálni akarunk valamit, csakis egyszerűen csinálhatjuk. Szerencsére a Fá tartalma érintetlen marad. A „Zhuán Fálun“ könyv különböző dimenziókban szintén egészen különbözően mutatkozik meg. A mennyben a „Zhuán Fálun“ egészen másnak tűnik, mint a „Zhuán Fálun“ a Földön, ezért ez nem zavar.

A tanítvány kérdez: A tanítvány nem érte el, hogy a művelés közben – olyan jól, amennyire lehetséges – alkalmazkodjon a hétköznapi emberekhez, később nagy megbánás fog létezni?

Mester: Nem érte el, hogy – olyan jól, amennyire lehetséges – a művelés közben alkalmazkodjon a hétköznapi emberekhez – „olyan jól, amennyire lehetséges“ akkor talán azt jelentené, a mércének tökéletesen megfelelni. Ha ma lenne a vég, akkor ezáltal meg lenne határozva, melyik szinthez tartozol. Ma viszont még nincs a vég, és ha ma még nincs záróra, akkor az azt jelenti, amit te már elértél vagy nem, amit te már jól műveltél és amit nem, ez még mind egy megjelenés ebben a folyamatban, még nem lehet eldönteni, hogy te már ilyen vagy. Ha viszont már felismerted a gyengeségeidet, és én már azt hiszem, ha te egy cédulát nyújtasz be, már biztosan felismerted őket, akkor javítsd ki ezt és csináld egyszerűen jól. (taps)

A tanítvány kérdez: Tisztelt mester, nekem van egy kérdésem: A korábban kiadott „Zhuán Fálun“ könyvekben „Chengdu“ már át lett változtatva, javítva „Chengdu“-ra. De a gyakorlótársak azt mondják, hogy ez még nem lett hivatalosan közölve a Minghui honlap által. Mi újra vissza kellene változtassuk, javítsuk az eredeti „Chengdu“-ra?

Mester: Mi már változtattunk meg egy párszor írásjeleket. Túl sok van, ami meg kellene legyen változtatva. Mihelyt egy kérdés meg lesz érintve, sok minden fog történni, emiatt mi most felhagyunk az írásjelek megváltoztatásával. Egyet sem fogunk megváltoztatni többé. Ami még megváltoztatandó, úgy ti az újólag kiadott „Zhuán Fálun“ szerint változtathatjátok meg, mivel az újólag kiadott „Zhuán

Fálun“ hamarosan meg fog jelenni. Ha írásjelek kellett legyenek megváltoztatva, néha a Minghui honlap tudósított, értesítést adott erről, de néha nem. Így néz ez ki.

A tanítvány kérdez: A világegyetem szerkezete, amit Ön korábban elmagyarázott nekünk, az az új világegyetem szerkezete?

Mester: A szerkezet, amit én elmagyaráztam nektek, az a régi világegyetem szerkezete. Ezek állapotok, amik a Fá-helyreigazítás közben lépnek fel, ezek olyan állapotok is, hogyan lépnek fel az élőlények a régi világegyetemben. Ami az új világegyetemet illeti, azt nem szabad elmesélni. Nem csak, hogy nem szabad elmesélni, hanem az égi titkok nem is szabad legyenek kiszolgáltatva. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) Sok titok a régi világegyetemben már nem számít többé égi titoknak, mivel meg lesznek változtatva, változások fognak létezni. Ebben a régi világegyetemben azonban szintén létezik nagyon sok élőlény, amelyik jó, léteznek jó tényezők is, beleértve a jó szerkezeteket, ezek még meg lesznek őrizve. Így a régi világegyetem nagyon sok élőlénye és a legtöbb szerkezet meg lesz őrizve, tartva.

A tanítvány kérdez: Egy ilyen sürgető időben, amelyikben az összes élőlény meg kellene legyen mentve, miért rendelkezem én még egy ilyen makacsul önző szívvel? Én aggódok saját magam miatt.

Mester: Gondolom, ha az ember fel tudja ismerni a saját gyenge pontjait, gyengeségeit, akkor az művelés. Ez tulajdonképpen mind egészen normális, ameddig fel tudja ismerni, az már a haladás kezdete. Ha egyébként te erre tudsz ügyelni és fokozatosan jobban tudod csinálni, akkor már előrelépéseket teszel. Ne aggódj, az aggodalom ragaszkodáshoz vezethet. Ha te egy problémát látsz, akkor változtasd meg azt; ha te gyengeségeket látsz, akkor próbáld meg legyűrni őket. Sok dolog létezik, ami nem lehet általatok megcsinálva. Ezt a pontot én már minden oldalról (sokoldalúan) tekintetbe vettem a Fá-terjesztésnél, én már megsejtettem ezt a problémát. Vagyis ez azt jelenti, akit én meg akarok váltani, az főképpen a fő-összellelem, nevezetesen ez az ember. Milyen nagyok is hát egy ember képességei? Emberek csak a saját hibáikat ismerhetik fel és ezeket győzhetik le, ezáltal ők a művelésnél vannak. Mit lehet viszont tenni, ha maguk a tényezők, amik egy ember életét képezik, vannak elfajulva? Különösen ha az ember gondolkodásmódja is el van fajulva, mit lehet ott csinálni? Például a KP Kínában szántszándékkal erőltetetten belenevelte az emberekbe a dolgainak egy sorát olyan sok éven keresztül. Ha sok ember látta, hogy ez a párt rossz, akkor ők rosszat beszélnek róla egy kultúra keretén belül, amit a párt beléjük nevelt, nem ismerték fel őt [a pártot] igazán. A beléjük öntött pártkultúrán kívül sem tudják őt világosan felismerni. Ezek pontosan elfajult gondolatok. Mit lehet mármint tenni ezen körülmény alatt? Én úgy mondtam, hogy te némely dolgokat meg tudsz csinálni. Ha te nem teszed meg azt, amit meg tudsz csinálni, akkor te nem vagy egy művelő. Amit te nem tudsz megcsinálni, azt a Dáfá biztosan meg fogja csinálni a számodra. A Mesternek biztosan vannak eszközei és útjai erre. (taps)

Ez azt is jelenti, a részt, amit te kellene műveljél, azt te kell műveljed. Amit te nem tudsz művelni illetve nem tudsz észrevenni és aminek te nem vagy tudatában vagy ha te ennek tudatában vagy, de nincs meg az a képességed, hogy megváltoztasd, ezt a Mester fogja megtenni neked. Természetesen, ez viszont nem jelenti azt, ha ti már felismertétek a ragaszkodásaitokat, de nem tudjátok elengedni őket, még egy kifogást találtok, hogy nektek „nincs meg a képességetek“ és ezzel szabad elhárítanotok a felelősséget (mind nevetnek), ez viszont nem megy. Amikre én gondolok, azok a lényednek a szerkezetei illetve a gondolataidnak és dolgaidnak a szerkezetei, amiknek te egyáltalán nem vagy tudatában és amit nem is tudsz megcsinálni, ezt biztosan el fogja intézni a Mester.

A tanítvány kérdez: Mester, az időszak, amelyikben az üldözésnek vége, az az időszak is, amelyikben a Fá helyre fogja igazítani az embervilágot?

Mester: Ez viszont könnyen lehetséges. Inkább nem beszélek erről a dologról. Mihelyt én erről beszélek, nyugtalanok lesztek. A pompásat és a grandiózusat (fenséges csodát) hagyom, hogy ti saját magatok lássátok.

A tanítvány kérdez: Tisztelt Mester, elmagyarázna Ön egyszer valamit a gonosz párt eredetéről, amelyik a Dáfá-tanítványokat üldözi (mind nevetnek)?

Mester: Alapjában véve hogyan keletkezett ez a dolog, úgy találom, hogy mi nem itt a Fá-konferencián kellene beszéljünk erről. Hogyan jött létre az embervilágban, azt szintén nem kell elmagyarázzam nektek, azt bizonyos tekintetben tudjátok. Valójában, hogy te most egy közönséges

párt vagy egy gonosz párt vagy, vagy hogy te valamilyen más politikai párt vagy, művelőkként mi egyáltalán nem avatkozunk be nálad. Bármilyen gonosz is vagy, ez az embervilág egy dolga. Bármilyen jó is vagy, az szintén az embervilág egy dolga. Művelőkként mi elszakadunk ettől a világtól. Még ha az embervilágban is művelődünk, nem bonyolódunk bele az embervilág veszekedéseibe, vitáiba. Ha gonosz, akkor létezik egy célja a rosszindulatú létének; ha jószívű, szintén létezik egy célja a jószívű létének. Az emberi társadalom állapota vezetett ehhez, a Dáfá-tanítványok egyáltalán nem törődnek ezzel. De ti mindannyian tisztán láttátok, mikor a démonok nagy fővezére akkoriban az embervilágban, mikor üldözött bennünket, fennhangon megmondta, hogy a pártja „feltétlenül le kell győzze a Fálun Gong-ot“, „én egyszerűen nem hiszem, hogy az XX-Párt nem tudja legyőzni a Fálun Gong-ot“. Tudom, hogy ez az irigységéből jön, de én tudom, hogy a szavai mögött annak a pártnak a tényezői vannak. Nevezetesen úgy van, mivel üldözött bennünket, úgy mi őt leplezzük le először. Ezt az üldözést mi egyáltalán nem ismerjük el. Az igaz körülmények tisztázásánál mi el fogjuk mondani a világi embereknek, miért van üldözve a Fálun Gong, mi a Fálun Gong és mi az a párt. Mindegy ki üldözte a Dáfá-tanítványokat, mi le fogjuk leplezni és el fogjuk távolítani a mérgező befolyást, ami a világi emberek fejébe lett beletöltve.

Miután némely emberek hallották a tanulóink magyarázatát az igaz körülményekről, azt mondják, hogy a Fálun Gong igazán jó, de ő úgy találja, hogy annak a pártnak is megvolt az indítéka. Szintén sok ember létezik, aki úgy véli, hogy az, amit a Kínai KP mond, nem lehet helytelen és következőképpen nem akar tájékozódni az igaz körülményekről. Ezek az emberek még nem látták ennek a pártnak a rosszindulatú, gonosz természetét. Némelyek azt mondják, a Fálun Gong igazán jó, az a párt nem követett el egy hibát sem, ez a démonok ezen nagy fővezérének a hibája. Akkor mi magyarázzuk el a világi embereknek, miért üldözi a Fálun Gong-ot, milyen okból kifolyólag üldözi a Fálun Gong-ot. Hadd lássák egyszer az emberek, ki is itt tulajdonképpen egy szekta és mi ez a párt. Az üldözés közben a Dáfá-tanítványok felfedik a sötét múltját.

Ámbár a Dáfá-tanítványok művelők és nem törődnek a világi dolgokkal, én, Li Hongzhi, azonban mindent tudok. (taps) Az üldözés közben ezekben az években én mindig is megismételtem ezeket a szavakat, de az üldözés még mindig tart. A mai napig a Kínai KP új választmánya (vezetése) már két éve hivatalban van és az üldözés ennek ellenére tovább megy. Azok csak elszigetelt egyének, akik a gonosztettekét elkövetik? Miért ne kellene napfényre hozni annak a pártnak a rosszindulatú, gonosz természetét? Ha nem üldöztél volna engem, akkor én sem törődnék veled és nem is mondanék semmit rólad. Olyan sok Dáfá-tanítványt fosztottak meg az életüktől, azonkívül az üldözés még egyre tovább folytatódik, milyen gonosz is hát ez. Azonkívül az a párt még használja a médiákat, amelyekben csak a pártnak van szava, nagy terjedelemben terjeszt hazugságokat a propagandán keresztül, ez még rosszabb mint a „kulturális forradalom“ idején. Ez a jószívű emberek egy tömegére irányul. Még ha én el is tűrném (viselném) és tolerálnám ezt, az istenségek ezt nem tolerálhatják! (taps)

A tanítvány kérdez: Az emberi érzelmekhez való ragaszkodás alapján hibákat követtem el. Én bánom azt az utat, amit jártam. Hogyan tehetném ezt újra jóvá?

Mester: Na igen, azok, amik a leginkább szíven ütnek a Mestert, pontosan az ilyen dolgok. Ami egy művelőt illet, ez túl szégyenletes. Még egy hétköznapi ember számára is szégyenletes ez. De egy művelőként hogyan hozhat szóba (terítékre) az ember ilyesmit? Ez valóban szégyenletes. Tudjátok, ha a korábbi művelésnél egy művelő ebben a tekintetben megszegte a Törvényt, soha nem volt szabad újra művelnie magát.

Mit lehet akkor tenni? A Dáfá könyörületes, a Mester figyelembe veszi az egész életeteket. Ameddig a Fá még nem igazítja helyre az embervilágot, még vannak esélyeitek, de nektek nem szabad újra ilyen hibákat csinálnotok. Ez nem szabad megtörténnie, különösen ebben az időben, a gonosz ki fogja használni az érzéseidet, érzelmeidet, hogy fokozottan üldözzön téged. Hagyják a vágyaidat és ragaszkodásaidat szörnyen erősekké válni, úgyhogy nem tudsz többé uralkodni magadon és rossz útra térsz. A Mester már látta ezt. Ha te még állhatatosan járhatod az utadat és jól művelheted magad, akkor ez a bűn a gonosz számlájára megy. Ha te az utadat még mindig nem tudod jól járni, akkor ez a bűn neked saját magadnak lesz felróva. Természetesen a gonosz el lesz távolítva, amelyik zavar téged, de minden tettetted a te magatartásodhoz számít.

A Fá-helyreigazítás idején az egész világegyetem a Fá-helyreigazításban található, tudjátok ti, hogyan csinálja ezt a Mester? Az összes élőlény a világegyetemben, beleértve az embereket a világon, az

élőlényeket is, amelyek alacsonyabbak mint a világi emberek, a még alacsonyabb és még alacsonyabb élőlényeket, beleértve az élőlényeket az alvilágban és a pokolban, mindannyian egy szabály szerint lesznek kezelve: Bármilyen nagy bűnöket és hibákat is követett el ez az élőlény a múltban, ezt mind én elfelejthetem, eltávolíthatom őket számodra és találhatok egy könyörületes megoldást. A történelemben sohasem voltak élőlények így kezelve. Ha valahol a világegyetemben többé ez nem volt rendben, fel lett robbantva és újjólag felépítve. Ha valamelyik rész többé nem volt rendben, úgy ugyanaz történt mint egy emberi test anyagcseréjénél – a sejtek nincsenek többé rendben, az anyagcserénél ki lesznek cserélve és új sejtek lesznek képezve. Hogy az összes élőlényt ilyen könyörületesen kezelje az ember, ez még sohasem fordult elő a világegyetem megteremtése óta. (taps) Én az egész idő alatt így cselekedtem és ezt el is értem. De létezik egy dolog, ha a Fá-helyreigazítás idején vétkezett a Dáfá-val szemben és zavarta a Fá-helyreigazítást, akkor ezt a bűnt nem lehet megbocsátani. Ilyen ez a mérce. Ha ez a mérce sem létezne többé, úgy a világegyetem Fá-ja nem létezne többé. Ha nem létezne Fá, amihez a jövőendő élőlények igazodhatnának; ha nem létezne Fá, amihez tarthatná magát az ember, akkor az semmi mást nem jelentene, minthogy a világegyetemben nem létezne Fá, akkor ez egy kaotikus világ lenne. Az nem megy! Az semmi más nem lenne mint elpusztítani a világegyetemet. Innen eredően azok, akik negatívan hatottak ki a Fá-helyreigazításra, ilyen egy bűnt tettek, követtek el. Nos, ami egy élőlényt illet, úgy ez már egyetlen egy gondolat által is lehet okozva, a következmény viszont komoly.

Tanítvány: Üdvözlöm a tiszteletreméltó Mestert. Én egy Koreából származó tanítvány vagyok és most Heilongjiang-ban lakom. Kérem, engedje meg nekem, hogy a Heilongjiang-ból való tanítványok összességének és a különböző koreai csoportok nevében, akik az igaz körülményeket tisztázzák, átadjam üdvözlőüket a Mesternek.

Mester: Köszönöm nektek. (taps) A Dáfá-tanítványok Koreából igazán jól csinálták. Kína szárazföldjén szintén sok koreai származású Dáfá-tanítvány létezik, ők is nagyon komiszul vannak üldözve, ezt mind tudom.

A tanítvány kérdez: A mi csoportunk az igaz körülmények tisztázására 80%-át az erejének arra vetette be, hogy főként Peking számára tisztázzák az igazságot. Más tevékenységekre és a tanulók számára való mentési akciókra az erő 20%-a van bevetve. Ha mi több erőt vetünk be arra, hogy célzottan Peking számára tisztázzuk az igazságot, akkor az csökkenteni fogja a gonosz koncentrációját Manhattanben?

Mester: Ezt alkalmasint így kell mondani: Ha a Dáfá-tanítványok különböző helyeken mind nagyon jól csinálták, akkor a gonosz nem tud többé megoszlan, mindenhol el lesz távolítva. A gonosz, amelyik Manhattanben tartózkodik, éppen alaposan el van távolítva, a három világkörben levő gonosz is már nagy mértékben el lett távolítva. Ti láthatjátok, hogy a helyzet pillanatnyilag is változik, maga az időjárás is változik. A Dáfá-tanítványok, akik korábban a követség előtt ültek New Yorkban, mind tudják, hogy ott van a leghidegebb hely. A mi Dáfá-tanítványaink ezekben az években valóban sok szenvedést viseltek el. A jelenlegi helyzetből szemlélve az összes helység Dáfá-tanítványai már teljesen bevetik a képességeiket, hogy a Fá-igazolás dolgait csinálják. Ezáltal a gonosz egyre kevesebb lesz, nagyon nehezzé vált számára, hogy összegyűljön valahol vagy hogy el akarjon követni valamit.

A tanítvány kérdez: Hogyan tekinthetnék meg én a többiekkel közösen egy dolgot az összhelyzet szempontjából és tehetném a Dáfá-t az első helyre?

Mester: Ezek mind olyan kérdések, amelyeken a Dáfá-tanítványoknak el kellene töprengeniük. Ha arról van szó, hogyan lehet ezt csinálni, ti csak úgy járhatjátok őszintén, egyenesen az utatokat, ha jól tanultátok a Fá-t és ahhoz igazodtok, amit a Mester mondott nektek.

Tanítvány: Számunkra, a szárazföldi Kínából való tanítványok számára nagyon nehéz, hogy részt vegyünk egy Fá-konferencián az USA-ban, és az is nagyon nehéz, hogy személyesen találkozzunk a Mesterrel. Én szeretném a Mestert esdekelve megkérni, hogy magyarázza el a szárazföldi Kínából való tanítványok számára, akik Koreába mentek, hogy segítsenek a Mesternek a Fá-helyreigazításnál, hogyan csinálhatnánk mi jól a dolgokat, amit nekünk csinálnunk kellene, hogy ezáltal beválthassuk a történelem előtti fogadalmunkat?

Mester: A Dáfá-tanítványok mind egyformák. Mindegy hol tartózkodik az ember, jól kellene csinálja. Mindegy, hogy ti külföldön tartózkodtok vagy közvetlenül abban a környezetben, ahol a rosszindulatú

üldözés létezik, nektek egy Dáfá-tanítványnak az őszinte gondolatait és az őszinte cselekedetét kell képviselnetek, hogy a gonosz halálra rémüljön. Ámbár a gonosz kifelé blöfföl, de a szívében félelem van. Ha egy művelő valóban el tudja engedni az élet és halál kérdését, akkor az élet és halál kérdése örökre távol fog maradni tőled. Ez nem olyasmi, amit szándékosan meg lehet mutatni. Az úgy van, hogy te a Fá-ban művelted magad és eljutottál eddig a lépésig, ezáltal lettél te egy ilyen élőlény. Ha akkoriban, mikor ez az üldözés elkezdődött Kínában, minden Dáfá-tanítványnak sikerült volna relatív őszintén cselekednie, úgy mint ma, akkor nem indulhatott volna el ez az üldözés. A gonosz egy szempillantás alatt meg lett volna semmisítve, mivel az embervilág nem egy olyan hely, ahol a gonosz ki kellene bontakoztassa a gonoszságát, rosszindulatúságát.

Most ti mindannyian fokozatosan tisztább fejűvé váltatok. Sokkal nyugodtabbá és ésszerűbbé váltatok. Ti már tudjátok, hogyan kell csináljátok. Lehet mondani, hogy ti sok emberi érzületet már elengedtetek a művelésen keresztül. A valóságban még léteznek egyes tanulók, akik még nem engedték el az emberi szívüket a művelésen keresztül, hanem rájuk lett ijesztve, félelemből többé nem mernek értelmetlenséget csinálni. Mihelyt a környezet egy keveset lazább lenne, újra azt csinálnák, amit akarnak. Ez viszont nem megy. Ha egy ember nem tud a Fá-ban művelődni, nem értheti meg valóban a Fá-t. Csak ha valóban uralja a Fá-t az ember, járhatja őszintén az utat, akkor létezik csupán egy garancia ezen élőlény számára. Máskülönbén ez az élőlény még a legveszélyesebb helyzetben lenne, mivel a gonosz mindenkor ki fogja használni a hiányosságait. Ami egy hétköznapi embert illet, bármilyen rossz is, vele nem törődik a gonosz. De, mivel te művelni akarod magad, a gonosz nem hagy téged művelődni, viszont ha nem műveled magad komolyan, akkor a gonosz üldözésének egy tárgyává válsz.

A tanítvány kérdez: Léteznek egyedi tanulók, akik az igaz körülmények tisztázásánál nagyon elkötelezettek. Azonban még mindig nem tudnak kilépni az egó kis keretéből. Ha az összesség koordinációjáról, egybehangolásáról van szó, ők nem csinálták jól. Ami még rosszabb, ennek szintén van befolyása a tanulók egy részére. Ha a gyakorlótársak segítségének ellenére ők még mindig nem tudják jól csinálni, akkor én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, milyen következménye fog lenni ennek ezen tanulók számára?

Mester: Gondolom, hogy most még nem lehet megmondani, milyen ez a tanuló. Most nem is lehet végkövetkeztetéseket levonni, mivel a művelés folyamatában mindig létezik különböző magatartás, az emberi érzületek ennél mind megmutatkozhatnak. Ameddig ő nem engedte el ezeket, biztosan fel fognak lépni. Az általa már jól művelt rész többé már nem látható, hiszen az a rész, amit ő jól művelt, nem fog többé megmutatkozni. Mihelyt a nem jól művelt rész megmutatkozik, a többiek láthatják. A döntő pont az, hogyan jár el ezzel az ember, ha ezt mások felmutatják neki vagy ha a ragaszkodása meg lesz érintve a konfliktusoknál. Hogy fel tudja-e ismerni a gyengeségeit, ez igazán a döntő. Mihelyt felismerte, le is kell gyűrnie, ezt hívják igazán művelésnek. Bármennyit is beszélünk erről, végül is arról van szó, hogy tud-e szorgalmasan előre haladni vagy nem.

Ha saját magát nem művelte jól az ember és ez még ahhoz vezet, hogy más Dáfá-tanítványok vagy sok Dáfá-tanítvány ezáltal zavarva lesz és ők nem művelhetik magukat sikeresen, akkor ez egy súlyos bűn, egy zavarás a Dáfá-tanítványok számára, olyan súlyos, hogy mégcsak a pokol tizenennyolc rétegén keresztül sem lehet kiegyenlíteni. Némely tanulók ilyen hosszú idő után még mindig nem tudják elengedni a ragaszkodásaikat, ez ahhoz vezetett, hogy zavarva vannak a gonosztól. A többiek úgy gondolják, hogy ezen ember számára ez elintéződött (ez az ember el lett intézve) és hogy ez semmi sem lesz többé. Pillanatnyilag ezt még nem szabad így nézni. Valójában léteznek tanulók, akik más területeken már sok ragaszkodást eltávolítottak, sok ragaszkodás már egyáltalán nincsen többé ott és innen eredően nem is mutatkozhat meg többé. Azokon a területeken, amelyeken nem művelte jól magát, még megmutatkozhatnak a ragaszkodások, a Mester is biztosan fog gondoskodni arról, hogy ezek a ragaszkodások megmutatkozzanak, meg legyenek érintve a konfliktusoktól és mások számára biztosan láthatóvá váljanak. A cél egyszerűen olyan, hogy ezek le kellene legyenek vetve. Ha ti láttátok őket, fel kellene mutassátok ezeket. Ha te nem mutatod fel ezeket neki, akkor te is félsz, hogy másokat megbántasz, akkor hagyja az ember, hogy konfliktusaitok és nézeteltéréseitek legyenek, hogy ezáltal mindketten felismerjétek ezt. A cél még mindig az, hogy megszüntesd ezeket a ragaszkodásokat a művelésen keresztül. Nem szabad viszont azt gondolni, hogy abból a tanulóból többé semmi sem lesz, akinél ragaszkodások jöttek elő. Innen eredően az elkerülhetetlen, hogy a Dáfá-tanítványok között problémák vagy hibák adódnak. A döntő az, hogy nektek nem igazán kellene

legyenek konfliktusaitok és ellentmondásokat egymással és ne veszítsétek el a bizalmatokat egymásban.

Az utóbbi időben én újra és újra kihangsúlyoztam, hogy ti mindig jól össze kellene hangolódjatok egymás között. Mindegy, hogy a te rossz érzéseid el vannak távolítva vagy sem, te jól össze kell hangolódjál másokkal. Miért történnek, fordulnak elő néha különböző területeken újra és újra veszekedések és néha mindegyik azt akarja, hogy igaza legyen és mereven akar ragaszkodni az álláspontjához? Miért nem tud az ember a Fá-igazolásnál gyakran összefogni? Ez az utóbbi időben különösen a szárazföldi Kínában vált feltűnőbbé. Miről van szó ennél tulajdonképpen? Egészen egyszerű, tudniillik arról van szó, hogy te azon vagy-e, hogy a Fá-t igazold vagy saját magadat. Ha te azon vagy, hogy a Fá-t igazold, akkor a szíved mozdulatlan fog maradni, mindegy mit mondanak neked a többiek. Ha mások megkérdőjelezik a véleményed és fejbe kólintanak (megsértenek), akkor te rosszul érzed magad. Ha másoknak kifogásuk van a véleményeddel szemben vagy nem értenek egyet a véleményeddel, úgyhogy te nem érzed jól magad és ha te kezdesz ellentmondani nekik vagy kezded igazolni magad (védekezni kezdesz), megkerülöd a témát tekintet nélkül mindenre, akkor te azon vagy, hogy saját magadat igazold, ha te a legkönyörületesebb szándékból kifolyólag is véded magad. (taps) Hiszen te a Dáfá-t nem tetted az első helyre. Az, amit te abban az időben a legkevésbé tudsz elengedni, te saját magad vagy.

Egy ember gondolatai azonban bonyolultak, néha nem lehet olyan egyszerűen különbséget tenni. Némelyek ennél valóban a Fá-ra gondoltak és egyszerűen úgy vélik, hogy ez így pontosan helyes, ők nem ragaszkodnak saját magukhoz, így ő egyszerűen kitart a véleményénél. Némelyek akkor megint csak azt mondják: Te olyan nagyon mereven ragaszkodsz a véleményedhez, nem azon vagy te, hogy saját magadat igazold? Így ti abban az időben feltétlenül hideg fejjel kell gondolkoztatok. Valójában, ha mindannyian a Fá-ra gondolnának, akkor nem létezett volna a megnemértésnek (az összhang hiányának) ez a problémája. Mi mindenütt jó emberek kellene legyünk. Akkor először nem másokra kellene gondoljunk, ha teszünk valamit? Hogyhogy a Dáfá-tanítványok egymás között nem tudnak először másokra gondolni? Azt gondolja: mi mindannyian művelők vagyunk, mindenki azon van, hogy művelje magát, így a Dáfá-tanítványok között nem szükséges a hangnemre ügyelni. Talán nem így gondolja? Ez nem helyes. Ti nem kellene egyet elfelejtsetek: Ti mint emberek művelitek magatokat, nem mint istenségek, ezért feltétlenül tekintettel kell legyetek másokra.

Tanítvány: A koreai tanulók pillanatnyilag több erőt és különböző eszközöket vetnek be, hogy a lakosság minden rétegében tisztázzák az igaz körülményeket. Lassanként a különböző társadalmi rétegekből való emberek figyelmükben és támogatásukban részesítettek bennünket. Az igaz körülmények tisztázásának a hatása egyre jobb lesz, egyidejűleg az egész országban számos új tanuló kezd el mindenhol beszállni. Az utóbbi időben viszont megtörtént, hogy néhány tanulóknak egymásután balesete volt és eközben szerencsétlen módon elveszítették az életüket. Az egyiknél az autó borult fel, egyik megfulladt (vízbe fulladt) és egy másiknak munkabalesete volt. Egyik közülük nagyon elkötelezett volt az igaz körülmények tisztázásánál. Miután ezek a dolgok megtörténtek, az új tanulóknál léteztek bizonyos ingadozások.

Mester: Éppen most beszéltem a régi erők zavarásairól a Fá-helyreigazítással és a Dáfá-tanítványokkal szemben. Miért is csinálnak hát a régi erők ilyesmit? Mit akarnak ezzel elérni, megcélolni? Ők úgy gondolkoznak: ti mindannyian a műveléshez jöttetek és mind úgy találják, hogy a Dáfá jó. Ti valóban a Fá-alapelvektől fogva ismertétek fel, hogy a Dáfá jó? Vagy csak akkor mondjátok ezt utánuk, ha a többiek erről jót beszélnek? Vagy talán azon múlik, hogy te ebből hasznot húztál és azért gondold, hogy ez jó? A művelés és a Dáfá komoly dolgok, az emberekből istenségeket csinálhatnak. A régi erők nem tudnak beletörödni ebbe, így ők le akarnak vizsgáztatni benneteket. Ha látják, hogy ott valaki már elérte az élete végét, akkor először is hagyják őt odaát menni (meghalni), hogy lássák, te még mindig azt mondod-e, hogy a Dáfá jó, te még mindig itt maradsz-e, hogy művelj magadat. Ezt tették tehát a régi erők, és ezért nem lehet azt mondani, hogy ezek a tanulók, akiknél életveszély lépett fel, nem jók. Azt sem lehet mondani, hogy nekik valamilyen komoly problémáik voltak. Valójában ezek csak a régi erők, akik az emberi érzületekbe kapaszkodnak, hogy nyugtalanságot szítsanak. Egyfelől létezik néhány tanuló, akinek a szíve könnyen megérinthető. Ha a tanulóknak ez a része nagyon jól és nagyon szilárdan művelte volna magát, nem léphetett volna fel egy ilyen probléma. Ha némely tanulók egy nagyon hosszú időn keresztül nem engedték el a ragaszkodásokat a szívükben, üldözve és zavarva is lehetnek: én gyakoroltam, most a betegségem

elmúlt, hát ez egész szépen kellemes, az élet is könnyebb lett. A felismerések egyre csak ezen a szinten maradnak, ők nem tudják felismerni a Fát a Fá szemszögéből, ez szintén könnyen vezethet problémákhoz. Természetesen nem minden tartozik ilyen problémákhoz. A régi erők már nagyon régóta csináltak ilyesmit. Mikor akkoriban a tanulók a szárazföldi Kínában művelték magukat, szintén történtek ilyen dolgok. Innen eredően a művelésnél ezt feltétlenül őszinte gondolatokkal kell felismerni. Tiszta fejjel kell felismerni, hogy a művelés egy nagyon komoly dolog.

Természetesen, ott történtek még más dolgok is. Mivel sok vidéknek a tanulói már nagyon ésszerűvé váltak, ők ezt mindannyian fel tudják ismerni a Fá szemszögéből és helyesen tudnak eljárni az ilyen dolgokkal. Korábban gyakran léteztek tanulók, akik azt mondták: A mi gyakorlólhelyünkön ez az ember valóban jól viselkedik. Ahogyan ő csinálja, úgy csináljuk ezt mi is. Én mondom nektek, ti semmi esetre sem szabad úgy cselekedjétek, ti semmi esetre sem szabad így gondolkoztatok. Egy művelőnek nem szabad utánozni a többieket, a Fát kell Mesterként tekinteni! (taps) Mihelyt ti így cselekedtek vagy így gondolkoztok, két probléma merülhet fel: Egyrészt könnyen lehetséges, hogy te ezt a tanulót egy zsákutcába kényszeríted. A régi erők talán hagyják, hogy problémák merüljenek fel nála, vagy akár korábban menjen át a túloldalra, hogy a többi tanulót vizsgáztassák: Ti mindannyian utána igazodtok, azon körülmény alatt tanulnátok-e még tovább és művelnétek-e még magatokat tovább? Ezen körülmény alatt valóban léteznek olyanok, akik így gondolkodnak: Ha ez nála már nem jött össze, én megcsinálhatom (nekem sikerülhet)? Így ingadozásba jutnak. Nem használták itt ki a régi erők a hiányosságot? Sőt, én – mint Mester – sem szólhatok semmit ehhez. A régi erők azt mondanák: Nézd csak, hogyan is néz ki ennek a vizsgának az eredménye? Nem csináltuk-e mi helyesen? Ha az őszinte gondolatok nem erősek, a szív meg lehet érintve. Ti ezt feltétlenül meg kellene jegyezzétek magatoknak! A Fát tekintétek Mesterként. Neked nem szabad az emberek után igazodnod és elhanyagolnod a Fá-tanulást, ha látod is, bárhogyan is művelte ő magát.

Nem léteztek talán Kínában ilyen tanulók akkoriban, mikor elkezdődött az üldözés? Sok tanuló igazodott az asszisztensek után. Ahogyan az asszisztens csinálja, úgy csinálja ő is. Ha az asszisztens alábbhagy, úgy ő is alábbhagy. Természetesen, ők mindazonáltal tanulók. Később, mikor újra megnyugodtak, ezt nem találták rendben levőnek. Így elkezdték újólagn tanulni a Fát és felismerték, hogy ez a megértés nem volt helyes, hogy ez egy hiba volt. De ennek a dolognak a szempontjából nézve, az ember nem a saját becsületébe gázolt (becsületét mocskolta be)? Ha ilyesmit tett az ember, egy művelőként nem rendelkezik egy szégyenfolttal? Tehát ha egy ember szíve nem marad mozdulatlan, akkor ez problémákhoz vezethet a művelési környezet számára. Feltétlenül ügyeljétek az ilyen dolgokra.

A művelés közben minden lehetséges megtörténhet. Némelyek látják, hogy másoknál a gyakorlás által betegségek lettek meggyógyítva, így azt gondolja: Ó, igen, egy ilyen súlyos betegség lett meggyógyítva a gyakorlás által, ah, az egyiknél meg lett gyógyítva a rák a gyakorlás által, én is megyek gyakorolni. Miért is jött hát ő? A rákos megbetegedés miatt jött és a betegségek gyógyításáért. Nem azért jött, hogy valóban művelje magát. Azonban én tudom, hogy mindegyik ember kell rendelkezzen egy kezdettel a Fá felismerésénél, ha nem egy ilyen megértéssel kezdte el, akkor egy másikkal. Ha viszont már beszállt, a Fá tanulását kellene az első helyre tennie, ezt hívják igazából művelésnek. Ha te aztán valóban felismerted a Fát a művelésed közben, te elengeded minden egyes ragaszkodásodat: Ah, hiszen én már megkaptam a Fát, én nem félek többé semmitől. Ha meg kell halljak, akkor egyszerűen meghalok, ha meg is halok, mindazonáltal én már megkaptam a Fát. Mi történhet velem még a halál után? A pokolba sem fogok többé alászállni. Ez nem így van? Hiszen már megkaptam a Fát. Akkor nem is létezik többé életveszély ezen ember számára, a betegsége el fog tűnni. (taps) Mert a gondolati állapot, ami megmutatkozik nála, egy igaz művelőé. Ő valóban felismerte és megemelkedett, elengedett minden érzületet, legalábbis ebben a pontban felülmúlja a hétköznapi embereket. Ő kiment, kijutott a hétköznapi emberek szintjéből. A betegségek a hétköznapi emberekhez tartoznak. Ha elengedte a betegséggyógyítás érzületét, akkor a betegsége el is fog tűnni.

Némelyek hosszú időn keresztül nem vetették le a betegséggyógyítás érzületét. Ha egy embernek egy gyógyíthatatlan betegsége van, tulajdonképpen már eljött az élete végének az ideje. Hiszen egy gyógyíthatatlan betegséget kapott el, ez azt jelenti, hogy az élete be fog fejeződni. Aztán viszont tanulta a Dáfát. Ámbár a betegséggyógyítás céljából jött, megadjuk neki a lehetőséget, hogy állandóan, folyvást tanulja a Fát és hogy megértse a Fát, mi szintén sok példát láttatunk vele, ennek ellenére nem tudja felismerni a Fát a Fá szempontjából. Ha nem olvas, nem is lehetnek megértései a

Fá-ról, csak a gyakorlatokat végzi velünk. Ő még mindig azt gondolja: Ah, én most egy Fálun Gong-tanuló vagyok, én a gyakorlatokat is végzem, hogyhogy még mindig nem tűnt el a betegségem? A művelés egy komoly dolog, a vizsgák az emberi érzületek vonatkozásában szintén nem véletlen dolgok. Minél ragaszkodóbb vagy, annál rosszabbul fogod érezni magad. Ha te megvizsgáltatod magad a kórházban, azt láttatják veled, hogy a helyzet rosszabb lett. Ha te még mindig nem tudod felismerni, akkor egyre rosszabb fog lenni, a végén valóban nem megy többé. Mert te valóban nem vagy egy tanuló, te nem tanulsz a Fát és az érzületeidet, betegségeket meggyógyítani, szintén nem engeded el. Akkor te egyszerűen egy hétköznapi ember vagy, aki meg akar szabadulni a betegségétől. Az én Dáfá-terjesztésemnek a célja az emberek megváltása annak az élőlénynek a lényétől fogva, a cél nem a betegségek meggyógyítása a hétköznapi emberek számára. Ha te valóban művelni tudod magad; ha te az élet és halál érzületét valóban el tudod engedni; ha nem úgy van, hogy te ezt csak másoknak mutatod így, de a szívedben nem tudod elengedni, akkor az összes betegséged el fog tűnni. Művelés – a különbség egy ember és egy istenség között egyetlen egy gondolatban rejlik. Ezt a különbséget egyetlen egy gondolat által könnyű mondani, ezt azonban csupán a művelés egy mély alapján keresztül lehet elérni. Csupán ha te valóban erőfeszítéseket teszel, hogy tanuld a Fát, érheted ezt el.

Természetesen, ha ilyen esetekről van szó, akkor nagyon sok időt kap az ember a Dáfá-ban, neki újra és újra esély lesz adva, újra és újra esélyt kap. Mindenekelőtt te már megkaptad a Fát. Újra és újra esély lesz adva és ő nem fog meghalni, továbbra is esély lesz adva. De, még ha újra és újra is esélyt kap, ez az ember egyszerűen nem akarja felismerni, ő műveli magát néhány évnyi hosszán és közreműködik a munkánál is a Dáfá számára, azonban a betegséggyógyítás érzületét nem vetette le alapjából. Elvben ő még nem egy művelő, ha az élete végének ideje eljött, akkor át fog menni a túloldalra (meg fog halni). Egy hétköznapi ember is végezheti a munkát a Dáfá számára. Amit akkor kap, az szerencse, boldogság. Ha viszont egy művelő végzi a Dáfá-munkát, ő nem törekszik a hétköznapi emberek szerencséjére vagy egy szerencsés életre, a legfontosabb számára a szintek emelkedése. A művelők nem fektetnek hangsúlyt a veszteségre vagy nyereségre az embervilágban. Ha az ember ragaszkodik a betegségekhez, nem fektet ennél hangsúlyt a veszteségre és nyereségre az embervilágban? Némelyek azt mondják: Ha a betegségem meg van gyógyítva, sok jót tehetnék akkor a Dáfá számára, miért is nincs hát még mindig meggyógyítva a betegségem? Ez a javulás, a művelésed és hogy te egy Dáfá-tanítvány leszel, minden feltételekhez van kötve. Csak mert meg lettél gyógyítva, műveled magad, és tudod elfogadni. A művelés feltétel nélküli, törekvés nélkül mindent megkap az ember magától.

Természetesen, semmi sem abszolút. A Fá-alapelvek szempontjából van így elmagyarázva. Sokaknál a helyzet szintén más. Én csak úgy vettem egy példát. Ha ti mindannyian tisztában tudtok lenni a dolgokkal, akkor jól is lehet megoldani ezt. Ha ti azonban nem tudjátok elengedni a ragaszkodásokat, akkor ezt valóban nehéz elérni.

A tanítvány kérdez: A Dáfá-tanítványok Írországból üdvözlik a Mestert. A Fá-terjesztés dolgát és a személyes művelést én hosszú ideig nem csináltam jól. Van még időm, hogy bepótoljam ezt?

Mester: Akkor egyszerűen csináljátok azt. Hiszen most még nincs záróra (vége), addig még van idő. (mind nevetnek, taps) Mindegy milyen mértékben nem csinálta meg jól az ember, bárhogyan is, hiszen a Mester nem szeretne hátrahagyni benneteket. (taps)

Korábban én azt mondtam, hogy a Fá-helyreigazítás a világegyetemben egy időközben történik és a Fá-helyreigazítás az embervilágban egy másik időközben fog történni. Más szavakkal [kifejezve], a Mester szeretné ezt a dolgot két lépésre felosztani, ezért én nem magyaráztam el nektek a három vilávkör Fáját. Én csak a világegyetem Fáját magyaráztam el nektek. Különböző élőlényeknek az összetétele a három vilávkörben, az élőlények eredete, az élőlények szerkezete, az embervilág történelme, különböző tanok (tanítások) az embervilágban, vallás, a tudományig, honnan jön mindez, mire szolgál mindez, miért létezett az embervilágban minden lehetséges vita, veszekedés, mindent és megint csak mindent a történelemben, mindezt én nem magyaráztam el. A három vilávkör szerkezetét, különböző mennyei rendszerek állapotait a három vilávkörön belül, mindezt én még nem magyaráztam el nektek. Mivel mindez a világegyetemben túlságosan kicsi. Nem éri meg, hogy a Dáfá magyarázatánál elmagyarázzuk a három vilávkört, ez túl alacsony. Ha én nektek a Dáfát magyarázom el, a három vilávkör már bele van foglalva. Később mindent tudni fogtok, ami a három vilávkörhöz tartozik, nem szükséges elmagyaráznom nektek. Később fogok még dolgokat tenni az embereknél,

akkor el fogom magyarázni a három vilávkör Fáját. Ha a jövőben dolgok lesznek téve a három vilávkörön belül, akkor szintén az az idő(zsák) van, amelyikben a Fáj helyreigazítja az embervilágot.

Ez a dolog viszont két lépésre van felosztva, ezért fordul elő egy jelenség a világegyetemben. Milyen jelenség? A három vilávkör az egész idő alatt le van árnyékolva. Az élőlények a három vilávkörön belül nem tudtak kimenni és az élőlények a három vilávkörön kívül szintén nem tudnak bejönni. Eredetileg énáltalam lett leárnyékolva, azonban léteznek még tényezők, amelyeket a régi erők korábbi időkben okoztak, ezek még nincsenek teljesen eltávolítva. Ameddig mi még nem nyomultunk előre az embervilág felszínéhez, a régi erők tényezőinek az a része még mindig egy rossz hatást fejt ki. Mivel a Fáj-helyreigazítás és a Fáj-helyreigazítás az embervilágban két lépésre van felosztva, így a három vilávkör el kell legyen választva a világegyetemtől. Mióta elkezdtem a Fáj-helyreigazítást, a három vilávkör több mint tíz éve egyre a világegyetem külső részének az irányába mozog. A mennyei rendszerek, amiket a csillagászok látnak, többé már nem a korábbiak. A hely, amelyen a mi tejútrendszerünk található, többé szintén nem a korábbi hely. A csillagrendszerek a tejútrendszer korábbi helye körül többé szintén nem ugyanazok mint korábban. Az ok abban rejlik, hogy a három vilávkör azon van, hogy kiváljon a világegyetemből. A mozgásának a folyamata közben a tudósok felfedezték, hogy a világegyetem tágul. Valójában ennek az az oka, hogy az égitestek elválnak, elválasztódnak a három vilávkörtől, azonkívül a három vilávkör egyre messzebb távolodik az eredeti helyétől. Több mint tíz éve a három vilávkör egyre messzebb lép ki a világegyetemből. Ezen folyamat közben a tudósok felfedezték, hogy nagy változások léteznek a mennyei rendszereknél. Csillagok tűntek fel, amelyek korábban nem léteztek, égitestek bukkantak fel, amelyek korábban nem léteztek, és galaxisok bukkantak fel, amelyek korábban nem léteztek. Hol vannak hát az eredeti csillagok és galaxisok? Hogyan létezhet egy ilyen nagy változás a világegyetemben? Valójában ez csak egy jelenség a mozgás folyamatában, amelyikben a három vilávkör elválik a világegyetemtől.

A PureInsight honlap nem tudósított már erről? A világegyetem éppen fénysebességen túli gyorsasággal tűnik el a távolban és a tejútrendszer elválik a világegyetemtől. Ha az emberek most láthatják már ezt a lépést, akkor az elválás, elválasztódás már a legkülső felszínen történik. Mikor én ezt a dolgot tettem a korábbi időszakban, néhány istenség azt mondta nekem: Amit te teszel, mindazt láthatják az emberek a jövőben, az emberek meg fogják állapítani, hogy te csináltad ezt, mivel némely jelenségek lassanként meg fognak jelenni nálam.

Miután az elválasztás végre lesz hajtva, a tejútrendszeren kívüli térben semmi sem fog létezni többé. Minden üres fog lenni, ez az emberek számára nagyon rémisztő fog lenni. A korábbi csillagok a tejútrendszeren kívül és minden égitest, amelyek korábban mindenütt szét voltak terjedve a tejútrendszeren kívül, mind nem fognak létezni többé. A PureInsight honlap beszámolt arról, hogy a mi tejútrendszerünk a világegyetem egy „hontalan kísértetvé és magányos lelkévé“ válik. Hogyan juthat hát el ehhez a jelenséghez? Az emberek nagyon fásultnak tűnnek, maguk a tudósok is egyszerűen nem tudják megérteni. Ha ilyesmi történt volna korábban a világegyetemben, a tejútrendszer nem létezhetett volna többé. Ha elválik a világegyetemtől, akkor nem létezhetett volna többé és feloszlana. Ha a Fáj-helyreigazítás a világegyetemben és a Fáj-helyreigazítás az embervilágban két lépésbe van beosztva, akkor a három vilávkör el kell legyen választva a világegyetemtől. Miután a Fáj-helyreigazítás le van zárva az univerzumban, minden új és tiszta, de a három vilávkör még mindig olyan piszkos, ez be fogja szennyezni a világegyetemet. Az szintén nem megy, hogy egy ilyen csodálatos világegyetemben még egy ilyen piszkos hely létezzen, ezért ki kell legyen véve, emelve és külön feldolgozva, és ezért el kell legyen választva. (taps) A tudósok ezt most szintén felfedezték már.

A tanítvány kérdez: Az írásjelek megváltoztatásáról a „Lunyü“-ben, amit a falra akasztottunk...?

Mester: A „Lunyü“-t, ami a falra van akasztva, szintén meg lehet változtatni. Festékekkel megváltoztathatod az írásjeleket. Tulajdonképpen mindegy, hogyan csináljátok ezt.

A tanítvány kérdez: Hogyan segíthetnénk az új tanulóknak Kínában, hogy kilépjenek, színre lépjenek?

Mester: Az új tanulóknál nem szabad semmit elsietnetek, mivel nekik még szükségük van egy folyamatra a megértéshez. Ha ő saját magától szeretne csinálni valamit, akkor csinálhatja. Ha viszont ő nem szeretné ezt saját magától csinálni, akkor nekünk nem szabad az új tanulókkal akaratuk ellenére csináltatni valamit, mindenekelőtt ők még új tanulók.

A tanítvány kérdez: Hogyan kellene szemlélni, ha a külföldi cégek azt tervezik, hogy Kínában

fektessenek be és ha a családtagjaink vissza akarnak térni Kínába?

Mester: Ha a családtagok nem művelik magukat és vissza akarnak térni Kínába, akkor egyszerűen térjenek vissza Kínába. Művelőként viszont, inkább ne menj vissza. Menjen vissza az ember, hogy üldözve legyen? Ha Dáfá-tanítványként te nem csinálod a Dáfá-tanítványok dolgait, a szíved nem tudja elviselni. De ha csinálod őket, üldözve lehetnél. Itt is létezik munka, amit csinálnod kellene.

Nos, ami azt a kérdést illeti, hogy sok cég Kínába megy és ott fektetnek be, ezzel egyelőre nem szükséges törődnötök. Egyszerűen elmeséletek az embereknek, mi a Dáfá és miért vagyunk mi üldözve. Meséljétek nekik erről az galád színjátékról és hogyan alkalmaz egy kormányzat aljas eszközöket, hogy hazugságokat koholjon és embereket rágalmazzon meg. Meséljétek nekik erről a gonosz elnyomásról, meséljétek el ezt a világi embereknek és ismertessétek fel ezt mind világosan az emberekkel, akkor a cél már el van érve. Ha az igaz körülményekről beszéltek, csak eddig a szintig magyarázzátok el, de ne magasabban. Nos, ami azt illeti, hogy valamilyen cég odamegy, hogy befektessen, te is elmagyarázhatod ezt egyszer, ha alkalmas van rá. Mondd nekik: Éppen mert ti ott fektettek be, van meg ennek a gonosz bandának Kínában a pénze arra, hogy pénzeljék az üldözést. Nem találjátok ezt szörnyűnek, hogy ez most olyan rosszindulatú? A cégetek nem lett szintén megfenyegetve általuk? Hogy aztán ő befektet ott vagy sem, abba mi nem avatkozunk bele. Mi ezt csak nagyon felületes alapelvek szempontjából magyarázhatjuk el neki.

Én azonban úgy gondolom, ha az előnyökről van szó, úgy némely emberek oda tudnak figyelni és némelyek nem, ezért mi ezt nem tekintjük egy fontos pontként. Mi arra helyezük a súlypontot, hogy megmondjuk az embereknek, miért van üldözve a Fálun Gong és milyen gonoszak azok, akik üldözik, ez már elég is. Ha az emberek világosan felismerték ezt a gonoszt, akkor el fogják nyomni a méreganyagot a gondolataikban a Kínai KP hazugságmédiáiból, ezzel te megmentetted őt. Ezzel a lépéssel te lehetővé tetted, hogy beléphessen a következő időszakba. Máskülönben, mihelyt a Fá-helyreigazítás elkezdődik az embervilágban, ha tehát ez az erős energia megérkezik ide, akkor nem fog létezni többé semmiféle lehetőség még valamit felismerni, mivel a Fá-helyreigazításnak megvannak a mércéi. A mércék a világegyetemben ugyanazok kezdve a legeslegmagasabbtól a legeslegalacsonyabbig. Amilyen ez az élőlény abban az időben, úgy is fog maradni. Ez a legrövidebb időn belül végérvényesen rendezve lesz. Azok, akik ki kell legyenek selejtezve, ki lesznek selejtezve és azok, akiknek maradniuk kell, maradni fognak. Azok, akik meg kell legyenek emelve, meg lesznek emelve és azok, akiknek le kell süllyedniük, le fognak süllyedni. Ez egyszerre lesz elintézve. Ami aztán annak az élőlénynek a fejében létezik, szintén úgy fog maradni, abban az időben akkor egy lehetőség sincs többé. Ha ő eltávolította ennek a gonosz gazfickóbandának az ártalmas, károsító mérget, akkor sikerülhet neki ez a lépés, legalábbis láthatja a jövődő változásokat.

Tanítvány: Én egy kicsi tanítvány vagyok Tajvanból és szeretnék átnyújtani a Mesternek egy lótuszvirágot az összes kicsi tanítvány nevében Tajvanból. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) Mi köszönetünket fejezzük ki a nagyszerű Mesternek.

Mester: Igen, hálás köszönet. Ez a kicsi lótuszvirág valóban nagyon csinosan van megcsinálva. (taps) Ez a Dáfá-tanítványok fáradozása a legjobb szándékkal az igaz körülmények tisztázásánál. Ti valóban nagyon sok erőfeszítést tettetek és nagyon sok módszert gondoltatok ki, hogy embereket mentsetek meg. A mostani emberek csak nagyon nehezen hagyják megmenteni magukat. Csupán ha te megfelelsz az ő nézeteinek, szeretne meghallgatni téged. Neked az érzületeinek megfelelően kell elmagyaráznod, csupán akkor szeretne meghallgatni téged. Vagyis, ha meg akarod menteni, ráadásul létezik még egy feltétel is a megmentés számára. (mosolyog)

Tanítvány: Én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: A rokonaim egyike szintén gyakorol. Úgy véli, ő nagyon különleges lenne, nem vesz részt az őszinte gondolatok kibocsátásában és az igaz körülmények tisztázásában. Szintén alig tanulja a Fát a „Zhuán Fálun“-on kívül. Mi most nagyon el vagyunk foglalva sok projekttel, tervezettel a Fá-helyreigazítás idején. Ha én aztán nagyon sok időt használok fel arra, hogy segítek neki, akkor nagyon nehezemre esik, hogy megtaláljam a helyes mértéket az időbeosztásra.

Mester: Helyes. Ha egy új tanulóval van szó, akkor megértést kellene mutassál számára. Ha viszont egy sok éve tanulóval van szó, akkor ő teljes bizonyossággal hibázik. Ha most arra a kérdésre jutunk, hogyan kellene segíteni neki, úgy ennél nem létezik semmi különösebb eszköz. Nézd meg csupán, mihez ragaszkodik és aztán nyúljatok ahhoz az eszközhöz, ami célzottan az ő problémájára hat.

Oldjátok meg a csomókat a szívében és találjátok meg a ragaszkodását.

A tanítvány kérdez: Hogyan lehet valóban megszabadulni a régi erők elrendezéseitől, kilépni az egoizmusból, önzésből és egy valódi Fá-helyreigazítás idejébeli tanítvánnyá válni?

Mester: A világegyetem a múltban önző, egoista volt. Beszéljünk csupán az emberekről, a döntő pillanatban ők valóban nem törődnek másokkal. Mikor én elkezdtem a Fá-helyreigazítást, néhány istenség azt mondta nekem: „Csak te törödsz a mások dolgával.“ Ha ezt halljátok, ti ezt elképzelhetetlennek találjátok, hiszen ti a Fá-helyreigazítás élőlényei vagytok jóra való felismerésekkel, akik a Dáfá által vannak kiképezve, felnevelve, akik másokért vannak itt. Ha én nem csináltam volna meg ezt a dolgot, a történelem az összes élőlényel együtt már befejeződött volna. Ha egy élőlény tekintettel van másokra és toleranciát mutat, miközben tesz valamit, akkor ez azon múlik, hogy a kiindulópontja azon nyugszik, hogy másokért legyen itt.

Ha a Dáfá egy művelője felfedezte az önzését, akkor ő lépcsőről lépésre legyűri ezt. Mihelyt te felismerted ezt, akkor újra egy lépést tettél előre a művelésednél. Egy nem-művelő ezt egyáltalán nem tudja felismerni, nem is fog azon töprengeni, hogy önző-e vagy sem. Csak a művelők fognak újra és újra utána nézni saját maguknál és belülről (magukba) tekinteni.

A tanítvány kérdez: A Dáfá-tanítványok Fushun-ból üdvözlök Önt. (Mester: Köszönöm nektek.) Én természetemből fakadóan lassú vagyok. A mindennapi munkában is valamivel lassúbb vagyok, ezért gyakran kapok szemrehányást. Meg kellene változtatnom az állapotomat a munkánál?

Mester: Valóban léteznek lassú természetű emberek. Tudom, hogy az én természetem nagyon gyors. Ha csinálom valamit, akkor nagyon gyorsan csinálom. Ha azt mondd, hogy nekünk csinálnunk kellene valamit, akkor én már el is indultam (neki is kezdtem), mielőtt a többiek befejezik az előkészületet. (mosolyog) (taps) Ez azt jelenti, én már hozzászoktam ehhez a gyorsasághoz. Mindennél, amit elintézek, nem vesztegetek időt, minden időt kihasználok. Természetesen azt sem lehet mondani, hogy egy lassú természettel rendelkező ember nem jó. Ő csak egy ilyen szokást alakított ki. De én azt gondolom, ha az emberek megmentéséről van szó, akkor egy kicsit erőltessük meg magunkat, az már elég. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) De ez szintén nem jelenti azt, hogy feltétlenül meg kell változtatni a jellemét.

Az élőlények a világegyetemben már csak ilyenek, egyik sem hasonlít a másikra. Némelyek lassúak, némelyek gyorsak, némelyek türelmetlenek, némelyek higgadtak és némelyek egyszerűen nagyon kényelmesek, ha tesznek valamit. Ezt nem lehet ragaszkodásnak tekinteni. Ha viszont az emberek megmentéséről van szó és ha azokról a dolgokról van szó, amiket a Dáfá-tanítványok kellene csináljanak, akkor nem kellene időt veszíteni. Azt gondolom, hogy ennek semmi köze a jellemedhez. Mindegy milyen lassú is vagy, te tudod, mit jelent „az időt teljesen kihasználni“.

A tanítvány kérdez: Én egy olyan tanítvány vagyok, aki a Fá-t csupán röviddel ezelőtt kaptam meg és nagyon aggódok. Szeretném jól járni a Fá-igazolás útját. De nem tudom, hogy ez is egy fajta ragaszkodás-e. Hogyan különböztethetem ezt meg?

Mester: A tanulók, akik a Fá-t éppen csak megkapták, ne aggódjatok. Sok dolognál nem is szabad olyan követelményeket állítani fel veletek szemben, mint a hosszú évek óta tanulóknál. De némely új tanulók valóban nagyon jól viselkedtek, ők a Dáfá munkájában is részt vesznek. Ők is csinálnak dolgokat, amiket a Dáfá-tanítványok kell csináljanak, ez valóban nagyszerű. Néha valóban úgy találom, hogy a későbben jöttek egy nagyon jó megvilágosodási képességgel rendelkeznek. A művelésnél lépcsőről lépésre emelkedik az ember. Nem is valószínű, hogy te egyszerre egy ugrást csinálasz felfelé és hasonló lennél a hosszú évek óta tanulókhöz, mivel ők szintén lépcsőről lépésre jutottak fel a művelésen keresztül. Te már megkaptad a Fá-t, így már semmiért sem szükséges aggódnod. Egyszerűen csináld azt lépcsőről lépésre, amit csinálnod kell. Csináld azt, amit egy Dáfá-tanítványnak csinálnia kell vagy csinálj olyan sokat, amennyit te fel tudsz ismerni. Ez mind nem probléma.

A tanítvány kérdez: Szeretném megkérdezni a Mestert, hogy el tudná-e magyarázni egyszer a következőt: Ha a Dáfá-tanítványok jól együttműködtek és jól összedolgoztak, milyen hatása van ennek akkor a munkára? Ha nem működtek jól együtt egymással és nem dolgoztunk jól össze, milyen hatása van ennek megint csak?

Mester: Ha ti egymással nem működtek jól együtt, akkor a gonosz ki fogja használni a hiányosságot

és problémákat fog okozni nektek. Az nem úgy van, hogy a Fá-igazolás sok dolgánál ti ne rendelkeznétek eszközökkel és utakkal. Még ha olyan nehéz is, létezik egy út, amit járhattok. Ha valamivel keskenyebb is ez az út, ennek ellenére ti ezt egyenesen, őszintén kell járjátok. Nem szabad létezzen egy parányi eltérés vagy hamisság sem. Ennek ellenére nektek megvan az utatok. Ez azt jelenti, hogy ti ezt őszintén, egyenesen kellene járjátok. Ha nem járjátok őszintén, egyenesen, akkor ez ki lehet használva a mostani gonosz által egy hiányosságként, hogy zavarjon. Amit éppen mondtam, tulajdonképpen arra megy ki, hogy te saját magadat vagy a Fá-t igazolod-e, miközben összhangba hoztok, koordináltok valamit egymás között. Erről van szó.

Ha mindannyian éppen egy dologról beszélgetnek és valaki aztán azt mondja, hogy az ötleted nem jó, úgy te azt nem szeretnéd hallani. Ha senkinek sincs ellenvetése vagy ha ráadásul még azt mondja az ember, hogy ez az ötlet elsőosztályú és amaz is egészen jó és senki sem akar bosszúságot okozni másoknak, akkor én azt mondanám, hogy ez a tanuló nem nagyon felelősségteljes a Dáfá-val és a saját művelésével szemben. Nem merészel konfliktusokkal szembenézni, szintén nem mer problémákkal szembesülni. Még ha problémákat is lát, nem meri kimondani őket, túlságosan ragaszkodik saját magához, ez pontosan egoizmus. Ha a problémák tekintetében nincs ragaszkodása az embernek és aztán egészen nyíltan javaslatokat tesz, hogyan kellene a legjobban csinálni, úgy én azt gondolom, biztosan senki sem fogja rosszul érezni magát, ha ezt hallja. Hiszen te ezt a Fá-ért teszed. Ez az egyik.

Van még valami. Ha a módszer, amit valaki javasolt, valóban el van vetve és aztán ő kiegyensúlyozatlannak érzi magát a szívében, akkor neki valóban van egy problémája. Normális módon a Fá-igazolás munkájáról való megbeszélés közben csupán akkor térnek el a témától, ha valaki megérintve érzi magát. Próbáljatok csak meg pontosabban odafigyelni; ha nem hiszitek, egyszer figyelemmel kísérhetitek, ha újra visszatértetek. Miközben beszélgettek valamiről, megnézhetitek egyszer, ki tért el a témától. Annak, aki eltért a témától, biztos van egy problémája. (mind nevetnek, taps) [Az illető] az, aki eltért a témától, aki ragaszkodik saját magához vagy akinek a nézete meg lett támadva. Az emberi szívének hajtására belsőleg kiegyensúlyozatlannak érzi magát. Így nincs is tekintettel többé a Dáfá dolgára, ebben a pillanatban ő ki lehet használva a gonosz által. Minél inkább veszekszik, annál messzebb távolodik el a témától, mert hiszen a hiányosság ki lett használva a gonosz által. Sőt ebben a pillanatban egyre inkább fel fog háborodni. Valójában az emberi szíve fel van erősítve a gonosz által, úgyhogy egyre kevésbé felel meg egy művelő állapotának, és a gonosz még több hiányosságot fog kihasználni. Hogyan is keletkeztek hát a helytelen felismerések? Hiszen nem pontosan így jöttek létre? Ki van használva ez az érzülete és valami hamis dolgot tükröztetnek vissza a gondolataiban. Ő viszont az igaznak tartja őket és aztán úgy véli, hogy nagyon megalapozottak. Azt hiszi, hogy a többiek mindannyian nem tudják megérteni őt. A végén úgy véli, hogy ti mindannyian nem műveltétek magatokat olyan magasra mint ő saját maga és hogy ti mindannyian nem értettétek meg olyan jól a Fá-t mint ő. (mosolyog) A végén ez így fog lenni.

Tanítvány: A Dáfá-tanítványok fáradozásai által New Yorkban, ott már nagyon megváltozott a környezet. Sok hétköznapi ember látta a kíznási jelenetek bemutatóit és a montázsainkat (bemutató tábláinkat) és ezek nagyon meghatották, megérintették őket. Azonban egyre több nyugati ember létezik, akik azt mondják nekünk, hogy ők már túl sokat láttak az iszonyatos képekből, úgyhogy már elvesztették az együttérzésüket velünk szemben. Kérem a Mestert, hogy adjon útmutatást.

Mester: Ha azt mondják, hogy a kíznási jelenetek bemutatói bárhogy az emberek idegeire mehetnének (túl megrázóak), úgy én azt mondom nektek, hogy az, amit mi bemutatunk, valami őszinte, becsületes dolog, az energia is jóra való és könyörületes. Semmi esetre sem hívhat elő rossz ösztönöket az embereknél. Egészen ellenkezőleg, ha valaki rosszul érzi magát, akkor ez biztosan onnan ered, hogy ennek az embernek rossz gondolatai vannak. Jézus, vérrel borítottan ott a keresztre szegezve, kezei és lábai szegekkel átütve, mindenhol vér folyik, hiszen nem ez függ mindenütt? Az emberek nem ezt a képet nézik már évszázadok, évezredek óta? Ez egyáltalán nem magán a jeleneten múlik. A Dáfá-tanítványok talán nem ugyanazt a démoni nehézséget viselik el az üldözés közben? Az nem úgy van, hogy a műalkotásokon keresztül ti gonosz dolgot ábrázoltok, jelenítetek meg, ti azon vagytok, hogy embereket mentsetek meg. Léteznének emberek, akik ezt rossznak tartják, úgy annak biztos oka van, a problémák biztosan a gondolataiban rejlenek. Könnyen lehetséges, hogy a gondolatai a gonosz által vannak irányítva, máskülönben a problémák az ő meglátásánál, nézeténél hevernek. Azoknak is, akik együttérzéssel viseltetnek a Dáfá-tanítványok iránt, szintén vannak olyan nézeteik, amiket az emberi társadalomban neveltek beléjük, így a megértésükön keresztül ők is rosszul érezhetik

magukat valamennyire. Ez nem tesz semmit, ha ti többet magyaráztok el nekik, akkor a probléma meg van oldva.

Az emberek különböző nézeteket alakíthatnak ki az embervilágban. Némelyek szívesen esznek csípősen, némelyek savanyúan, és némelyek nagyon kedvelik az édeset, mások megint csak szívesen esznek valami enyhén fűszerezettet. Ezek mind szokások, amiket felvett, elsajátított az ember. Ha egy vígjáték kellene előadva Manhattanben, szintén sok ember létezhetne, aki nem szívesen látná ezt, lenne is valami kifogásuk ellene. Az embervilág már csak ilyen, léteznek emberek úgy pozitív oldallal, mint negatív oldallal is. Az emberek már csak így léteznek a kölcsönös hatás és ellenhatás elvei szerint, nem lehet őket egy kalap alá venni. Talán több ember létezik, aki jónak találja a kínzási jelenetek bemutatását, csak nem szól hozzá semmit. Nekünk többé nem szabad továbbra is azokhoz az emberekhez alkalmazkodjunk, akiknek a fejében gátlások vannak, viszont lemondjunk arról, hogy jó embereket mentünk meg. Mi azon vagyunk, hogy megmentjük a világi embereket. Némely emberek nem tudnak ilyesmit megnézni, de azért sokkal több ember meg tudja nézni, még több ember van megrázva, felébresztve és lesz megváltva. (taps)

Ha valaki úgy véli, hogy ezt nem tudja elviselni, akkor gondolatok csak bele, egy ilyen őszinte mező, a gonosz leleplezése olyan világosan van ábrázolva, bemutatva, azonkívül ez mind pontosan a való életben történik, és ő még egy ilyen érvet hoz fel? Rendben van ez az ember? Hát biztosan nincs rendben. Mindegy mennyi erőfeszítést tesznek az igaz körülmények tisztázásánál, mindegy mennyit áldoztok, én mondom nektek, mindig fognak olyan emberek létezni a világon, akiket nem tudtok megmenteni, mindig fog egy olyan része létezni az embereknek, amelyiket nem lehet megváltani. Ilyen emberek miatt nekünk nem szabad csüggedtnek lennünk, nem is szabad ilyen emberek miatt ingadozásba jussunk. Hogy lehetne az, ha némely emberek így vagy úgy beszélnek, akkor már hagyjuk magunkat megindítani és követjük őket? Mi azért jöttünk, hogy embereket változtassunk meg, de mi nem szabad legyünk megváltoztatva az emberek által. (taps)

Amit mi az embereknek adunk, az a legcsodálatosabb. Mi azon vagyunk, hogy embereket mentünk meg. Nekünk nem szabad előzékenyeknek lennünk a rossz emberekkel szemben, azokkal, akik egy akadályt képeznek az emberek megmentése számára, úgyhogy nem lehet jó embereket megmenteni. Természetesen, ha mi „rossz“-ról beszélünk, az nem azt jelenti, hogy ők mindannyian rosszak, könnyen lehetséges, hogy ez a nézeteik által van okozva. Viszont ebben a tekintetben nektek tisztában kell lennetek ezzel, ti ésszerűek kell legyetek és nem kell legyetek befolyásolva egyedi emberektől. Ne hagyjátok befolyásolni magatokat emberek által. Teljesen tisztában kell legyetek azzal, mit tesznek. Ti azon vagytok, hogy minden lényt megmentsetek. Amit teszel, egyike a legőszintébb és legnagyobb dologoknak! (taps) Mennyit fáradoztak a tanulóink, hogy megcsinálják ezt a dolgot, nevezetesen a kínzási jelenetek bemutatását? Milyen nagy nehézségeket kell legyőzzenek, ez viszont valóban nem könnyű!

Tulajdonképpen az még fontosabb, hogy mi saját magunk tisztában legyünk ezzel. Mi tiszta lelkiismerettel csináljuk a dolgokat, és aközben nem kellene bizonytalanok legyünk. Te viszont nem láthatod, hogy te egy az istenséghez vezető úton levő élőlény vagy, (taps) ezért te különbözöl a hétköznapi emberektől, így nem szabad befolyásolva legyél a hétköznapi emberektől. Amit ti Manhattanben tettetek, csodálva van az istenségektől, ők valóban csodálnak benneteket. Hogy ezek most azok az istenségek, akik egy pozitív szerepet játszanak vagy egy negatívot, ők mindannyian csodálnak benneteket. A világi emberek is ilyenek. A jószívűség és a gonoszság egyetemes értéke nem változott meg a világban.

A tanítvány kérdez: Léteznek a Dáfá-munkánál a Fáfá-helyreigazítás idején prioritások? Ha léteznek tanulók, akik a nemzetiségük nyelvén alapján arra gondolnak, hogy annak a népnek vagy annak a nyelvnek a Dáfá-munkáját végezzék, először is el kellene hagyja ezt és a mostani Dáfá-munkát tekintse súlypontként?

Mester: Az sem helytelen, ha arra gondol az ember, hogy a nyelve népének a Dáfá-munkáját végezze. A Mester nem válaszolhat meg nektek konkrétan ilyen kérdéseket. Hiszen mindegyik tanuló az igaz körülmények tisztázásáért és az összes élőlény megmentéséért végzi a munkát. Az is lehet, hogy létezik munka, amit el kell végezzen. Ha viszont létezik valami, amit ti összességként hangoljatok össze, akkor a Dáfá-tanítványok feltétlenül jól kell összehangolódnak, együttműködjenek.

A tanítvány kérdez: A kérdésem az: Ön éppen azt mondta, mihelyt az üldözés be van fejezve, minden le

lesz rögzítve. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy a hétköznapi embereknek, akik még mindig el vannak vakítva, van-e még egy esélyük.

Mester: Az, ami egy élőlény fejében tárolva van, ez az élőlény szintén olyan fog lenni. Mi eltávolítandó és mi kellene egy könyörületes megoldásban részesüljön, az ideáramlásnál minden egy szempillantás alatt el lesz intézve. Némely emberek mondják, én egyszerűen hiszek az XX-Pártban, én egyszerűen szolgálni fogom az XX-Pártot. Ha ezen világegyetem Fájának az a meglátása, hogy az XX-Párt jó, akkor az ideáramlásnál meg leszel tartva, ha a világegyetem Fájja azonban úgy véli, hogy az XX-Párt gonosz, akkor az ideáramlásnál te el leszel távolítva. Abban az időben aztán többé semmi sem lesz elmagyarázva az igaz körülményekből, akkor többé nem lesz adva egy esély sem, hogy így vagy úgy értse meg. Abban a pillanatban nem létezik többé ilyen dolog. Bármit is fogadtál be magadba, úgy te az egyik leszel belőle, te neki egy részeként leszel tekintve. Bármi is van az ember fejében, úgy egyike (egy része) neki, az ideáramlásnál egy szempillantás alatt el lesz intézve.

A tanítvány kérdez: Mi gyakorta veszünk részt a lakónegyedünk felvonulásain az USA-ban és szintén különböző szociális társadalmi rétegektől vagyunk üdvözölve. Én szeretném – kérem – megkérdezni: Hogyan tudathatnánk minden élőlényt a Dáfá-ról és eközben még olyannyira, mint lehetséges alkalmazkodjunk a hétköznapi emberek állapotához? Ha nekünk különböző véleményeink vannak, tovább kellene adjuk a témát a tanulóknak és megbeszéltesük velük vagy értesíteniük kellene erről a Mestert? (mind nevetnek)

Mester: Ha kérdésekbe ütköztök, egymással kellene megbeszéljétek, mivel ti a művelésnél vagytok. Nem úgy kellene legyen, hogy ti egy kérdésbe ütköztök és hagyjátok a Mestert művelődni. (mind nevetnek, taps) Nem így van? Ha egy kérdésbe ütköztök, akkor gondolkodjatok el rajta, hogyan kellene csináljátok, hogy ti azután legyőzitek a nehézségeket vagy azután oldjátok meg ezt, miután megegyezésre jutottatok, ez az az alkalom, hogy megalapozzátok a hatalmas erényeteket. Ez egy folyamat, amelyikben megértetek, amelyikben beléptek a jövőbe. Ez a ti lépéseitek egyike az istenség felé vezető úton. (taps) Semmi esetre se adjátok át a konkrét kérdést a Mesternek. (mind nevetnek)

Hogyan lehet tudatni minden élőlényt a Dáfá-ról? Miután tisztáztátok az igaz körülményeket, az emberek valóban tisztában lettek ezzel az üldözéssel, egyidejűleg az emberek megtudták, hogy a Dáfá jóra való, ez már elég. Ha ez az ember a Fálun Gong-ot jónak érzékeli és kinyilvánította, hogy többet szeretne tudni a Fálun Gong-ról, a legegyszerűbb dologig elmagyarázhatod neki, hogyan tanítja a Fálun Gong az embereket arra, hogy jó emberek legyenek. Végezetül mondhatod neki, hogy mi még jobb emberek akarunk lenni és el akarjuk érni a beteljesülést. Csak ennyit. Többet nem szabad mondanod. Ha még magasabban magyarázol, meg fogod ijeszteni.

Az emberi gondolatok szintjei szintén különbözőek. Például ha te egy első osztályos gyermeknek magyaráznád el az egyetem egy kutatási témáját, akkor nem menne többé az iskolába, kerülné az iskolát. (taps) Ti is lépcsőről lépésre értétek el ezt a látókört és ezt a szintet a művelés közben. Ha te mindent egy csapásra akarsz elmesélni, akkor az semmi más, mint hogy te őt egy hétköznapi emberből (ember állapotából) egy csapásra egy olyan magasságba húzod, mint a tied. Ezt még én – Mesterként – sem csináltam így. (mind nevetnek) Én megcsinálhatom, elérhetem, hogy eltávolítsam egy élőlény alacsony szintjének a tényezőit és aztán valamilyen magasabb szintre hozzam őt, azonkívül én alaposan kiképezhetek élőlényeket valamilyen szinten, bármilyen magas is. De ha azt szeretné az ember, hogy alacsony szintek egy élőlénye egyszerre ilyen magas gondolati ismereteket, felismeréseket kapjon, akkor normális módon ezt nem tudja elviselni egy élőlény. Innen eredően egy ember csak lépcsőről lépésre ismerheti fel. Miért nem magyaráztatom el veletek olyan magasan? Miért magyaráztatom el veletek ésszerűen, megfontoltan az igaz körülményeket? Az ok éppen ebben rejlik. Némely tanulók nem olyan megfontoltak, ésszerűek. Az igaz körülmények tisztázásánál hirtelen ők nagyon magasan magyaráznak. Sőt, a kormányzat hivatalnokainak is elmesélik, kicsoda az ő Mesterük, ami hihetetlenül cseng. (mind nevetnek) A többiek azt fogják gondolni, hogy félrebeszélés. (mind nevetnek) Nem szabad az igaz körülményeket ilyen módon tisztázni. Egy művelő lépcsőről lépésre kapta meg az ismereteit, felismeréseit a művelésen keresztül. Ha az ember megpróbálja egy hétköznapi emberrel egyszerre ilyen magasan megértetni, normális módon ő nagyon nehezen tudja megérteni. Ha nem tudja megérteni, akkor ellentétes lehet a hatása. Valójában eközben egy szabotáló hatást fejt ki az ember a Dáfá számára.

A tanítvány kérdez: San Diegóban, Kaliforniában létezett az utóbbi két évben néhány új tanuló, aki

beszállt és megkapta a Fát. Azonkívül minden héten léteznek emberek sorskapcsolattal, akik jöttek, hogy tanulják a gyakorlatokat. Némely új tanulók képesek arra és a feltételeik is megvannak, hogy részt vegyenek a projektekben a Fá-igazolás számára. Már kezdettől fogva csináltatnunk kellene a három dolgot az új tanulókkal vagy csak a Fát kellene tanultassuk velük és a gyakorlatokat végeztessük és csupán egy idő után hagyjuk őket részt venni a projektekben a Fá-igazolás számára?

Mester: Nektek túl kevés munkaerőtök van és néhány új tanulót akartok, aki képes arra, hogy gyorsan részt vegyen ezekben. Úgy gondolom, ne siessetek túlságosan. Miért? Az ok abban rejlik, ha a sok éve tanulók valamiről beszélgetnek, egy olyan kevés belátással való állapotot mutatnak, ami az új tanulókat eljjesztheti. A szavaitok tulajdonképpen nem kemények, de az energiátok alapján ő keménynek találja őket. Ha nem is hangos, erős a hangotok, mikor hallgat benneteket, ő mennydörgésként érzékeli ezt. (mind nevetnek) A gondolatában így érzékeli. Így, csupán ha egy új tanuló bizonyos ismereteket, felismeréseket kapott, tisztában van ezekkel és lassanként megemelkedett, legalábbis bizonyos mély felismerésekkel bír a Dáfáról, akkor vehet részt ezekben. Ez akkor nem vezethet többé ahhoz, hogy nem műveli magát többet, csak mert nem tudja megérteni.

A tanítvány kérdez: Az üldözés kezdete óta bekerültem az intézmény tanfolyamára, úgyhogy nincs időm más dolgokra. Nincs olyan sok időm, hogy a Dáfá-munkát végezzem és nem is tudok százszázalékosan időt szakítani a Dáfá-munkára. Elérhetem-e ugyanazt a magas szintet?

Mester: Ha neked valóban nincs időd más dolgokra ezen munka miatt, akkor ez szintén nem probléma. Te jól végzed a munkádat, és egyidejűleg megpróbálsz lehetőleg időt szakítani arra, hogy tanuld a Fát. Te kihasználhatod azt az alkalmat, amit kihasználhatsz, hogy csinálj egyes dolgokat, amiket egy Dáfá-tanítványnak csinálnia kell vagy hogy tisztázd az igaz körülményeket. Hiszen biztosan léteznek helyzetek, amelyekben nagyon elfoglalt az ember és szintén biztosan léteznek helyzetek, amelyekben nem olyan elfoglalt. Az nem lehet, hogy hirtelen mindannyian elfoglaltak, és az sem lehet, hogy hirtelen többé senki sem elfoglalt. Némelyek pontosan elfoglaltak és némelyek éppen hogy nem elfoglaltak. De egy művelő számára, valamilyen dolog nem marad mindig változatlan. Hogy te átmenetileg elfoglalt vagy vagy sem, csinálj úgy ahogyan csinálnod kellene. Alkalmadtán talán minden megváltozhat. Úgy én azt gondolom, ne mentegetőzzetek, csak mert elfoglaltak vagytok és ne mondjátok: Én többé semmit se csinállok és többé a Fát sem tanulom. Olyanok is léteznek, akik azt mondják, hogy nagyon aggódnak mert elfoglaltak. Ez mind nem megy. Tegyétek a helyzeteteknek megfelelően.

Az igaz körülmények tisztázásánál is Manhattanben azok vehetnek részt, akik képesek rá és akiknél teljesítve vannak a feltételek. Azok, akiknél nincsenek teljesítve a különböző feltételek, azután nem kellene jöjjenek. Az nem úgy van, hogy mindannyian feltétlenül ezt kell csinálják. Csupán ha mindenki a szívéből csinálja ezt, akkor az igazi. A Mester nem parancsolta meg nektek, hogy csináljatok valamit. Én pusztán elmondom, hogyan kellene csinálja ezt az ember, úgy némely tanulók nekiindulnak és csinálják. Azokat a dolgokat, amiket a Dáfá-tanítványok kellene csináljanak, a körülmények és lehetőségek szerint csinálja az ember. Az sem megy, ha nincs meg a feltétel és nem képes rá, de minden áron csinálja. Ha te minden áron csinálod, ez problémákat okozhat az életed és művelési állapotod számára. Ez nem megy.

A tanítvány kérdez: A Dáfá-tanítványok Törökországból üdvözlük Önt. Mikor szeretné Ön meglátogatni Törökországot? Mit tart Ön (Mi a véleménye Önnek) Törökországról?

Mester: Minden nép főteste a világon a Dáfá miatt jött, ezért én egy népet sem szeretnék hátrahagyni a Dáfá széleskörű terjesztésénél, ezért mondtam én nektek, hogy ti az igaz körülményeket kellene tisztázzátok. A Dáfá-tanítványok a különböző területeken pontosan jól kellene csinálják azokat a dolgokat, amiket csinálniuk kellene. Az élőlények rátok várnak.

Ami azt illeti, mikor látogatom meg Törökországot, ha alkalom adódik, biztosan oda fogok menni. (taps) A jövőben a világ minden sarkát meg fogom látogatni, (erőteljes taps) hiszen én minden emberrel kell törődjek, akit ti megmentettetek az igaz körülmények tisztázásán keresztül. (taps)

A tanítvány kérdez: A tanítvány látta, hogy némely művelőtársak gyakrabban játsszák a gonosz rendőr szerepét a kínzási jelenetek bemutatásánál, úgyhogy a démoni vonások náluk erősebbek lettek mint korábban. Ennek valami köze van ehhez? (mind nevetnek)

Mester: Nem. Ez a saját képzelet. (mosolyog) Miután visszament az ember, tanulja a Fát, és újólag

beállítja magát, akkor ez többé már nem probléma.

A tanítvány kérdez: A Dáfá-tanítványok egy része újabban egy művészeti központot, vagyis egy művészeti iskolát nyitott az emberi társadalom számára. Én szeretném a Mestert egy útmutatásra kérni. Azon körülmény alatt, hogy nagyon sok Dáfá-projekt létezik és a pénzügyi eszközök szűkösek, hogyan játszhatnánk mi egy korrekt, helyes szerepet a Fá-helyreigazítás előtt az embervilágban?

Mester: Úgy gondolom, hogy a Dáfá-tanítványok egy céget vagy egy iskolát alapítanak, ez mind a normális szociális tevékenységekhez tartozik. Egyfelől ezáltal meg lehet oldani a saját létfenntartás problémáját, egyidejűleg ez munkalehetőségeket biztosíthat a gyakorlótársak számára. Másfelől ezeken a szociális tevékenységeken keresztül kapcsolatot is fel lehet venni néhány hétköznapi emberrel, talán ők is is húzhatnak hasznot ebből.

Hogyan lehet egy helyes szerepet játszani a Fá-helyreigazítás előtt az embervilágban? Ezt a lehetőségeket szerint csinálhatjátok. Egy művészeti iskola azonban más mint más foglalkozások, hivatások. Egy művészeti iskolában az oktatásban lehet az embereket a Zhen, Shan, Ren-re tanítani, hogy jó emberek legyenek. Azután a kulturális bemutatókon, előadásokon is részt vehetnek, amiket Dáfá-tanítványok szerveznek, hogy a világi emberek lássák a Dáfá-tanítványok kisugárzásának másik oldalát. Ők kellene lássák, hogy az a párt és az a démoni fővezér gonosz vagy hogy a Dáfá-tanítványok jók. Lehet mondani, hogy ez egy nagyon jó dolog. Az újévi gálának a célja a kínaiak számára az NTDTV-ben abban rejlik, hogy még több kínait érjenek el, hogy még több kínaival létesítsenek összeköttetést, azért hogy tisztázzák az igaz körülményeket és hogy ezáltal könnyebben mentse meg őket. Ha az előadások a kulturális bemutatóknál nem jók, senki sem akarja megnézni őket, akkor nem lehet elérni az összes élőlény megmentésének a célját. Ha jól adták elő őket, el lehet érni ezt a célt, legalábbis van egy áthidaló hatása. Ha ezzel valóban sikere van, akkor részt lehet venni egy gálán. Ezek mind jó dolgok.

A tanítvány kérdez: Léteznek tanulók, akik már egy nagyon hosszú ideje művelték magukat, bár ők is felismerték a Fá-igazolás fontosságát, viszont még mindig nem haladnak előre olyan szorgalmasan. Hogyan segíthetnének nekik?

Mester: Nem létezik csodaszer. Mindenki szilárdan kell művelje magát, úgy lehet csupán a művelésen keresztül megemelkedni. Azoknál, akik nem haladnak szorgalmasan előre, megnézhetitek egyszer, hol rejlenek a csomók. Ha nincs helyes megértése azon dolgok számára, amiket a Dáfá-tanítványok kellene csináljanak, akkor biztosan létezik egy ok – mire fektet ő most leginkább hangsúlyt? Mindazonáltal ő egy tanuló, így át kellene vegyük érte a felelősséget és beszélünk vele. Ha egy hétköznapi emberről van szó, akkor nem is kell ezt a fáradságot vegyétek magatoknak. Mindegy mire fektetnek hangsúlyt a hétköznapi emberek. Ha egy ember nem akarja művelni magát, nem is avatkozunk bele. Mihelyt valaki műveli magát, ha ő nem tudja tartani a lépést, egy veszélyes helyzetben található a gonosz általi üldözés közben, ezért ti át kell vegyétek a felelősséget érte.

A tanítvány kérdez: A Dáfá-tanítványok által kiadott újság egy beszámolót tett közé „Kilenc kommentár Kína XX-Pártjáról“, ez nagyon jó. Viszont aggódom, hogy a hétköznapi emberek, akik nem tudnak bennünket megérteni, azt fogják mondani, hogy politizálunk.

Mester: Azt nem fogják. Mindenki tudja, hogy az XX-Párt üldözi a Fálun Gong-ot. Mi csupán megmondjuk nekik, miért üldözi a Fálun Gong-ot. Ugyanakkor azt is meg akarjuk mondani nekik, mi a célja az üldözéssel. Miért akarja a Kínai KP üldözni a Fálun Gong-ot? Milyen konfliktusok léteznek a Fálun Gong és a Kínai KP között? Így mi el kell magyarázzuk (nekünk tisztáznunk kell), mi az XX-Párt és miért van a Zhen, Shan, Ren ellen. De ami a művelést illeti, miközben az ember személyesen tisztázza az igazságot, ilyen dolog nem lesz belekeverve. A médiákban leleplezni a Dáfá-tanítványok üldözését a Kínai KP által, ennek egy nagyon fontos összefüggése van az összes élőlény megmentésével. A Fálun Gong üldözésénél az elnyomás az XX-Párt neve alatt folyik, az üldözés közben szintén nagyon sok embernek lett ártva a méreg által. Hogy megmentjük ezeket az embereket, kell hagyjuk az embereket, hogy világosan megismerjék.

A Minghui honlap nem számolt be erről, mert a beszámolóit nagyon közel állnak a Dáfá-műveléshez, és amiatt ez a beszámoló nincs súlypontként tekintve. Ha a médiákban tudósítanak erről, szintén azon vagyunk, hogy megmentjük az összes élőlényt.

Ami azt illeti, ki fog a jövőben Kínában a kormányruárdnál lenni, bárki akar a kormányruárdnál lenni, az

lehet a kormányrúdnál. Ennek semmi köze hozzánk. Hogy ő jó vagy rossz, ez mind az emberek dolga. Mi művelők vagyunk. Ha te nem üldöztél volna bennünket, mi sem kellett volna téged leleplezzünk. Ha már van bátorsága, hogy rosszat tegyen, hogyhogy nincs akkor többé bátorsága, hogy elviselje ezért a következményeket?

Tanítvány: Az igaz körülmények tisztázása miatt Manhattanben és az újévi gála számára való munka miatt, újabban nagyon sok tanuló, aki a „Fang Guangming“ programjában vesz részt, foglalkozik a fent említett két projekttel, és emiatt még programot sem csinálnak a „Fang Guanming“ számára.

Mester: Ehhez viszont nem szólhat semmit a Mester, hiszen ez a ti saját koordinálásotok, összeegyeztetésetek dolga. Ezek mind fontosak. A „Fang Guangming“ minden filmjét megnéztem, és egyetlen egy filmet sem szalasztottam el. (taps) Innen eredően mindegyik terület fontos, ti nem kellene ezt vagy azt elhanyagoljátok. Tulajdonképpen láttam, hogy ti mindannyian valóban nagyon elfoglaltak vagytok, egy valaki több projekttel is foglalkozik. Az jobb, hogy ti hangoljátok össze ezt. A konkrét dolgokhoz a Mester legszívesebben nem szeretne hozzászólni.

A tanítvány kérdez: (fordítás) Ha a Dáfá teremtette a nagy mennyboltozatot, hogyhogy létezhet még a mai becstelen, helytelen dolog, úgyhogy a Mester kell jöjjön, hogy helyreigazítsa a nagy mennyboltozatot? A tanítványok Hamiltonból, Új-Zéland, üdvözlük a Mestert.

Mester: Köszönöm nektek. A világegyetem korábbi tulajdonságai a világegyetem ciklikus változásaihoz vezettek. Milyen tulajdonságok ezek? Ezek a „keletkezés, fennállás, romlás, megsemmisülés és üresség“. Ez a korábbi világegyetem volt. A világegyetem nagyon nagy. Ha egy kis területen vagy egy résznél romlás és megsemmisülés lép fel, fel lesznek robbantva. A felrobbantás után egyszerűen üres. Ha létre is jött az üresség, az alapanyagok (szubsztanciák) még mindig léteznek. Az istenségek újra fel fogják használni ezeket az elhalt alapanyagokat, hogy újjól megteremtsék annak a szintnek egy világegyetemet. Ez az állapot rendkívül hasonló az anyagcseréhez az emberi testben. Ha egy még nagyobb területen bukkantak fel problémák, ez a még nagyobb terület szintén fel lesz robbantva, azután megint új élőlényeket fognak létrehozni. Egy ember sem fogja azt hinni, hogy az anyagcseréjének valami köze van a könnyőreletességhez vagy könnyörtelenséghez. A még magasabb istenségek a világegyetemben a keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisülés ezen fajtáját úgy értelmezik, mint ahogyan az emberek értik meg az anyagcserét. Ennél nem létezik a könnyőreletesség vagy könnyörtelenség kérdése. A világegyetem él. Ha a sejtek többé nincsenek rendben ennek a szervezetnek valamelyik helyén, ki lesznek selejtezve és újjakkal helyettesítve. Így mutatkozik ez meg az embereknél is – megszületni (születés), megöregedni (öregedés), betegség és halál.

Ebben a tekintetben a jövő világegyetemben változások fognak adódni. Mihelyt megromlott, tökéletesítve lesz és úgy megújítva, hogy megint jó lesz. Ez éppen a különbség a régi világegyetemhez [viszonyítva]. (taps)

A jövő élőlények mindannyian a többiekért vannak ott (önzetlenek) és a korábbi élőlények egoisták, önzők voltak. (taps) Némely élőlények nem törődnek más élőlényekkel a személyes előnyeik miatt. Ez szintén megmutatkozott az embervilágban a legapróbb részletekig. Némely világi emberek minden lehetséges úton és módon tudnak másoknak ártani, csak hogy teret csináljanak maguknak, ők soha nincsenek tekintettel másokra. Ezen egoizmus által némelyek nagyon gonoszul, rosszindulatúan viselkednek. Némely emberek kizárólag másokat akarnak bosszantani, ki nem állhatják a többieket. Senki sem adott nekik egy ilyen jogot. Nem szabad ilyenek legyetek. Az összes ember, aki a Dáfá szerint műveli magát, nem szabad ilyen legyen.

Tanítvány: Köszönöm a Mesternek a könnyőreletes megmentést. Kérem segítsen nekünk megtudni, hogyan segíthetnénk az igaz körülmények tisztázásánál azokkal a képességekkel, amiket az emberi társadalomban szereztünk meg.

Mester: Gondolom, minden Dáfá-tanítvány azon van, hogy a képességeivel megmentse az élőlényeket és igazolja a Fát. Hogy most a Dáfá-tanítványok médiákat állítanak elő, honlapokat csinálnak, vagy rádió- és televízióadásokat készítenek, a cél csak egy, nevezetesen tisztázni az igaz körülményeket. Most a médiákat a társadalomban mind megvette a Kínai KP, vagyis a démoni fővezér rosszindulatú gazfickóbandája vásárolta meg. Egyik sem tudósít az üldözésről, akkor a Dáfá-tanítványok kell együttműködjenek egymással, mivel egyáltalán nem megy másként, hogy elvégezzék ezt a munkát. Ez azt is jelenti, hogy ti mindannyian ezt magatoktól csináljátok. Egyetlen egy munka sincs konkrétan a

Mester vezetése alatt végezve. A Mester legfeljebb helybenhagyta, amit csináltatok vagy, ha a Mester úgy találja, hogy nektek csinálnotok kellene valamit, úgy én megmondhatom azt. Ha arról van szó, mit kellene mindegyikötök csináljon, azt nem szabad a Mester olyan konkrétan megmondja. Hiszen mihelyt a Mester megmondta, a többiek is úgy fognak gondolkozni: A Mester mondta, én ezt kellene csináljam. Akkor te nem csinálsz semmi mást többé és nem is törödsz többé más dolgokkal. Ha rád szükség van más munkáknál, fog lenni egy kifogásod: A Mester mondta, hogy én ezt kell csináljam. (mosolyog) Így én még ragaszkodást adtam volna neked, ez nem megy, ezért sok dolog saját magatok által kell legyen megcsinálva. Csupán ha saját maga alapozza meg az ember a hatalmas erényt, akkor csodálatos az.

A tanítvány kérdez: Ha némely emberek az igaz körülmények tisztázása által egyetértenek azzal, hogy az üldözés nem helyes, viszont nincs megértésük a Dáfá számára, nekünk átmenetileg szintén nincs időnk, hogy elmagyarázzuk nekik világosan, hogyan kellene mi ezzel eljárjunk? Nagy terjedelemben kellene csináljuk és előtérbe helyezni, hogy a világi emberek tudomást szerezzenek az üldözésről?

Mester: Hogy van-e megértése a Dáfá számára vagy nincs, az nem tesz semmit. Ha rossz nézetei vannak a Dáfá-ról, akkor ennek az az oka, hogy meg van érintve a gonosz mérgétől, akkor el kellene magyarázzátok neki világosan. Ha normális körülmények között tisztázod az igaz körülményeket, te csak az üldözésről beszélsz. Nem szükséges elmagyaráznod a művelés dolgait. Az nem probléma, ha az emberek nem akarják művelni magukat. Te elmeséled neki: Mi a jó emberek egy csoportja vagyunk, a Dáfá-nk arra is tanít bennünket, hogy jó emberek legyünk. Hogy aztán neked van-e megértésed erre vagy nincs, az nem tesz semmit. Nem gondolom azt, hogy neked tanulnod kell a Dáfá-t. Én pusztán azt akarom mondani neked, hogy ez az üldözés gonosz, és amit megtudtál, az mérgezett. Ez már elég. Azok, akik akarják a Fá-t tanulni, maguktól tanulják, nem lettek kényszerítve a beszállásra. Nektek feltétlenül ügyelnetek kell erre a pontra, hogy mi senkit sem erőltetünk valamire.

A tanítvány kérdez: Mi nagyon sok e-mailt küldünk a kínaiaknak. Az e-mail csoport nagyon nagy nehézségekbe ütközött, úgy technikai, mint személyes nehézségekbe is. Ennek az az oka, hogy nekünk, a fennmaradottaknak, valamilyen xinxing problémája van, vagy ez a régi erők blokádja, zárolása által lett okozva?

Mester: Nektek van egy utatok, amit járhattok. Úgy hiszem, csupán két ok létezhet. Túlságosan sok tennivaló létezik, úgyhogy munkaerőhiány van. A másik az, hogy a saját művelésünket, vagyis ezt a területet talán elhanyagoltuk, úgyhogy a hiányosság ki lett használva a gonosz által. Hiszen a Dáfá-tanítványoknak mind a három dolgot kell csinálniuk. Némelyek azt mondják: Mester, az utóbbi években, különösen 1999. július 20-a után, észrevettem, hogy az olvasásnál lassabban emelkedek. Többé nem úgy van, mint korábban, hogy minden nap egy ugrást csináltam. Nem is az a nagyon jó érzés többé, mint az ismeretek, felismerések nagyon gyors emelkedésénél. Miért is nem olyan jó hát többé az állapot az olvasásnál, mint korábban? Nem úgy van, hogy a Fá nem mutatja meg magát, hanem az az oka, hogy a követelmények magasabbak. Az úgy van, ha a Dáfá-tanítványok mind a három dolgot jól csinálták, akkor tudnak csupán megemelkedni. (taps)

Egyesek, akik korábban tanulták a Fá-t, azt mondják: Én otthon olvasok és egyszerűen nem megyek ki, hogy csináljam azokat a dolgokat, amiket a Dáfá-tanítványoknak csinálniuk kell. Én azt gondoltam: Ez az ember többé már nincs nagyon távol a téves, helytelen felismerésektől. Ha még nem jutott téves felismerésekre, akkor még elmegy. Az utóbbi években minden Dáfá-tanítvány azon van, hogy igazolja a Fá-t és hogy tisztázza az igaz körülményeket az összes lény megmentése közben. Mindegy, hogyan olvas ő otthon, egy lépést sem emelkedhet meg. Ha te nem csinálod azokat a dolgokat, amiket a Dáfá-tanítványoknak csinálniuk kell, nem csak hogy semmi emelkedésben nem lesz részed, hanem csak még lefelé fogsz süllyedni. „Dáfá-tanítvány“, „Dáfá-tanítvány“ – Mit jelent hát „Dáfá-tanítvány a Fá-helyreigazítás idején (Fá-helyreigazítás idejebeli Dáfá-tanítvány)“? Ez a legmagasabb titulus, cím a világegyetemben, ezek a legmagasabb nagyszerűséggel rendelkező élőlények. Te csak a saját megváltásodra gondolsz, megy ez? Hogyan lehetne hát egy ilyen ember „Dáfá-tanítvány“? Mit jelent „Dáfá-tanítvány a Fá-helyreigazítás idején“? Igazoltad te a Fá-t? Mikor neked a Dáfá előnyöket kínál, jössz, és mikor a Dáfá üldözve van, elbújsz és nem mersz egy jogos állásfoglalást kinyilvánítani. Te még csak olyan jó sem vagy, mint egy normál ember. Hogyan beszélhetsz még arról, hogy otthon tanulod a Fá-t? Az üldözés közben az összes élőlény meg van károsítva a méreg által, egyáltalán hogyan bújhatsz el? Miért kell tisztázzák a Dáfá-tanítványok az igaz körülményeket és megmentésük az

összes élőlényt? Mivel pontosan ez a Dáfá-tanítványok kötelessége. Amire nekem, Li Hongzhinek, szükségem van, pontosan az ilyen élőlények. A Dáfá-tanítványok pont ezen fajta művelők.

A tanítvány kérdez: Úgy tűnik, hogy a művelőtársak összességükben nem ügyelnek olyan nagyon az üldözés eltávolítására a gonosz által a gazdasági területen. Így sok művelőtárs létezik, aki már nagyon hosszú ideje rosszul fizetett állásokat fogad el. Ha részt akarnak venni a Fá-helyreigazítás tevékenységein, ők megint csak korlátozva lesznek az időbeli és pénzügyi feltételek által.

Mester: Létezik ez a probléma. Viszont néha az ember ezt saját maga okozta, vagy talán saját maga nem gondolta át minden oldalról, ami ehhez az esethez vezethet. A Fá-igazolásnál a Dáfá-tanítványok egy egyenes utat járnak, megmentenek minden élőlényt, így a pénzügyi feltételek és minden más terület meg kell feleljenek. Ha egyes területeken nincs jól csinálva, a hiányosság ki lehet használva a gonosz által. Minden dolognál, ameddig te jól csináltad, minden meg fog változni.

A tanítvány kérdez: Mondhatna egy pár szót azoknak a tanítványoknak, akik zenedarabok komponálásával [zeneszerzéssel] foglalkoznak? Mi nem csináltuk olyan jól, mint azok a tanítványok, akik festők.

Mester: Nem arról van szó, hogy a festők része (csoportja) összehasonlítva a zenészek részével (csoportjával) jobb vagy sem. (mind nevetnek) Csak a saját emelkedésben és a szinteknél léteznek különbségek. A Dáfá-tanítványoknak, akik zenedarabok komponálásával foglalkoznak, az igaz körülmények tisztázása mellett még egy speciális kötelezettsége is van a zenedarabok komponálására. Hogy élőlényeket mentsenek meg, a Dáfá-tanítványok szereztek (komponáltak) egy pár dalt, bezárólag azokkal a dalokkal, amik a gálán lettek énekelve. Ezek mind maguk a Dáfá-tanítványok által lettek komponálva, ez igazán nagyszerű. Ugyanazon a napon, amikor én magyaráztam a Fát azoknak a Dáfá-tanítványoknak, akik képzőművészettel foglalkoznak, azoknak a Dáfá-tanítványoknak az ülésén is részt vettem, akik zenedarabokat komponálnak és előadóművészettel foglalkoznak (színpadi művészetet hoznak létre). Ott is magyaráztam a Fát. Akkoriban ez nem lett felvéve, ha később van idő, akkor még egyszer megnézzük. (taps)

Tanítvány: Sok művelőtárs nem ügyel a külső hagyományra, illemre, mint a megjelenés, a beszédmód (beszédstílus) és a viselkedés.

Mester: Hadd magyarázzunk el egyszer valamit kiegészítésképpen. Ami az embereket illeti, úgy különböző istenségeknek a történelemben különböző véleményeik vannak a különböző emberek külső formájáról, külalakjáról (megjelenéséről). Tudjátok, hogy korábban léteztek egyes Taó-művelők, akik nem fektettek olyan nagy hangsúlyt a kinézetükre. Legalábbis azok a taók, akik az embervilágban művelték magukat, különösen a kis művelési iskolákban, ők még kevesebb hangsúlyt fektettek a kinézetre, külsőre és valamivel slamposabbak (elhanyagoltabbak) voltak, nem ápolták a külsejüket. Léteznek még egyedi kivételek, akik szándékosan egy piszkos környezetben művelték magukat. Miért csinálták ők ezt így? Úgy találták, ha egy művelő hangsúlyt fektet a ruházatra és felszerelésre, az ragaszkodás, jobb, hogyha kötetlen az ember. Azonkívül, milyen jelenséget látott ő? Hiszen korábban mindig a mellék-összellelem művelte magát. A művelésnél ők felfedeztek egy dolgot, nevezetesen minden, amit a testén viselt az ember, a művelés hosszú időszaka után energiát kapott. Ami itt rossznak volt tekintve, az a készre (sikeresen) művelődött mellék-összellelem által ott jó dolognak volt tekintve. Hiszen az ebben a dimenzióban levő anyagok megváltoznak ennek az embernek a művelésével, egyre több energiát kapnak. Ha az energia gyarapodik, akkor egy energiából álló varázsszerszökegként testesül meg ott. Ha ott földdel (sárral) tele látja az ember a testet, az egy kincsekkel teli test, vagyis pompás dolgoknak egy gyűjteménye. Viszont amit az embervilágnak ezen az oldalán lát az ember, az piszok, ami befedi az egész fejet és az egész testet. Tetőtől talpig mocskos az ember, a test nagyon sok földdel (sárral) van beborítva. Idővel a gyakorlás folytán ez a föld és a piszkos dolgok energia által meg lesznek erősítve, akkor ilyenek fognak lenni. Amiket a mellék-összellelem magával visz, azok mind jó dolgok. Ők látták ezt, így szándékosan nem gondozták magukat.

Egy másik szemszögből elmagyarázva, hiszen ti ismeritek a nyugati társadalmat, nagyon nagy hangsúly van fektetve a külső illendőségre. Mivel nem rendelkeznek a művelés kultúrájával, nincs elképzelésük egy ilyen dologról. A buddhizmusban való művelésnél meg van mondva, hogy mindene a művelőnek a Buddha által van kifejlesztve. Amilyen gyümölcshelyzetet ad valakinek a Buddha, akkor pont ez a gyümölcshelyzete. Ami meg kell legyen az embernek, megvan; ami nem kell meglegyen, nem is fog rendelkezni vele. Ebben a pontban ez ugyanaz mint a nyugati istenségeknél.

Természetesen a Dáfá más mint minden korábbi művelés.

A hatvanas évek előtt – különösen a nyugati tanulók, ti mindannyian emlékeztek még – a férfiak akkoriban mind úriemberszerűek voltak, nagyon előzékenyek voltak és ügyeltek egy jó képzettségre. A nők is nagy hangsúlyt fektettek az előkelő fellépésre, ők is ügyeltek a tudásállapokra (műveltségre) és egy jó nevelésre (a jólneveltségre). Az emberek számára ez talán valami jó [dolog], tulajdonképpen ez az istenségek számára szintén nem nagyon rossz. Viszont az emberek könnyen kifejleszthetnek erre egy gyengeséget (ragaszkodást, megszállottságot), ha meg akarják állapítani, hogy valaki jó-e vagy rossz, sőt csak a viselkedése és beszédmodora alapján ítélik meg őt. Így ők ezt az embert nemesnek találják és azt hitványnak. Nincsenek tekintettel többé ennek az embernek a lényére. Később – hiszen az emberek mind azért jöttek, hogy megkapják a Fát – mindaz a magatartás, ami akadályozhatja a művelést, el kell legyen engedve, ebben a tekintetben létezik a régi erők beavatkozása is. A régi erők ezt az ő módszereik szerint tették „a gonoszt gonosz módon megbüntetni.“ [„a gonoszt gonosszal viszonzni“] Tudjátok, miért tűnt fel a hatvanas évek után olyasmi, mint hippik és utcai művészet? Az emberek elkezdtek, hogy ne ápolják többé magukat, felléptek a hagyomány ellen, minél kötetlenebbül, szabadosabban öltözködnek, annál jobb számukra. A külső öltözet (A ruházat külső része) kisebb mint a belső (a bélés), a ruhaujjak olyan hosszúak, hogy befedik a kezeket és csak az ujjhegyek látszanak ki. A nadrág lecsüng és a nadrághajtóka a bokáig ér. Mindenesetre, minél slamposabb, elhanyagoltabb az ember, annál jobb a számára. Én mondom nektek, ez semmi esetre sem a divatirányzat egy egyszerű kérdése az emberi társadalomban. Ezt a régi erők tették. Ők „a gonoszt gonosz módon megbüntetni“ [„a gonoszt gonosszal viszonzni“] módszert alkalmazták, hogy a túlzott gyengeséget (ragaszkodást) a magas követelmény szerint kiirtsák az embereknél. Tulajdonképpen nincs abban semmi rossz, ha az emberek valamivel rendesebben öltözködnek. Viszont nem szabad egy dolgot sem túlzásba vinni. Mihelyt egy ragaszkodást (gyengeséget) fejleszt ki erre, az semmi más mint az emberi érzület elfajulása. Ez ahhoz vezethet, hogy az emberiség ebben a tekintetben szélsőségbe jut.

A kulturális forradalom előtt Kínában a kínaiak szintén nagyon tiszták, nagyon képzetek voltak, ők egy ötezer éves civilizáció történelmével rendelkeznek. Hiszen ti mindannyian tudjátok, hogy a japánok nagyon tiszták, nem igaz? Az előző évszázadokban, amelyekben még nem voltak előrehaladottak, a japánok minden nap vizet kellett forraljanak egy nagy edényben és aztán egy nagy fahordóban megfürödjenek. Még egy nagyon visszamaradott korban is ilyenek voltak. Tudjátok-e, hogy ez a Tang-dinasztia kultúrája és hogy ők pont olyanok voltak mint a Tang-dinasztia emberei? Nem úgy van, hogy az emberek a régi időkben nem voltak tiszták. Azon múlik, hogy a modern emberek nem tudják, milyenek voltak az emberek a régi korokban. Mindegyik dinasztia és mindegyik időszak emberei egyformák voltak, az emberek nem változtak meg, csak az öltözetek mások. A modern emberek visszamaradottaknak írták le a régi korok embereit, ez tulajdonképpen az evolúciós elmélet szerinti végkövetkeztetéseknek az eredménye. A kulturális forradalomban létezett „a négy régi dolog leküzdése“, ennél úgy vélték, hogy a tisztaság és a rend a „burzsoázia mentalitásához“ tartozik. Az XX-Párt egy sor alattomos beszéde szerint a „burzsoázia mentalitásának“ hívják. A nőknél le lettek vágva a copfok. Ha olyanokat láttak az utcán, akik magas sarkú cipőben jártak, lehúzták a lábukról a cipőt és levágták a sarkát. Ha jól öltözött voltál, vettek egy ollót és szétvágták a ruhát. Az XX-Párt a következőt ordibálta: „a kezek tele hegekkel (kérgesek), az egész test tele földdel (sárral) és tele forradalmi tetvekkel“. (mind nevetnek) Egy pár éven belül a kínaiak hagyományai egyszerre teljesen szét lettek rombolva.

Tulajdonképpen én tudom, hogy némely nyugati tanulók nem tudják elviselni némely kínai tanulók külsejét és állapotát. Ennek az az oka, hogy az emberek abban a társadalomban úgy vannak képezve, nevelve. Idővel ez szokássá vált, és ők nincsenek a tudatában annak, hogy a viselkedésük és a magatartásuk helytelen, oda nem illő. Természetesen, egy dolognál sem szabad túlozni. Olyannyira, mint lehetséges, meg kell felelni egy ember állapotának, nyílnak és őszintének lenni és egy tisztességes emberként megjelenni. Nem szabad túl elhanyagoltak, túl kötetlenek (fesztelenek) legyetek, túl igénytelenek és túl gondatlanok (nemtörődömök).

Tulajdonképpen a művelés szemszögéből tekintve, az ugyan mind nem zavar, hogy te ügyelsz-e a külsődre vagy sem, az nem zavar a művelésnél. A kulcs az, neked nem szabad egy területen sem ragaszkodónak lenned. A kínaiak azt mondják: Én egyszerűen kötetlen (laza) akarok lenni, minél kötetlenebb annál jobb, elhanyagoltnak lenni, milyen kényelmes is hát ez. Én ezt éppenséggel nem találok jónak. Dáfá-tanítványok jó példaképek kell legyenek mások számára, nyíltak és őszinték

legyenek emberként. Mikor én a szárazföldi Kínában szemináriumokat tartottam, hogy magyarázzam a Fát, mindig nagyon formálisan voltam öltözve. Tulajdonképpen ezt megmutattam nektek. (taps) Hiszen némelyek azon a véleményen vannak, hogy másokat jobban lehet tanítani egy személyes példán keresztül, mint szavakkal. Mi először is nem beszélünk arról, hogy ez a mondás helyes-e vagy sem. Némelyek pontosan a Mestert akarják utánozni és azt mondják: Bármit vesz fel a Mester, én is azt veszem fel. (mind nevetnek) Így valamivel jobban ügyelek a külsőmre. Ügyeljenek akkor ti is egy kicsit erre. A „kulturális forradalom“ valóban szörnyen elpusztította a kínai kultúrát. Az ötezer éves hagyományok egy pár éven belül szét lettek rombolva, ezért a kínaiak valamivel többet kellene ügyeljenek a külsejükre és a magatartásukra és a nyugati tanulók szintén nem kellene a külső alapján megítéljenek embereket. A keletről származó tanulók egy bizonyos igényt kellene felállítsanak a viselkedésükkel szemben. (taps) Semmit sem kell túlzásba vinni.

A tanítvány kérdez: A Fát-helyreigazítás idejében, hogyan kellene tekintsünk némely rossz benyomásokra, amiket a hétköznapi embereknél hagytunk hátra?

Mester: Igen, valóban. Az igaz körülmények tisztázásánál te nagyon jól magyarázod el, de ha megnéz téged az ember, olyan rosszul érzi magát, a beszédnél néha még udvariatlan szavakat használsz, akkor nem fog szavahihetőnek tartani. Innen eredően úgy van, ha az ember nem viselkedik helyesen az igaz körülmények tisztázásánál, ennek még egy rossz hatása lehet. Mindannyiótoknak ügyelnetek kellene erre.

A tanítvány kérdez: Tanítványként hogyan kellene szemléljük az argentinai eseményt?

Mester: Ami ezt a problémát illeti, úgy azt gondolom, bárki üldözte a Dáfá-tanítványokat, keressétek fel. Ha szükséges tisztázni az igaz körülményeket, akkor magyarázzátok el neki az igaz körülményeket. Ha valaki meg lett károsítva és egy bírósági eljárás kell legyen elindítva, akkor vigyétek azt bíróság elé. Ilyen esetekre már léteznek példák. Láthatjátok, hogyan kell nektek csinálnotok, akkor csináljátok pontosan úgy.

A tanítvány kérdez: Ha a gyakorlásnál gondolatban nem jutok nyugalomba, használhatom azt a módszert, mint az őszinte gondolatok kibocsátása előtti öt percben, hogy megtisztítom saját magamat?

Mester: Ha a saját gondolat nem jut nyugalomba vagy ha zavarások léteznek a gondolatokban, mindenkor lehet őszinte gondolatokat kibocsátani. Helyesen beállítani magadat vagy őszinte gondolatokat kibocsátani, erre nem létezik időkorlátozás, ezt minden időben (mindenkor) lehet csinálni. Már elmegy, ha az az érzése az embernek, hogy a gondolatok újra világosak és az őszinte gondolatok újra erősek.

A tanítvány kérdez: A három dolognál, amit a Dáfá-tanítványok csinálnak, a követelmények a kis tanítványoknál pont olyanok, mint a felnőtt Dáfá-tanítványoknál?

Mester: Ez viszont különböző. Ami az ügyességet, készséget illeti és ami azt illeti, mennyiben van figyelembe véve, megbecsülve a társadalom által, a kicsi tanítványoknál más. Még nem lehet ugyanannyit megkövetelni tőlük. A gyerekek mások, másmilyenek mint a felnőttek. Gyermek a gyerekek állapotával rendelkeznek. Ezt korábban én már többször elmagyaráztam.

Tanítvány: Ön szinte már három órát beszélt. A Mester olyan sok erőfeszítést tett (olyan sokat fáradozott). Sok tanítvány óhajtja, hogy a Mester legalább egy korty vizet igyon. (taps)

Mester: Nem tesz semmit. Gondolom, még nagyon sok cédula létezik, többé nem magyarázom azt, ami ismétlődik.

Tanítvány: Némely tanulók mondják, hogy abbahagyhatnánk egyszer már a tevékenységet a követség előtt és a tevékenységek Manhattanben fontosabbak.

Mester: Mindenütt fontos. Egy helyet sem kellene félvállról venni. (taps)

Tanítvány: Mi egy házaspár vagyunk és mindketten tanítványok, nekünk van egy kicsi fiunk, aki tíz éves. Már három éve látogatja a Minghui-iskolát, de verekszik és gyakorta hazudik. Udvariatlan is.

Mester: A gyerekek néha még egy gyermek tulajdonságaival rendelkeznek. Az emberek, akikkel kapcsolatban van, szintén befolyással lehetnek rá. Az emberiség egy nagy festékeskád (festékeverő kád). Ha valaki elmondhatja, hogy ő ebben a festékeskádban nem lett festékes, akkor ő egy istenség.

Ámbár a Dáfá-tanítványok azon vannak, hogy műveljék magukat, időnként egyszer ők is meg kell tisztítsák magukat. A gyerekeknél pontosan így van.

Azonkívül, ha a szülők valamilyen tekintetben nem csinálták rendesen, a gyerekeknél is létezhet egy megfelelő magatartás, hogy a Dáfá-tanítványoknak, vagyis a szülőknek megmutassák. Erről többé nem szükséges sokat beszéljünk, mindenekelőtt gyerekekről van szó.

Tanítvány: A koreai nyelvben egykor nagyon szívesen használták a kínai írásjeleket, de miután beléptünk az újkorba, a tendencia (irányzat) olyan, hogy csak koreai írásjelek legyenek használva. Ez egy bizonyos zavarás a Fálun Gong terjesztésére. Kérek egy világos utalást (útmutatást).

Mester: Én vissza tudok emlékezni arra, hogy korábban az ázsiai térségben, kivéve az arab országokat és Indiát, mindenütt vagy részben (fele arányban) a kínai írásjelek voltak használva, mert ott nagyon sok kínai volt. A kínaiak üzleteltek vagy még a kormányzat magas hivatalnokaként dolgoztak ott, így nagyon sok iskola is létezett a kínaiak számára. Az ázsiai térségben korábban általában a kínai volt használva, ha üzleteket kötöttek, ha a kultúráról cseréltek véleményt (kulturális cserék történtek), minden terület számára nagyon előnyös volt. Azonban a régi erők feltétlenül akadályozni akarták a világi embereket, hogy megkapják a Fá-t, egyidejűleg bizonyos nehézségi fokokat is akartak teremteni a Fá-helyreigazításom számára. Így az XX-Párttal egy nagyon rossz dolgot csináltattak.

A régi erők úgy találták, ha a kínai lesz használva, az emberek túlságosan is könnyen fogják megkapni. A te Fálun Gong-odnak is túl könnyű, hogy elterjedjen a világon mindenütt. Ha a régi erők csinálni akarnak valamit, előfordulhat, hogy nem tudják többet ellenőrzés alatt tartani. Hogy megcsinálják azokat a dolgokat, amiket csinálni akarnak, kihasználják az emberek nézeteit a nemzetekről (nacionalizmusról) és az anyaországok egy kultúráját műveltetik velük, így lett egynéhány szimbólum kitalálva. Maguk a istenségek még csak nem is tartják őket írásjeleknek. Egyszer a Kínai KP részt vett az akkori Oroszországban a KP egy nemzeti kongresszusán. A kongresszuson a Kínai KP nyíltan megmondta: Mi – a Kínai Népköztársaság – ilyen és ilyen sok kínaival rendelkezünk a délkelet-ázsiai térségben. A mennyiség nagyon nagy. Mihelyt mi egyszer egy felhívást teszünk, az országok ottan az XX-Párt országai lesznek. Tudjátok, azon a kongresszuson akkoriban nagyon sok újságíró volt. Egyszerre elterjedt ez a hír mindenütt az egész világon. Még mielőtt a kongresszusnak vége volt, az egész délkelet-ázsiai térségben kínai-ellenes beállítottságúvá kezdtek válni. Tudjátok, honnan ered ez a „kínai-ellenesség”? Innen ered. Különösen a dél-ázsiai térség országaiban, ott minden kínaiak által alapított iskola be lett zárva és minden kínai meg kellett változtassa a nevét és családnevét egy helybelire. Tilos volt a kínai nyelvet használni. Azonkívül a törvényhozásnál és az alkotmányukban sok ország elrendelte, hogy a kínai használata meg van tiltva. Ez egy nagyon nagy nehézségi fokhoz vezetett némely területeken a mostani Fá-tanulás és a Fá megkapásának a számára.

Természetesen a régi erőknek fogalmuk sem volt a Dáfá hatalmas erejéről. Nem csak az ázsiai térségben, hanem mindenütt a világon léteznek emberek, akik a Dáfá-t le tudják fordítani különböző nyelvekre, mindegy milyen nyelv az, annak nincs befolyása a Dáfá tartalmára. De ez egy nagyon nagy akadály volt az első csoport ember számára, aki a Fá-helyreigazítás idején lépett be és vált Dáfá-tanítvánnyá.

A tanítvány kérdez: Az anyagokban, amik Hongkongban vannak osztogatva, áll egy pár történet arról, hogy betegségek meg lettek gyógyítva (meggyógyultak), mert az ember csendesen mondogatta (szavalta) „Falun Dafa Hao (A Fálun Dáfá jó)”. Egyszer ez félreértésekhez vezetett a szárazföldi Kínából való turistáknál, azt gondolták, hogy mi annak csinálunk propagandát, hogy a beteg embereknek nincs szükségük gyógyszerekre, hanem csak arra, hogy csendesen mondogassák (szavalják) „Dafa Hao (A Dáfá jó)”, úgyhogy a betegségeik már eltűnhetnek és meggyógyulhatnak.

Mester: „Dafa Hao (A Dáfá jó)“-t mondogatni (szavalni) nem csak a hétköznapi emberek számára hatásos, a Dáfá-tanítványok számára is hatásos, hogy megtisztítsák a gondolataikat. Ha te a tested összes sejtjével „Dafa Hao (A Dáfá jó)“-t szavaltatsz, észre fogod venni, hogy egy megrázkódtatás létezik az egész testedben. (taps) Hiszen az, ami a szavalás által mozgásba van hozva, az a Fá, ezért van ennek ilyen nagy ereje. De gondolom, legjobb bölcsességgel tisztázni az igaz körülményeket. A szárazföldi Kínán kívüli területeken nem szükséges így csinálnotok, szintén nem szükséges ezen a módon tisztázni az igaz körülményeket. Ez a környezet nagyon laza, ti az alapelvtől fogva világosan elmagyarázhatjátok az embereknek. Mivel a környezet a szárazföldi Kínában más; mivel az emberek ott a hazugságpropaganda által különböző mértékben vannak megmérgezve, úgyhogy nekik szintén

különböző megértéseik vannak a Fálun Gong számára, azonkívül az emberek a szárazföldi Kínában rendelkeznek egy bizonyos kulturális háttérrel a csigong megértésére, úgy a normál polgárok számára a szárazföldi Kínában lehet így csinálni. A városokban és a szárazföldi Kínán kívül nem szükséges így csinálni. Hongkongban szintén nem szükséges így csinálni. Már elég, ha ti nyíltan és őszintén tisztázzátok az igaz körülményeket.

A tanítvány kérdez: A Fá terjesztése és az igaz körülmények tisztázása közben léteznek nyugati emberek, akik nagyon meg vannak hatva és a tanulóknak kekszet és gyümölcsöt stb. ajándékoznak. Szeretném – kérem – megkérdezni, illik-e (megfelelő-e), hogy mi elfogadjuk ezeket?Több megbeszélés volt, a tanulóknak erről különböző véleményeik voltak.

Mester: Ezt mérlegelni kell. Ha a világi emberek valóban teljes szívükből szeretnének ajándékozni neked valamit és te hajthatatlan maradsz és elutasítod, akkor ez valóban egy kicsit udvariatlan. Mivel ezek nem értékes tárgyak, akkor az is rendben van, ha elfogadod és köszönetet mondasz érte. De mindig az adott helyzet szerint kell cselekedni. Ha valaki nagyon, nagyon sok dolgot ajándékoz enni, akkor valóban nem lehet elfogadni. Vagyis az adott helyzetnek megfelelően cselekedjétek, vagy a pénzt is oda lehet adni neki ezért. Némely emberek ezt valóban jószívüségéből teszik, ők látják, hogy te fázol, így vesz neked egy kávé vagy valamit enni, akkor te köszönetet mondasz neki. Ha te a pénzt akarod odaadni neki, az is megy. Ha nem akarja elfogadni a pénzt, akkor szívélyesen megköszönöd neki. Ezt az adott helyzet szerint kellene kezelni.

A tanítvány kérdez: Újabban némely a hétköznapi emberek közötti médiák és televízióadások producerei a Dáfá-ról akartak adásokat készíteni, ők remélik, hogy egynéhány dokumentumot kaphatnának tőlünk történelmi jelenetekről. Szeretném megkérdezni a Mestert, hogyan járhatnánk el helyesen ezzel?

Mester: Akkor meg kell nézni, mit akar lefilmezni. Ha a felvonulásainkat és a kínzási jelenetek bemutatását akarja lefilmezni (filmre venni), akkor hagyjátok filmezni, amit akar, hiszen ezek amúgy is a nyilvánosság számára vannak. Ha viszont a speciális életeteket, vagyis hogyan tanuljátok a Fát és hogyan művelitek magatokat – ilyen dolgokat akar lefilmezni, úgy azt gondolom, akkor neki ezt inkább hagynia kellene. Miért kellene hagyja? Mivel te nem tudod, mi a szándéka és milyen mérete van ennek. Azonkívül a Fá-tanulás és művelés nagyon komoly dolgok, az szintén nem komoly, ha a hétköznapi emberek megjegyzéseinek a témájává, tárgyává válnak, ezért kell elhagyni. Az emberek is csak nehezen érthetnék meg.

Éppen arról beszéltem, ami a művelők hanyag megjelenését illeti. Még egyszer kell hangsúlyozzam, egy ragaszkodást sem kellene hagynotok feljönni. Némelyek azt gondolják: Ó, a slampos dolog, ha a piszkos dolgok jó dolgokká változhatnak át, akkor én is piszkos maradok. (mind nevetnek) Én világosan el kell magyarázzam, ennél a mellék-összellelem fogja megkapni őket! Nem kellene megtanulnotok ezeket a dolgokat. Még ha jó dolgokká is lehet változtatni őket és ha a fő-összellelem kaphatja meg ezeket, a Dáfá-nál nem ezen a módon lesz művelve. Dáfá-tanítványok, én mondom nektek, a jövőben nektek mindenetek megvan. (taps)

A tanítvány kérdez: (fordítás) Az igaz körülmények tisztázása tekintetében a családtagok között (körében) nem csináltam jól. Így én nem is meséltem nekik a tevékenységeimről a Fá-igazolásért. Tudatni akartam velük, hogy „a Fálun Dáfá jó“ és hogy nem mentem a végletekbe. Útmutatást kérek a Mestertől, hogyan magyarázhatnánk el világosan a családtagjainknak, amit tettünk? Én szintén szeretném üdvözölni a Mestert a spanyol nyelvű országok tanulóinak a nevében.

Mester: Köszönöm nektek! (taps) Tulajdonképpen a kínaiaknak ez a fajta művelése nagyon idegen a nyugati társadalom számára. Mikor elkezdtem a terjesztést, arra gondoltam: mennyire érthetik ők meg? Hogyan fogják szemlélni az emberek a társadalomban? Ámbár a kulturális különbség ahhoz vezetett, hogy a nézetek, szemléletek kifejezési módja és az istenség felé való haladásnak a felismerési módja számukra idegen, mindegyik ember tulajdonképpen csak jónak tarthatja a könyörületességet, amit egy művelőként képvisel az ember és a jóra való energiát a Dáfá-ból. Ha a Dáfá-művelés dolgáról van szó, pontosan úgy van mint az igaz körülmények tisztázásánál, lépésről lépésre magyarázza el az ember a családtagoknak. Először elmagyarázza, mi a Dáfá, később azt is meg lehet mondani, hogy ezt ő maga is tanulja. Tulajdonképpen úgy gondolom, hogy ez szintén semmi különleges. Sok esetben ezek a saját emberi érzületből fakadó gondolatok.

Magyarázzátok el egyszer nyíltan és őszintén, csupán ne magyarázzátok túl magasan. Ámbár a rokonod, úgy véled: én nem szeretnék semmit sem eltitkolni előle és mindent el akarok mesélni neki. (mind nevetnek) A Mester nem mondta, hogy hazudnod kellene. Amire gondolkod, te nem kellene túl magasan magyarázzad, különben elijesztheted. Mivel a felismerések a Fá-ról mind lépésről lépésre kell legyenek elérve. Ha te hirtelen olyan magasan magyarázol, el lesz ijesztve. Te mondhatod: Ez a Fá nagyon jó, nagyon jó hatása van egy ember egészségére, előnyös úgy egy ember testének mint a szellemének is, ahhoz vezethet, hogy az erkölcs újra megemelkedik. Ez a könyv nagyon jó. El akarod olvasni egyszer? Vagy tájékozódni, érdeklődni akarsz róla? A legfelszínesebbtől fogva magyarázzátok el. Ő tudakozódhat, érdeklődhet és elolvashatja saját maga. Mivel a Zhuán Fálun-ban a legalacsonyabb élőlények szempontjából van elmagyarázva és az emberi alapelvekkel, ezért az emberek mind felismerhetik a Fá-t a Zhuán Fálun-ból. Ha te az alacsony szintek szempontjából magyarázol, a családtagoknak semmi ellenvetésük sem lesz ellene. Ha nagyon magasan magyarázod, vagyis azonnal a kezdetén már Buddháról és még nagyobb világegyetemről beszélsz, akkor azt fogják mondani, hogy talán beteg vagy, (mind nevetnek) hiszen ők talán valóban nem fogják tudni elfogadni. Azonkívül a nyugati vallásokban „egyetlen egy Isten“-ről beszélnek. Az ő felismerésük szerint csak egy Isten létezik a világegyetemben, innen eredően ők csak nagyon nehezen fogadhatják el. Csak lépésről lépésre lehet elkezdni a felismerésekkel, úgy megy ez csupán.

A tanítvány kérdez: Üdvözlöm Önt, Mester! Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy Kínában a jövőben egységesen hagyományos (klasszikus) írásjelek lesznek-e használva. Köszönöm!

Mester: Ezen még nem gondolkodtam el. Valójában a mai hagyományos (klasszikus) írásjelek a korábbi szarmazó legrégebbi írásjelekből lettek kifejlesztve. Lépésenként a mai állapotig fejlődtek. Ezen kultúra időszakának a kezdetén először a jóslásra használt csontok (jóslócsont és teknősbékapáncél) feliratai léteztek. Aztán jött a nagy és a kis pecsétírás, azután a kancellista (hivatalnoki) írás és azután a szabályos (standard, normál) írás. A szabályos írás után alig léteztek még nagy változások. Természetesen az újkorban sok más írásfajta keletkezett, úgy mint a művészi írás, a vastag[betűs] írás és a Szong-írás stb. Hogy most a hagyományos vagy leegyszerűsített írásjelek kellene legyenek, úgy a Dáfá művelői számára már az is elég, ha most megérthetik a Fá-t. Ne törődjetez ezzel. Ez mind az emberek jövőjének egy dolga. Még ha ez olyasmi is, amit a Mester később fog elintézni, ennek semmi köze a Dáfá-tanítványokhoz. Miért szükséges a beteljesülés után még az emberek dolgaival törődni itt? Ennek egyáltalán nincs értelme. Ne törődjetez ilyen dolgokkal. Ha túl sokat töprengtez ezen, az megint egy ragaszkodás. Ami a jövő dolgát illeti, úgy azt hagyjátok meg a jövőnek.

A tanítvány kérdez: Minden dolognál az egyenes, becsületes utat kellene járjuk, olyannyira, mint lehetséges, az emberi társadalom állapotának is meg kellene feleljünk. Hogyan találhatnánk el a helyes arányt? Hogyan van például azzal, ha egy kölcsönt veszünk fel, hogy tovább fejlesszük a médiáinkat? Hogyan van a piramis eladási rendszerrel (lavinarendszerrel), amelyik nagyon vitatott a gyakorlók között Kínában és Kínán kívül.

Mester: Dáfá-tanítványok nem szabad rosszat tegyenek. A (becstelen, helytelen) piramis eladási rendszer ma nyugaton sem létezik már többé. Ez a dolog éppen arra szolgál, hogy embereket csapjon be. Szintről szintre pénz van csalással kiszedve. Minél távolabb hátul áll a sorban az ember, annál nagyobb a veszteség a résztvevők számára.

Minek foglalkoznak Dáfá-tanítványok ezzel a piramis eladási rendszerrel? Helyes-e, hogy te egész nap azon töröd a fejed, hogy mások pénzét megszerezd? Hiszen ez nem helyes. Ennél te nem csinálsz törvényes üzletet. Veszteség nélkül nincs nyereség, áruk lesznek cserélve. És mit csinálsz te ott? Ez semmi más mint azon törni a fejed, hogy mások zsebéből kihúzd a pénzt. Nektek nem szabad ilyesmit csinálnotok! Én már régen beszéltem arról, hogy nektek nem szabad egy piramis eladási rendszert sem üzemeltetnetek. Bárki is csinálja ezt, az hibázik. Aki a szárazföldi Kína Dáfá-tanítványai közt ilyesmit üzemeltet, azon van, hogy szabotálja a Dáfá-tanítványok művelési formáját. A jövőben el kell viselje az összes következményt ezért. (taps)

Én nem értek egyet azzal (nem vagyok amellezt), hogy hitelt vegyetek fel a banknál, hogy tovább fejlesszéték a médiákat. Mivel ha te egy Dáfá-tanítvánnyal médiákat csináltatsz, például cikkeket íratsz vele, úgy ő már elvégezheti a konkrét munkát. Ha viszont valamit fenntartatsz (gazdálkodatsz) vagy hirdetésekkel adatsz el vele, az nagyon nehéz, mivel ti többé nem vagytok úgy megszokva, hogy kapcsolatokat legyen az emberi társadalomhoz. Ha te egyszer hitelt vettél fel, hogyan (mivel) akarod

visszafizetni? Mégcsak hirdetést sem tudsz eladni. Ha te egy hirdetést sem tudsz eladni a médiák számára, hogyan tudsz még kölcsönt felvenni? Ha vissza akarsz fizetni, az csak hirdetés eladásán keresztül sikerülhet és az újságból való nyereség által. Én nem értek egyet azzal (nem vagyok amellel), hogy hitelt vegyetek fel. Pusztán ne csináljatok adósságot. Nem kellene adósságotok legyen.

A tanítvány kérdez: Mióta a Mester mondta, hogy többet kellene segítsünk a tanítványoknak a szárazföldi Kínában, gyakran hívtam fel a művelőtársakat a szárazföldi Kínában, akik otthon művelik magukat. De ők még mindig nem tudnak kilépni. A tanítvány nagyon aggódik miattuk, különösen ebben az időszakban, amelyikben a Fá-helyreigazítás már a végső szakaszban található. Szeretném megkérdezni a Mestert – kérem, hogyan kellene segítsék nekik.

Mester: Az ember kell segítsen a művelőtársainak. Senkit sem akar hátrahagyni, ez nem hibás. De ha ő valóban nem tud kilépni és te is már minden tőled telhetőt megtettél, akkor nézd már meg, milyen csomó van a szívében és hol fekszik az akadály. Ha megtaláltad a csomóját és akadályát, talán meg tudod oldani. Gondolom, sokan egyszerűen csak félnek. Egy istenség számára, egy művelő számára a félelem egy nagy ragaszkodás. Valóban nem megy, ha nem lesz levetve. Úgy hát csináljátok mindenkinek a helyzete szerint. Ha valóban nem megy, nem is lehet semmit csinálni. Némelyeknél egyszerűen aggódik az ember, ők ezt nem tudják értékelni. A korábbi művelőknél nem létezett ilyesmi. Hiszen ki törődött veled? Ha nem tudta megcsinálni és ő ezt nem tudta értékelni, akkor el volt intézve, egyszerűen haza lett küldve. Így volt. Az nem úgy van, hogy téged feltétlenül meg kell váltani. Csak a Dáfá-tanítványok csinálnak ilyesmit. (taps)

A tanítvány kérdez: Az utóbbi két hónapban megállapítottuk, hogy sok ember fogadta el a szórólapjainkat a középső és alsó szociális rétegekből. De a társadalom fő részének 70 százaléka még nem vett el anyagokat. Hogyan kellene ezt áttörjük? Ha mi olyan formálisan (választékosan) öltözünk mint ma, meg fog akkor változni a helyzet?

Mester: Nem ezen múlik. Ez pontosan az a probléma, amiről éppen beszéltem (amit éppen megemlítettem): A kínaiak, akik a különböző cégeknél dolgoznak, szintén meg lettek mérgezve a rosszindulatú gazfickók bandájának rágalmozó propagandájától. Nincsenek tisztában az igaz körülményekkel és segítenek a gonosznak, hogy elterjessze ott a mérget. Főként rajtuk múlik. Ha meg akarjátok oldani a problémát, ezzel kellene kezdjétek. Hiszen az amerikaiak azt gondolják, hogy ők mégis a kollégáik és szavahihetőek lennének. Meghallgatják őket, de nem tudják, hogy ezek a kínaiak is károsodtak a mérgektől.

A tanítvány kérdez: Sok ázsiai ország, amelyik közel fekszik Kínához, élt meg sok zavarást. Szeretném megkérdezni a tisztelt Mestert, hogy nyugati tanítványok mehetnek-e oda és segíthetnek-e, hogy javítsanak a helyzeten.

Mester: A tanulók ezekben az országokban alapjában véve szintén azon vannak, hogy elvégezzék ezt a munkát. Mindazonáltal egyes országok kormányzatai nagyon félnek a Kínai KP-től, ezért némely országok nagyon rosszul viselkedtek. Ha nektek van még valami más tennivalótok, akkor hagyjátok csak ezt. Ha gondold, hogy van időd, akkor odamehetsz és megpróbálhatod egyszer. Én csak azt mondhatom, hogy egyszer megpróbálhatod. Ezek az országok úgy viselkednek mint egy ember, aki nem tudja ezt megbecsülni.

Tanítvány: A Dáfá-tanítványok Ausztráliából üdvözlik a Mestert.

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

A tanítvány kérdez: Én szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: Hogyan tudnánk mi helyesen mérlegelni (megőrizni az egyensúlyt) a különböző országokban, a saját területeken végzett igaz körülmények tisztázása és a New Yorkban és Pekingben élő lakosok számára végzett igaz körülmények tisztázása között?

Mester: Mindegyik hely fontos. Bármelyik helynek is felelnek meg a körülményeid, úgy te ott csinálod.

A tanítvány kérdez: Minden Dáfá-tanítvány Szingapúrból üdvözli a Mestert. A tanítványok Indonéziából megkértek bennünket, hogy üdvözöljük Önt, ha látjuk.

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

A tanítvány kérdez: Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, hogy a konfliktusok az emberek

között pontosan olyanok-e mint a művelők között. Miért látom, hogy a művelők közötti konfliktusok még mindig nagyon nehezen oldhatóak meg? A felszínen egyetértően járnak el egymással, a hátuk mögött kölcsönösen kiegyensúlyozatlannak érzik magukat a szívükben. Mi a teendő, ha ez így megy tovább? (mind nevetnek)

Mester: Mi a teendő? (mind nevetnek) Igen, mi hát a teendő? Művelők, hogyan lehetnétek hát ilyenek? De én tudom, mindig ugyanazt mondom erre: Ámbár némely dolgok nagyon feltűnőek nála, valójában azokon a területeken, amelyeken nincsenek problémák felmutatva, már nagyon jól művelte magát. Nem lehet őt hétköznapi emberekkel összehasonlítani. Még kevésbé kellene azt hinni, hogy a konfliktusoknak ezek a fajtái tiszta (egyszerű) konfliktusok. Ezek esélyek számára, hogy megemelkedjen.

Ha ti mind barátságos viszonyban vagytok egymással és mind nagyon kedvesek lennétek egymáshoz, senki sem akar a másiknak bosszúságot okozni és mindegyik örömet hozna a másiknak, akkor az rossz lenne. (mind nevetnek) Ez valóban rossz, akkor nem művelhetné magát tovább. Egy konfliktus sem kerülne napvilágra, és ti nem támogathatnátok kölcsönösen egymást és emelkedhetnétek meg. Hiszen ez nem lenne egy művelési közösség. A legnagyobb különbség közöttünk és a hétköznapi emberek között abban rejlik, ha konfliktusok bukkannak fel, mindannyian tudunk saját magunknál utánanézni. (taps) Semmi esetre sincs úgy, hogy nem merülnek fel konfliktusok. Ha valaki egy területen nem művelte jól magát és úgy is mutatkozik meg, súrlódások, nézeteltérések és véleménykülönbségek léteznek egymás között. Akkor meg kellene nézzétek, miben rejlik a probléma. Mindenki saját magánál keresi az okot. Nem csináltam valamit jól, úgy, hogy a többiek nem értenek velem egyet? A másik is azt gondolja: Vajon a rendje és módja, ahogyan feltettem a kérdést, nincs rendben, úgy hogy a többiek nem fogadhatják el? Ha mindegyik saját magánál tud keresni, akkor az művelés. Ha te nem saját magadnál keresel, nem művelted magad. Legalábbis ebben a pontban nem művelted magad.

Valóban léteznek esetek, amelyekben a konfliktusok valamivel hosszabban tartanak. De előbb vagy utóbb fel kell ismerjék, hol rejlenek a saját problémáik. Jobb, korábban (előbb) megoldani őket, mint később. Konfliktusokkal és ragaszkodással senki sem juthat el a beteljesüléshez. (taps)

A tanítvány kérdez: A buddhizmus Indiában jött létre, de később eltűnt Indiából. Ma sok különböző kultúra és nyelv létezik Indiában. Ez ahhoz is vezetett, hogy a Dáfá-t ott csak nehezen lehet terjeszteni. Szeretném – kérem – megkérdezni, vajon ez a régi erők elrendezése-e. Kérem a tisztelt Mestert egy utalásra.

Mester: Ez ugyanaz mint Kínában. Kína olyan nagy, ott sok nyelvjárás létezik, amit más emberek nem érthetnek meg. De ha mind a mandarint, vagyis a hivatalos kínait beszélik, akkor mindannyian megérthetik. Indiában tulajdonképpen pont úgy van, ott szintén létezik egy hivatalos nyelv. Sok indiai ért még angolul is. Korábban az angolok viszonylag sokat voltak ott. Az idősebb emberek között léteznek sokan, akik tudnak beszélni angolul. Mivel India lakosságának a száma nagy és egy relatív nagy területtel rendelkezik, teljes bizonyossággal léteznek különbségek a nyelvek vonatkozásában. Gondolom, ez nem probléma a Fá megkapásához. A régi erők biztosan megpróbálják megakadályozni az embereket, hogy megkapják a Fá-t. Ha a Dáfá-tanítványok Kínában meg tudják oldani ezt a problémát, úgy Indiában is meg lehet oldani.

Miután az indiaiak (indusok) más vallásokat és másfajta hiteket tanultak, az indiaiak az újkorban nagyon erősen megváltoztak. Az indiaiak korábban szintén nagyon egyszerűek voltak. Azonkívül az indiai faj a Buddha által lett teremtve.

Az emberek a Földön különböző istenségek által lettek teremtve. Ez olyan mint némely istenségek a világegyetemben, akik a lábaikat (talpaikat) a három világgörre helyezték. Léteznek a buddhák, a taók és a különböző istenségek lábai. Az ő talpuk, tehát a legalacsonyabb részecskék, a három világgör és a földgolyó. Ezen különböző világi emberek léteznek. A különböző embereknek van egy kapcsolata, összeköttetése a különböző istenségek rendszereihez. Sákjamuni gyakran mondta, hogy a lábak piszkosak. Valójában arra gondolt, hogy itt az embereknél egy alacsony szint van. Vagyis, miután az istenségek megteremtettek egy embert, az ember egy része az istenség rendszerének, ezért kell törődjenek az istenségek az emberekkel. De a kései szakaszban az istenségek, akik embereket teremtettek, feladták a három világgört és az emberiséget a Fá-helyreigazítás miatt. Az istenségek, akik embereket teremtettek, el kell válnanak a három világgörtől. Így az emberek el vannak szigetelve. De ez az alak az emberek felszínén, nevezetesen az emberbőr, még mindig rendelkezik a különböző fajok

alakjaival. Azonban nekik nincs többé kapcsolatuk az istenségekhez ott fenn. Ez azt is jelenti, nekik többé semmi közük sincs a korábbi istenségekhez, akik embereket teremtettek. A világegyetemben a magas szintek istenségei nem-e egyik a másik után jöttek le és születtek emberként újra, hogy megkapják a Fát? Más szavakkal (kifejezve), a legtöbb emberi test olyan élőlények által van használva, akik magas körökből jöttek le, hogy emberek legyenek. Ez a ruha magasabb körök élőlényei által lett felöltve. Aki itt az emberek között tartózkodik, azt többé nem lehet istenségnek nevezni. Hiszen korábban, ha egy élőlény idejött az emberek közé, soha többé nem térhetett vissza. Ha erre a szintre jutott, akkor ennek a szintnek egy élőlénye. Ez azt is jelenti, ő pontosan egy ember. A különbség csak abban rejlik, hogy ők magas szintekről jöttek. Ha már idáig beszéltünk, nevezetesen ez azt jelenti, azok, akiket nem lehet megváltani a Dáfá-m terjesztésénél, de még nem váltak olyan rosszá, hogy ki kell legyenek selejtezve, vagyis ezek az élőlények, akik egyszer istenségek voltak, örökre emberek fognak lenni itt. Feltéve, hogy nem vétkeztek a Dáfá ellen és nem nagyon rossz emberek, akkor ez megy. A következő periódusban, amelyikben a jövő emberiség valóban kezd, ők emberek fognak lenni.

A mai emberiség szintje nem egy örökre állandó (örökkévaló) szint a világegyetemben. A három világgör a Fát-helyreigazítás számára lett teremtve. Mindegy milyen hosszú időt tudnak maguk mögött a történelemben, ezek az élőlények a Fát-helyreigazítás miatt vannak itt, mivel össze vannak kötve a Fát-helyreigazítással. Az istenségek irányították az emberiséget, hogy megteremtsék a kultúrákat, az emberiség magatartásmódját, az emberiség gondolatait és az emberiség élőlényének a szerkezetét (az emberiség biológiai szerkezetét). Ez a folyamat pontosan a történelem, ami arra szolgál, hogy végrehajtsa a Fát-helyreigazítást. A Fát-helyreigazításért létezik. A Fát-helyreigazításért lettek felcserélve állandóan a dinasztikiak. Ez azt is jelenti, az emberek tulajdonképpen nem valódi élőlények ezen a szinten. Az emberek ezen szintjének az élőlényei és a társadalom, ezek célirányosan lettek megteremtve. Ha az emberek a jelenlegi Fát-helyreigazításnál jól viselkednek, akkor az emberiségnek szerencséje van. Mivel a Dáfá egyszer itt van terjesztve. Ezen szint élőlényeinek – az embereknek – a történelme a jövőben fog valóban elkezdődni. A Dáfá fogja megteremteni az emberi életet a jövőben ezen szint számára. Más szavakkal kifejezve, a jövőben valóban fognak létezni emberek. Ez a szint a kozmikus szerkezet egyik része fog lenni örökre. Ez a szint örökre a világegyetem egy rétegéhez fog tartozni. (taps) Így azok, akik nem vétkeztek a Dáfá ellen és a Dáfá-t nem is művelték, a jövőben örökké emberek fognak lenni itt.

A mai emberiség valóban nagyon ijesztő. Korábban alig merészelt valaki idejönni. Miután idejött, a ködbe jutott. Bármilyen magas szintről is jött egy istenség, az agy mosás után semmire sem tudott emlékezni többé. Ha az embervilág ellentétes, fordított alapelveibe jutott, mindenre képes az embervilágban a személyes előnyök és az emberek érzéseinek, érzelmeinek (qing) ösztönzése alatt. Egy élőlényt itt csak tönkretenni lehet egyre tovább. Alig mentheti meg saját magát. Az emberi érzések, érzelmek mint víz testesülnek meg az embereknek ezen a szintjén. Még finomabbak, parányibbak mint annak a víznek a részecskéi, amit az emberek láthatnak. Nagyon sűrűek. Ez egy istenség, de alaktalan. Pontosan „Érzelem”-nek (qing) hívják. Ő egy istenség, aki a három világgör teremtésénél, létrehozásánál lett megteremtve. Neki pont ez a funkciója, szerepe. Itten minden élőlény, amelyiknek a teste a három világgörön belüli részecskékből van összeállítva, érzelmektől van átitatva. Ha az emberi test molekuláit a mikrokozmoszban (mikroszkopikus szinten) szemléljük, ezek nagyon nagy részecskék. A részecskék között léteznek köztes terek. Ha az emberek el vannak merülve az érzelmekben, akkor az emberi test molekulái közötti köztes terek és még a molekulákon belüli köztes terek is érzelmektől vannak átszőve, átitatva. Mintha mind vízbe lennének belemerülve. Ki állíthatja már, hogy őt nem rántják magukkal (befolyásolják) az érzelmek? Aki az érzelmekből ki tud törni, az egy istenség. (taps) Hogy te örülsz-e (vidám vagy-e) vagy sem, mi tetszik neked és mi nem, hogy te mogorva vagy-e, a kedélyedből fakadó összes reakciód, milyen tárgyakat kedvelsz, milyen hivatást szeretsz, mit eszel szívesen, mindez az érzelmekből ered.

Egy ember teste a felszínen – ámbár az élőlény magas szintről jött –, ez az emberi test a felszínen ennek a dimenzióknak a különböző gabonáival és élelmiszereivel lesz táplálva és ezáltal nőni fog. Ez a felszín, amit láttok, szintén nagyon bonyolult. Az ember rendelkezik egy igazi testtel. Természetesen, ez a Fát a jövőben el kell legyen magyarázva. Ez a három világgörön belüli Fát-hoz tartozik. Az emberi test összetétele nagyon bonyolult. Ha egy ember megszületik, az istenségek az alacsony körökben, akik az újrászületésre illetékesek, egy emberi bőrt kell adjanak az embernek. Ez az emberi bőr

kezdetben viszont nagyon kicsi, abban a térben, dimenzióban nagyon kicsinek tűnik. Ha ő még egy embrió, ennek a dimenzióknak az anyagait a szülőkön keresztül kapja meg, ezt tápláléknak nevezik. Állandóan, folyamatosan tovább lesz tágítva. A nagyratágulás folyamata a növés egy folyamata. A nagyratágulás oka abban rejlik, hogy a test állandóan tele lesz töltve ebből a dimenzióból való anyagokkal, úgyhogy ez az igazi bőr folyamatosan tovább lesz tágítva. Egy ember növekedésének a folyamata a születés után pontosan ez. Mindegy hogy az emberiség milyen élelmét eszed, a tested nőni fog. A növéseid valójában úgy van, hogy az igazi bőr a sejteken keresztül nagyobbra lesz tágítva, ami a születés után az élelem által át lesz változtatva. Az elhalálozásnál, halálnál az igazi bőr normális módon aztán félre lesz húzva. Mivel mikroszkopikusabb mint az anyagok a legkülső felszínen, úgy az istenség egyszerűen el tudja így venni, távolítani. Mihelyt az igazi bőr el van véve, a felszínes test elkezdi rothadni. Feloszlik, mert ezen dimenzió földjének az anyagaiból van összeállítva. Vissza fog térni a földre, emiatt fog itt elrothadni.

Én már a három világgörön belüli Fát magyarázom. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) A felszínen levő emberként ezt szívesen szeretné hallani, ennek azonban semmi haszna a magas szinteken való művelés számára. Vagyis ez azt jelenti, amit éppen elmagyaráztam, tulajdonképpen az, hogy a magasabb körökből való élőlények viselik ezt a ruhát – az emberi bőrt –, nevezetesen ezt az emberi testet a felszínen. Mivel egy ember felszínes alakja korábban az istenségek által lett teremtve, korábban mindig volt egy kapcsolata azzal az istenséggel, innen eredően rendelkezik alapjában véve annak az istenségnek az alakjával, nagyjából és egészében véve ők ugyanolyanok (egyformák). Embereknek lehet különböző alakjuk (külsőjük), de összességükben az istenségek alapalakjával (alapkülsőjével) rendelkeznek. Különböző istenségek tehát különböző embereket teremtettek. Mivel elkezdődött a Fá-helyreigazítás ideje, ők mindannyian feladták az embereket. Némelyik azt mondja: én valamelyik nép tagja vagyok. Valójában az istenségek szemében te nem tartozol egy néphez sem. A felszínes tested rendelkezik csupán még annak a népnek az alakjával, de a valódi Te nem rendelkezik vele. Könnyen lehetséges, hogy te egy másik néptől származol, sok élőlény jön a mennyből.

Ha az istenségek embereket teremtenek, nem a mennyben csinálják, hanem a földön. Ez azt jelenti, ők a föld anyagaiból teremtették őket. Az „Ószövetség”-ben létezik ugyan ez a kijelentés: Jehova földből teremtette az embereket. Valójában a molekulák a világegyetemben levő legalacsonyabb réteg legfelszínesebb részecskéihez tartoznak, vagyis, az istenségeknek a szemében a részecskéknek ez a rétege a föld, ez pontosan sár és föld. Hiszen az ő anyagaik a kozmikus anyagoknak az esszenciája, minél tovább megy lefelé a világegyetemben, annál alacsonyabb lesz a szint és annál nagyobbak és nagyobbak az anyagoknak a részecskéi, tehát annál rosszabbak, és az ő meglátásuk szerint piszkosabbak is. Innen eredően a menny és a föld az ő szemükben nem ugyanaz, mint ahogyan azt az emberek gondolják. Ha az emberek azt mondják, hogy a mennybe jutott, úgy valójában te csak a molekulák között mentél magasabbra és távolabb. Te még nem hagytad el a molekuláris réteg dimenzióját, ezért nem vagy valóban a mennyben. A menny, amire az istenségek gondolnak, mikroszkopikus részecskékből áll, az csupán az igazi menny.

A tudósok azt mondják: Hol léteznek hát istenségek? A mennyet (eget) mi már láttuk a teleszkóppal. Hol léteznek hát istenségek? Ez viszont nem az igazi menny (ég), hanem csak az emberi fogalom, felfogás szerinti ég. Ez nem az igazi menny, amire az élőlények gondolnak a világegyetemben. A föld szintén nem felel meg a valódi föld teljes fogalmának. Ha az emberek a Földet szemlélik: Ó, ez a földgolyó, ez a mi földünk (talajunk), mi a földgolyón állunk, a Föld kerek. Az istenségek azt mondják viszont, hogy nem kerek. Hogyhogy nem kerek? Hiszen mi tisztábban látjuk mint az istenségek. Gondoljatok csak bele, az istenségek a molekulákat tartják a földnek a talajon (földfelszínen). Ezen réteg dimenziójának az anyagai nem molekulákból állnak? A levegő, amit mi az emberi szemmel nem láthatunk, nem molekulákból áll? A levegőben még az anyagok milliárdjai léteznek, amelyek hasonlóak a levegőhöz és megtöltik a három világgöröt. Csak azon múlik, hogy a szemek nem láthatják a molekulákat valamint a még kisebb részecskéket, mindazonáltal ők mindent átszönek, beborítanak ebben a dimenzióban. Az emberiség pusztán el van temetve a részecskébe illetve a még kisebb részecskehalmozatokba. A molekulákból összeállított anyagok az embervilág felszínes formájában különböző formákkal rendelkeznek, némelyek istenségek által lettek teremtve, némelyek emberek által lettek felépítve. Ami emberek által van felépítve, az például ez az épület, némelyek istenségek által lettek teremtve: víz, kövek, föld, levegő, fém, növények, állatok, emberek és a csillagok is az égen és a földgolyó. Az emberek csak azon a dimenzióon belül értik meg a világot, amelyik a részecskéknek ezen

rétegeből van összeállítva. Ők csak ebben a nagyon szűk dimenzióban értik meg a világegyetemet. A menny (ég) és a föld, amire az emberek gondolnak, nem az igazi menny (ég) és nem az igazi föld. A földgolyó éppúgy mint a levegő molekulákból áll. Az istenségek szemében ez mind föld. Az ezen részecskerétegből összeállított dimenzió önmagában a föld a mikrokozmoszban (mikroszkopikus szinten), míg a még mikroszkopikusabb részecskékből összeállított szintek csupán az igazi menny (ég).

Éppen elmagyaráztam, hogy az indiaiak (indusok) egy buddha által lettek teremtve. A gesztusaik és viselkedési módjuk nagyon hasonló ahhoz, mint amilyen a Buddháé, korábban még hasonlóbbak voltak. Az újkor társadalmában néhány dolog meg lett kavarva a fajok által. Az arabok és a kínaiak mind nagyon közel laknak Indiához, az indiaiak nagy része az újkorban szintén félvér. A korábbi indiaiak nagyon tiszták voltak. Nézd csak meg, mikor az indiaiak előadják a néptáncukat, a kézmozdulataik és testtartásuk nagyon hasonlóak a Buddha gesztusaihoz, kézmozdulataikhoz és testtartásaihoz. Nagyon hasonlóknak találom őket. (taps)

Tanítvány: Újabban [Oroszországban] létezett néhány terrorista támadás turistákra, sok ember aztán semmi többet nem akar hallani a rettenetes üldözésről a szárazföldi Kínában.

Mester: Ez is egyfajta zavarás. Nem tesz semmit. Tisztázzátok az igaz körülményeket úgy, ahogyan meg kell legyen. Tulajdonképpen egyszerűen csak zavarni akar [a gonosz]. Ne zavartassátok magatokat tőle, csináljátok tovább, amit csinálnotok kell, mint mindig. Átmenetileg nehéz, de a nehézség nem fog sokáig tartani.

A tanítvány kérdez: Ami az írásjelek megváltoztatását illeti, ez csak a Dáfá-könyvekre korlátozódik? Hiszen a médiáknál...

Mester: Ha azokról a cikkekről van szó, amiket a hétköznapi emberek számára írsz, ott nem szükséges megváltoztatnod a jeleket. Az nem megy, ha a hétköznapi emberek nem érthetik meg őket. Most a hétköznapi emberek dolga nincs beleértve.

Tanítvány: Nekem van egy rossz gondolati karmám. Én mindegyre elvettem, elutasítottam és megpróbálom szintén, hogy újra és újra eltávolítsam. De már nagyon hosszú ideje tart és nekem még mindig nem sikerült, hogy eltávolítsam. Azzal is tisztában vagyok, hogy ez nem az Énem (nem önmagam).

Mester: Ha nagyon rossz, akkor távolítsd el. Néha lehet használni egy másik módszert és a hatás is nagyon jó. Nem mindig kell egy radikális cselekvési mód legyen. Te bocsáthatsz ki egy ilyen gondolatot: A világegyetemben éppen a Fá van helyreigazítva. Azoknak, akik nem zavarják a Fá-igazolásonkat, egy megfelelő elrendezést ajánlhatok, úgyhogy ti a jövő élőlényekévé váltok. Bárki is szeretne egy könnyőreletes megoldásban részesülni, elhagy most engem és a körülöttem levő környezetben várakozik. Ha viszont valóban nem vagy képes arra (nem vagy abban a helyzetben), hogy elhagyjál engem, úgy semmiféle hatást ne gyakorolj rám és semmilyen módon ne zavarj. Ha később eljuthatok a beteljesüléshez, egy könnyőreletes megoldásban foglak részesíteni benneteket. Azokat, akik teljesen rosszak és még mindig zavarnak és a mérce szerint nem is lehet többé megtartani őket, csak eltávolítani lehet. Még ha én nem is távolítalak el benneteket, a kozmikus Fá nem engedheti meg, hogy megtartson titeket. Ha te egy ilyen gondolatot bocsátsz ki, ez már rendkívül könnyőreletes, jószívű a nagyon alacsony élőlények számára. Szintén könnyebb lesz azokat eltávolítani, akik még egyre zavarnak.

A Fá-helyreigazításnak a világegyetemben megvannak a mércéi. Ha így cselekszel, többé senki sem szólhat ez ellen semmit. Az alapelvek nagyon egyszerűek, azok, akik el kell legyenek távolítva, el is lesznek távolítva. Sok alacsony (alantas) dolgot teljesen el lehet távolítani, alapjában [véve] ez egyáltalán nem probléma. Mindazonáltal ha így cselekszik az ember, többé egy élőlény sem szólhat ez ellen semmit. Azoknak, akik még mindig rosszat tesznek, többé szintén nincs semmi érvük emellett. Úgy fog lenni, ahogyan lennie kell. (taps)

Tanítvány: Az Ön Fá-magyarázatainak a fordítási eljárása közben némely tanulók azon a véleményen vannak, hogy az eredeti szöveg szerint szóról szóra kellene lefordítani, mások viszont azon a véleményen vannak, hogy a mindenkorin idegen nyelv nyelvhasználatának megfelelően kellene lefordítani őket.

Mester: Gondolom, szóról szóra lefordítani, az megy néhány ázsiai nyelvnél. Különösképpen a

nyugati nyelveknél nem olyan egyszerű ez a fordításnál. Az már megy, ha a legfelszínebb jelentést hasonló szavakkal visszaadja. Az már megy, ha az eredeti jelentésnek, olyannyira mint lehetséges, megfelel. A fordításnál valóban gyakran merülnek fel ilyen kérdések. Az már megy, ha a fordítás olyannyira mint lehetséges megközelíti a felszínes jelentést.

Van még egy dolog. Némelyek jónak találják, ha köznyelvre fordítják. Például angolul, ott létezik egy könyv, ami teljesen köznyelvre lett lefordítva. Némelyek mondják, hogy ezt könnyű megérteni. Természetesen nincs ebben semmi rossz (ez nem rossz). Mindazonáltal a legjobbnak azt találom, ha a szabvány-nyelvtanhoz igazodik és olyannyira mint lehetséges az eredeti jelentésnek megfelelően fordít. Azok, akik angolt tanultak vagy nyelvtudományt tanulmányoztak, talán nem tudják elfogadni a nagyon dialektikus (nyelvjárászerű, tájnyelvi) köznyelvet. Ha viszont te a szabvány-nyelvtanhoz igazodsz, úgy mindenki tanulhatja és olvashatja. Ne aggódjatok amiatt, hogy nem értheti meg az ember. Nincsen már nekünk olyan sok angolul beszélő tanulónk? Nem értették-e meg mindannyian? Ez nem probléma.

Mivel ti még a Fá-konferenciánál vagytok, és én olyan sok időt vettem igénybe, ez hát bizonyára nem megy. (taps) (Jelezve van, hogy megy.) Sok üdvözet van.

Tanítvány: Minden Dáfá-tanítvány Spanyolországból, Ausztriából, Magyarországról, Portugáliából, Vietnamból, Indonéziából, Új-Zélandról, Franciaországból, Japánból, Hollandiából, Belgiumból, Németországból, Olaszországból, Angliából, Ausztráliából, Lettországból, Írországból, Szingapúrból, New York területéről, Skóciából, Laoszból, Iránból, Oroszországból, Indiából, Csehországból és Dél-Afrikából üdvözlí a Mestert!

Mester: Köszönöm nektek mind! (taps) Itt vannak még üdvözetek a szárazföldi Kínából.

Tanítvány: Minden Dáfá-tanítvány Guangdong-ból, Jiangmen-ből, Henan-ból, Zhengzhou-ból, Xuzhou-ból, Pingdingshan-ból, Xian-ból, Hainan-ból, Wenchang-ból, Tangshan-ból, Jiamusi-ból, a Shangdong-i Heze-ből, Harbin-ból, Hunan-ból, Huaihua-ból, Shandong-ból, Gaotang-ból, a Hebei-i Pingxiang-ból, Xinxiang-ból, Sanhe Yanjiao-ból, Tianjin-ből, a pekingi Egyetemről, a Tsinghua Egyetemről, a Kínai Tudományos Akadémiáról, a Shandong-i Jinan-ból, Shijiazhuang-ból, a Hunan-i Leiyang-ból, Nanchang-ból, Hongdou-ból, Zhejiang-ból, Fuyang-ból, Ningbo-ból, Qiqihar-ból, Hubei-ből, Hongkongból, Sanghaiból, Guangzhou-ból, Liaoning-ből, Shanhaiguan-ból, Shandong-ból, Guangxi-ből, Shenyang-ból, Hefei-ből, Dandong-ból, Yanji-ből, Dalian-ból, Zhanjiang-ból, Guizhou-ból, Chongqing-ből, Chengdu-ból, Wuhan-ból, Jinzhou-ból, Yunnan-ból, Makaóból, Zhuhai-ból, Lanzhou-ból, Hebei-ből, Jilin-ből üdvözlí a Mestert!

Mester: Köszönöm nektek mind! (taps) Mivel nagyon sok cédula van, ha mindet el fogom olvasni, akkor én egyedül igénybe fogom venni a Fá-konferencia egész idejét (időtartamát). (taps) (Ez azt jelenti, az van kívánva, hogy tovább beszéljen) Úgy olyan sokat olvasok el, amennyit lehetséges. (taps)

A tanítvány kérdez: Mi szeretnénk létrehozni egy alapítványt a Dáfá-tanítványok árvái számára, tanácsot kérünk a Mestertől.

Mester: Ezek mind jó dolgok, ezt csinálhatjátok. Én már egész idő alatt töprengtem ezen. Miután a Dáfá-tanítványok halálra lettek üldözve, a gyermekeiknek nincs többé otthonuk, vagy gondozásba vannak adva valakihez. Az nem megy, ha nem törődök velük. Úgy azt gondolom, állítsatok össze egy névlistát róluk, aztán próbáljuk meg, hogy hozzuk ki őket. (taps) Gondozásba vesszük és felneveljük őket, iskolákat is alapíthatunk számukra. (taps)

A tanítvány kérdez: A probléma, amibe ütköztem: Hogyan tudhatom, melyik projekt fontosabb és még jobban kellene legyen eltervezve?

Mester: Ez viszont a te dolgod. (mind nevetnek) Ez túl konkrét, ne a Mestert kérdezd.

A tanítvány kérdez: Van egy tanuló, akinek pár évvel ezelőtt szellemi betegség rohamai voltak és kórházban volt kezelve. Az utóbbi években azonban nem volt visszaesése. Most részt vesz a Fá-helyreigazítás munkájában. Kellene javasoljuk neki, hogy olyan keveset lépjen fel a nyilvánosság előtt, mint lehetséges, és inkább a háttérben végezze többet a munkát?

Mester: Ez egy jó javaslat. Ha némely tanulók nem tudnak jól uralkodni magukon és a Fá tanulása előtt szellemi betegek voltak, otthon művelhetik magukat. Mikor akkoriban a Fá-t terjesztettem, mindig mondtam, nem kell hagyni a szellemi betegeket, hogy részt vegyenek a szemináriumokon,

tanfolyamokon. Ha tanulsz, törődhetek veled. Ha otthon is tanul az ember, én megváltok mindenkit. Viszont nem volt szabad részt vegyenek a szemináriumokon. A Dáfá-tanítványok művelési környezete biztosítva, szavatolva kell legyen és nem szabad legyen megzavarva. Innen eredően nem engedtem meg a súlyos betegeknek és szellemi betegeknek, hogy belépjenek a szemináriumterembe. A tanulók a szellemi megbetegedés egy anamnéziájával (orvosi előtörténetével), tehetnek valamit a háttérben, a munkát az igaz körülmények tisztázására végezhetik valamivel kevesebbet vagy egyáltalán nem végezhetik.

Tanítvány: A Dáfá-ban meg van követelve, kívánva a tanulóktól, hogy gyilkosság és gyújtogatás tekintetében az ember nem kell megindíthatatlan maradjon. A tanulók a szárazföldi Kínában éppen az életüket veszítik el, én valóban nem tudok többé otthon maradni és várni, a Mennyei Béke terére akarok menni és megmondani az embereknek: „Falun Dafa Hao”, a Dáfá megmentette az életemet.

Mester: Most ott még nagyon rosszindulatú, gonosz. Ti nem nézhetitek egyszerűen a tanulók üldözését a szárazföldi Kínában, de azt sem akarom, hogy üldözve legyetek. Több fáradságot vegyetek magatoknak az igaz körülmények tisztázásánál, hogy megállítsátok az üldözést. Amire Mesterként elsősorban gondolok, az a te biztonságod. (taps)

A tanítvány kérdez: Miközben művészeti alkotásokat hozunk létre, hogyan találhatjuk meg és egyensúlyozhatjuk ki a helyes mértéket azon művészet számára, ami a mai emberiség által el lehet fogadva és annak a művészetnek, amivel a jövő kell rendelkezzen? Mi azon vagyunk, hogy megteremtsük az új művészetet?

Mester: A Dáfá-tanítványok által rendezett gála lehetőleg még őszintébb és még jobb kellene legyen. Ami a művészi alkotások létrehozásánál van ábrázolva, megjelenítve, csak a téma egy kérdése. A kulcs, hogy a nézők el tudják-e fogadni vagy sem, a művészeti színvonalon múlik.

A tanítvány kérdez: Én nagyon könnyen jutok egy levert állapotba. Úgy találom, hogy a legnagyobb szenvedés az életben a magányosság, a család biztonsága, oltalmazása nélkül. Nagyon nehéznek találom számomra, hogy megszabaduljak a magányosságnak ettől az árnyékától. Hogyan kellene megértssem ezt a problémát? Ez a történelem előtti karmából ered? Vagy ezek azok a tényezők, amiket el kellene távolítsak a művelésnél?

Mester: Ha karma vagy egy zavarás, akkor távolítsd el. Egy élőlényként – miért nem létezik most többé az elragadtatottság, amivel kezdetben rendelkezél, mikor megkaptad a Dáfá-t, és a büszkeség arra, hogy megkaptad a Dáfá-t valamint az érzés, hogy te megkaptad azt, amit mások nem kaphatnak meg? Nincs többé szorgalmas előrehaladás, nem igaz? Még ha az igaz körülmények tisztázása miatt is nincs többé idő, hogy érzékeld önmagadat, ennek is az az oka, hogy a Dáfá-munkát és az összes élőlény megmentésére való munkát végzed. Miért érzed magad magányosnak? Ha te az élőlényeket mented meg és csinálod a dolgokat, amiket Dáfá-tanítványok kell csináljanak, semmi esetre sem fog ez az érzésed lenni. Hogyan lehetne az embernek egy ilyen érzése a Fá-tanulás és a szorgalmas előrehaladás közben? Ha alábbhagyott, csupán akkor van ideje és kedve az embernek, hogy érezze a hétköznapi embereknek ezeket az érzéseit. Nem úgy van? (taps)

A tanítvány kérdez: Az utóbbi időben egy gyakorlótárs mindig támogatott pénzügyileg, ezért nekem lehetséges, hogy New Yorkban maradjak és több dolgot, illetve több Dáfá-munkát végezzek. Én nem egészen találom helyesnek, hogy segítséget fogadjak el másoktól. Én kérdem, kérem, a Mestert, hogy helyes-e a felismerésem?

Mester: Én is úgy találom, mindegyik Dáfá-tanítvány azon van, hogy adjon (áldozatot hozzon), az ember maga is azon van, hogy adjon (áldozatot hozzon) és tisztázza az igaz körülményeket. Ha támogatást kap az ember mások adománya által, ez akkor nem azt jelenti, hogy egy feltétellel teszi? Ha mások nem adnak semmit neked, akkor nem csinálod többé? Ha valamit elveszünk másoktól, nem érezzük, hogy tartozunk nekik valamivel? Lehetünk-e nyugodtak? De léteznek különleges esetek is, ezért ezt nem lehet abszolút így mondani. Ha a tanulók, akiknek van egy cégük, valamivel többet áldoztak, hogy más tanulók valamilyen projektjét támogassák, azt meg lehet érteni. De normális körülmények között ezt nem találom rendben levőnek. Ámbár az igaz körülmények tisztázására való munkát végzi az ember, ennek ellenére nem találom rendben levőnek. Ha elérheti az ember, hogy hosszadalmasan, hosszabb ideig itt maradjon, akkor kellene munkát találjon és a szabadidejében végezze ezt, az szintén megy. Minden esetre a pénzügyi problémát végül is saját maga kellene

megoldja az ember. A létfenntartását nem mások támogatásán keresztül kellene biztosítania, az nem megy.

Én a Fá-alapelvek szempontjából magyarázom el itt. Valójában az istenségek nagy (tágra nyílt) szemekkel néznek benneteket, ezért nem kellene így cselekedni. Ha valóban nem képes rá (nincs abban a helyzetben), akkor otthonról végezze a Dáfá-tanítványok más munkáját. Amire én gondoltam, az az, hogy azok, akik képesek rá, tisztázhatják itt az igaz körülményeket. Aki viszont nem képes rá (nincs abban a helyzetben), vissza kell térjen a lakóhelyére (szülőföldjére) és ott végezze az igaz körülmények tisztázására való munkát, az ugyanaz.

A tanítvány kérdez: Elmagyarázhatná-e – kérem – egyszer a külföldi kínaiak károsodását a külföldi XX honlap mérgén keresztül, ami a Jiang-ördögnek van alárendelve?

Mester: Nem éri meg, hogy ilyen dolgokról beszéljünk a Fá-konferenciánkon. Bármilyen utat is jár egy élőlény, el kell viselje a következményt érte. Bármilyen útra is térnek ezek az emberek, az az ő saját döntésük. Ha te világossá is tetted a számukra, ennek ellenére vissza kell fizessék, amivel tartoztak. Mindegy mit tett az ember, vissza kell fizesse. Az abszolút nem megy, ha nem fizeti vissza. De hány ember lett megkárosítva az általuk terjesztett mérgen keresztül? Ezek a bűnök és a karma olyan nagyok mint a hegyek és az ég, úgyhogy többé nem egyenlíthetik ki őket. Túlságosan sok élőlény van, amelyik meg van károsítva a mérgük által. Ha tehát a médiák rosszat tettek, a bűn erre nagy, ezt én a Dáfá elleni szabotázs dolgaira vonatkoztatom.

A tanítvány kérdez: Hogyan segíthetnek a tanítványok Lengyelországból a tanítványoknak a szárazföldi Kínában? A Dáfá-tanítványok Lengyelországból üdvözlnek a Mestert!

Mester: Köszönöm nektek! (taps) A Dáfá-tanítványok Lengyelországból – gondolom, mindenhol lehet végezni a munkát az igaz körülmények tisztázására. Ha van ideje, más területeken is lehet csinálni, ez mind nem probléma, ez szintén egy segítség a tanulók számára a szárazföldi Kínában. Most a szárazföldi Kínán kívüli tanulók elértek, megteremtettek néhány körülményt, feltételt, ez erősen gátolta ott [Kínában] a gonoszt. Egyidejűleg segítenek az ottani tanulóknak felismerni, milyen fontos, hogy kilépjenek. Ezt mind lehet csinálni. Ha nektek más lehetőségeitek vannak, az is megy.

Ha viszont arról van szó, hogy pénzt utaljatok át nekik, akkor azt ne tegyétek. A pénz nem fog mindig az ő kezükbe jutni, és ők szintén azon vannak, hogy műveljék magukat. Ha sok pénzüket van, akkor feljön az emberi szív, ez megint csak ragaszkodásokat hívhat elő. Ők a gonosz környezetben tartózkodnak, némely területeken ez valóban nagyon kemény, de amíg jól csinálják, törődik velük a Mester. A saját útjaikat ők maguk kellene járják. A Mester ezt mind mérlegelni fogja. Ezek a dolgok nem kellene lényeges problémák legyenek.

A tanítvány kérdez: Némely tanulók a Fá-t nem igazán értették meg a Fá szempontjából, mikor megkapták a Fá-t. Nem állítanak fel szigorú elvárásokat önmagukkal szemben, úgyhogy az új tanulók a környezetükben zavarva vannak a negatív viselkedési módjuktól és többé nem akarják tovább művelni magukat. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy ők meg lehetnek-e mentve? A tanulók, akik zavarták őket, jóvá tudják tenni az általuk okozott károkat?

Mester: Ha egy tanuló miatt egy másikat nem lehet megváltani, akkor az egy nagyon komoly probléma. Egy művelőként, te csak megmenthetsz élőlényeket és nem szabad tönkretegyed őket. Az embervilágban te egy istenséggé művelheted magad, és az embervilágban te tönkre is teheted az embereket, ezek egyforma nagyságrendű dolgok, innen eredően nem szabad alábecsülni ezt a problémát. Ha arról van szó, mivel tartoztál te a művelés előtt, az már le van választva, az egy másik dolog. Ha viszont te a művelés közben tettél valamit, az viszont egy nagy és komoly dolog. Ha te valóban hozzájárultál ahhoz, hogy valaki tönkre van téve és többé nem lehet megváltani, úgyhogy az életét még a jövőben sem lehet többé megtartani, egyedül ez a dolog már ahhoz vezethet, hogy te soha többé nem válhatsz egy istenséggé, olyan komoly ez. Innen eredően semmi esetre sem szabad ilyen dolgokat csinálni.

Természetesen még lehet különbséget tenni, hogy ezt szándékosan vagy anélkül tette. De mi nem az összes élőlényért jöttünk? A negatív befolyás általi veszteség nagyon komolyan veendő. Hol marad hát abban a pillanatban az őszinte gondolatod, hogy megmentésél minden élőlényt? Hogyhogy nem voltál tekintettel arra, hogyan érzik magukat mások? Nem egy ortodox, igaz Fá-ban művelitek magatokat egy jóra való megvilágosulttá, aki mindenekelőtt másokért van itt és aki a cselekedeteinél először másokra

gondol? Ha neked konfliktusaid vannak másokkal, az új tanulók befolyásolva lesznek, miért csinálod ezt akkor az új tanulók jelenlétében? Talán fontosabbnak tartod saját magadat és semmi tekintettel sem vagy másokra? Ámbár látszólag nem szándékosan teszed, valójában nem üldözted-e el az új tanulókat?

Sok dolognál kellene vigyázni. Ha nem csinálta jól az ember, újra jóvá kellene tegye. Nem kellene egyszerűen azt gondolni: ezek csupán új tanulók és a Fá-terjesztésünk által szálltak be, ha most többé nem akarják tanulni, elmehetnek megint. Neked nem szabad a dolgot ezen a módon szemlélni. Tudod, a te Fá-terjesztésed csak egy előfeltételt teremt meg, hogy őt akarja-e vagy sem, arról a Mester dönt. Ha ő olyan valaki, aki valóban a Mester által lett idevezetve és te elüldözted őt, akkor az nem egy kis dolog. Azonkívül, mihelyt egy ember Dáfá-t tanult, már a Dáfá-tanítványokhoz tartozik. Sok dolog lesz megtéve számára. Sok dolog lett már megtéve számára. Ha viszont ő aztán nem tanulja többé, tudjátok-e, milyen következményei vannak ennek később?

A tanítvány kérdez: Ha nem létezett volna üldözés a régi erők által, hogyan nézne ki akkor a művelési út, amit Ön eredetileg elrendezett számunkra?

Mester: Az idő már megváltozott. Minek kérdez az ember még erről?

A tanítvány kérdez: Az őszinte gondolatainkon és őszinte cselekedeteinken keresztül véget vethetünk-e ennek az üldözésnek még az embervilágban történő Fá-helyreigazítás előtt?

Mester: Dáfá-tanítványok, ti ténylegesen együttműködtetek a Fá-helyreigazításnál az őszinte gondolataitokon és őszinte cselekedeteiteken keresztül, úgyhogy ez az üldözés már a végéhez közeledik. (taps) Gondoljatok csak bele, most ezek a gonoszok már nagyon féken tartják (türtöztetik) magukat. Ha viszont te nem lettél volna erős és nem csináltad volna jól, hogyan lehetett volna, hogy féken tartsa magát veled szemben? Még ha némely tanulók le is lettek tartóztatva, a gonosz nem is merészeli többé, hogy olyan erősen üldözze őket. Miért? Ennek nem az az oka, hogy attól tart, hogy a Dáfá-tanítványok később törvényszék elé fogják vinni? Nem úgy van, hogy a gonosz tettesek, akik a Dáfá-tanítványokat üldözték, később mindenképpen meg lesznek találva, még ha a világ végére is menekülnének? Ha a Dáfá-tanítványok ebben az üldözésben a némasáig lettek volna verve vagy többé mind nem lennének láthatóak, miért szükséges még félnie a gonosznak? Akkor hát gátlástalan lenne. Amit ti ma csináltatok, megijesztheti és gátolhatja a gonoszt. Ez ahhoz vezethet, hogy a gonosz nagy mennyiségben lesz lecsökkentve és gátolva, úgyhogy a gonosz fél és nem tudja kivitelezni többé az üldözést. A végén ez a rosszindulatú üldözés szükségszerűen a végét fogja járni. Ez pontosan az, amit a Dáfá-tanítványok elértek az embervilágban történő Fá-helyreigazítás előtt. Nagyszerű.

A tanítvány kérdez: Egyes tanulók nem vesznek részt a közös Fá-tanuláson és a közös gyakorlatokon. Létezik veszély ezen tanulók számára? Hogyan segíthetnénk nekik, hogy legyűrjék a félelmet?

Mester: Gondolom, ha új tanulókról van szó, nem kellene elsiessétek, ők csinálhatják lépésről lépésre. Mindazonáltal lehetőleg tanácsolni, ajánlani kellene nekik a közös Fá-tanulást. Mivel a Fá-tanulás környezete nélkülözhetetlen az emelkedésük számára és egy támogatást nyújt nektek, ez szükséges. Miért csináltattam veletek akkoriban így? Mivel ennek a Fá-nak a művelési formája által is meg van határozva, hogy ez így kell legyen csinálva. Miért kellett a korábbi embereknek feltétlenül elhagyni az otthonukat, hogy műveljék magukat? Ők láttak egy dolgot: Mihelyt ezek az emberek visszatértek az embervilágba és újra érintkezésbe kerültek a hétköznapi emberekkel, pontosan olyanok lettek volna mint a hétköznapi emberek és nem tudtak volna többé szorgalmasan előrehaladni. Azonkívül náluk is csak a mellék-összellelem művelte magát, úgy hagyták őket, hogy a templomba menjenek és együtt maradjanak. A művelők között létezik egy kölcsönös támogatás (hatás) és egy összehasonlítás. A művelőknek mindig megvannak a saját témáik, ha egymással beszélgetnek, ezáltal egy művelési környezet lesz kialakítva.

De ha ez a környezet nem létezne, gondolatok csak bele – a mai Dáfá-tanítványoknál ez pontosan úgy van – mikor ti visszatértek a hétköznapi emberek társadalmába, az emberi társadalom környezetében tartózkodtok. Ha ti saját magatok nem tudjátok teljesen kihasználni az időt, akkor ez így néz ki: ha ti ma egyszer olvasni akarjátok a könyvet, akkor olvastok egy keveset, ha ti holnap lusták vagytok, akkor kevesebbet olvastok. Ezen környezet nélkül csak nagyon nehezen lehet szorgalmasan előrejutni. Mindamellét ő egy ember, aki műveli magát. Egy ember lustasága és az embervilágban minden területen létező zavarások alapján, te saját magad csak nagyon nehezen találhatod meg a különbséget. Ha viszont ehhez még hozzájön az, hogy az előrehaladásnál nem erőlteted meg magad és kevesebbet

olvasol és nem értesz sokat a Fá-ból, a ragaszkodásaidat egyáltalán nem láthatod (nem tudod látni) többé. Feltétlenül együtt kellene tanulnotok a Fá-t és együtt gyakorolnotok.

Most az üldözés egy időszakában tartózkodunk, különböző okok léteznek, hogy nem lehet együtt gyakorolni vagy csak ritkán. A jövőben feltétlenül közösen kell gyakorolni. A szárazföldi Kínán kívül sok hosszú éve tanuló foglalkozik a Fá igazolásának a munkájával. De a hosszú éve tanulók egy környezetet kellene teremtsenek az új tanulók számára, hogy együtt tanulhassák a Fá-t és együtt gyakorolhassanak.

A tanítvány kérdez: (fordítás) Én egy nyugati tanuló vagyok. Kérem a tisztelt Mestert, mondjon egy pár szót a nyugati tanulóknak, hogy bátorítsa őket, hogy kilépjenek. Jelenleg sok Dáfá-projekt létezik, amik angolul beszélő tanulók által kell legyenek támogatva.

Mester: Valóban helyes szorgalmasan előrejutni. Én már egyre azon gondolkodtam, a Dáfá-tanítványok által kiadott „Epoch Times” újságnak már egy nagy tekintélye van a kínaiak társadalmában. Valójában az „Epoch Times” már a világ legnagyobb médiája. Sok országot lefed és az egész USA-t. Sőt az USA kisvárosaiban is láttam. Már egy nagy területet lefed. Ehhez jön még a honlap. Mindazonáltal ez csak a kínaiak számára van, de ami a Kínán kívüli társadalom igazi főrésztét illeti, vagyis a társadalom főtestét – például az USA egy olyan társadalom, ahol angolul beszélnek, ez a főtest – meg az, ha mi nem rendelkezünk számukra egy újsággal, ami az igaz körülmények tisztázására szolgál? Ha az igaz körülmények csak szóbelileg vannak tisztázva, az nagyon korlátozott. Még ha ez meg is, lehetőleg több módszert kellene alkalmaznunk, úgy hogy az emberek még többet tudhassanak meg az igaz körülményekről. Nem jobb ez így? Így én mindig arra gondoltam, mikor lesz hát kiadva végre az általatok szerkesztett angol „Epoch Times”. Ez egy nagyon jó dolog. A többi ország számára ez pontosan így van. (taps)

A társadalom főrésze (többsége) sok médiájának vannak gazdasági kapcsolataik Kínával. Sőt, némely üzletvezetők és szerkesztők meg is lettek vásárolva a rosszindulatú gazfickóbanda által Kínában. A mai társadalomban ez az üldözés nagyon komisz. De ők szemet hunynak egy ilyen nagy dolog felett a nemzetközi társadalomban. Ez nem abnormális? Illik ez (Elfogadható ez)? Hiszen ez egy bűn! Azonban ez a gazfickóbanda egyszerűen ilyen gonosz, rosszindulatú. Ha Dáfá-tanítványok helyi médiákkal rendelkeznek, ilyen problémák talán meg lehetnek oldva. Ha ezeknek a médiáknak egy jó hatásuk kellene legyen, meg kell oldani a problémákat a finanszírozással és a munkaerővel, több munkaerőre lesz szükség. Vagyis ebből a szempontból szemlélve, a nyugati tanulók részéről felhasznált munkaerő valóban nem elegendő. Ebben a tekintetben, azok a tanulók, akik részt vesznek ebben, szintén nagyon aggódnak.

Természetesen lassanként minden jobb fog lenni. Új tanulók fognak jönni ehhez. Lesznek új tanulók, akik a Fá-t fokozatosan felismerik és együttműködnek. Minden jó fog lenni. A kínai újságnál akkoriban szintén úgy volt: kezdetben kevés munkaerő volt és később több tanuló vett részt benne, kezdetben nem tudták, később tudták; kezdetben nem ismerték ki jól magukat ezzel (ebben), de később jól kiismerték magukat; kezdetben éretlenek voltak, de később éretté váltak erre. Gondolom, ha léteznek új tanulók, akik művelni tudják magukat a Fá-ban, akkor lehet hagyni őket, hogy többet vegyenek részt ebben. Ha viszont nem tudja megérteni a dolgot a Fá szempontjából, nem kellene hagyjad együttműködni. Hiszen lehet, hogy ők sokat nem tudnak. Még nem tudják felismerni, hogy a munkát a Fá-igazolásra önszántából kell végezze az ember. Ez is az összes élőlény megmentésére szolgál. Ha mi nem csináljuk, akkor hát ki kellene csinálja?

Ha egy új művelőként nem tudja megérteni az ember a dolgot, talán még egy negatív hatás is létezhet számára, úgyhogy tönkre lesz téve. Innen eredően tekintetbe kell venni náluk ezt a pontot. Ti világossá tehetitek számára, hogy az, amit csinálunk, az összes élőlény megmentésére, az igaz körülmények tisztázására és az üldözés leleplezésére szolgál. Gondolom, mindegyik hosszú éve tanuló keresztülment egy új tanulónak a kezdeti szakaszán. Idővel ők is éretté válnak.

Tanítvány: Egy vizsgán való átjutásnál mindegyik alkalommal piszkos önző érzületeket fedezek fel. Már olyan sokáig műveltem magam és ezt még mindig nem távolítottam el alaposan. Azonban most közeledik a Fá-helyreigazítás vége.

Mester: Nem szükséges ezen aggódnod. Ezek a dolgok rétegszerűen lesznek eltávolítva, ezért kerülhetnek napvilágra. Ha ti némely dolgokat valóban nem oldhattok meg, úgy a Mester fogja

megoldani őket.

A hétköznapi emberek társadalma pontosan egy nagy festékeskád. Mihelyt alábbhagy (hanyag) az ember, befolyásolva lesz ettől, ezért állandóan művelnie kell magát, hogy ellenálljon a szennyeződésnek. Mihelyt alábbhagy (hanyag) az ember, már meg is ragadja az alkalmat. Ti művelők vagytok. Ebből az okból kifolyólag is hagyta a Mester, hogy megtartsatok egy részt, amivel művelhetitek magatokat a hétköznapi emberek között. Ez arra szolgál, hogy – olyannyira, mint lehetséges – az emberi társadalom állapotának megfelelően művelhessétek magatokat. Ha az ember nem halad szorgalmasan előre, ezek az emberi dolgok hiányosságokként lesznek kihasználva. Mindazonáltal művelőként az ember folyamatosan korrigálhatja, kijavíthatja magát a művelés közben és folyamatosan eltávolíthatja a rossz dolgokat. De talán még mindig léteznek. Azt sem kell gondolni, hogy nem művelte jól magát. Még kevésbé kellene ettől terheltté, nyomasztottá válni. Máskülönben ez egy ragaszkodássá válik. Ha ilyen dolgok jönnek fel, egyszerűen távolítsd el őket. Nyíltan és őszintén műveljétek magatokat. A saját tettek nem kellene zavarva legyenek általuk. Ha ilyen gondolatok bukkannak fel, akkor távolítsd el őket időben.

Tanítvány: Mivel a Fá-helyreigazítás ideje nagyon gyorsan halad előre, a nehézségi fok az igaz körülmények tisztázására a családtagoknak nagy. Nem tudom, hogyan kellene elkezdni, hogy tisztázzam nekik az igaz körülményeket.

Mester: Némely tanulók valóban nagyon nehéznek találják, hogy tisztázzák az igaz körülményeket a családtagoknak. Tulajdonképpen azt gondolom, legtöbbször ennek az az oka, hogy családtagoknak tekinti az ember és másképpen kezeli őket, mint más embereket (a többi embert). Arra kellene gondolj, hogy ő is egyike az élőlényeknek az embervilágban. Először is ne azon töprengj, hogy ő a rokonod. Nála is meg kellene nézned, milyen csomó van a szívében. Ha te megoldod a csomót a szívében, mindent meg lehet oldani. Ha normális módon az igaz körülményeket tisztázza az ember, először is nem arra kellene gondolni, hogy rávegye a szemben levőt a Fá-tanulásra, úgy a hatás még jobb fog lenni.

A tanítvány kérdez: Ámbár világos számomra, hogy nekünk mindnyájunknak szerencsénk van, néha viszont nem örülök. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy ez nekem az a részem, amelyik még nincs jól művelve vagy ez a karma eltávolításához tartozik. A karmának a részére gondolok.

Mester: Tulajdonképpen szintén normális, hogy nem örül az ember. Új tanulóként sok nézete van az embernek, amiket ezen a világon alakított ki. A nézeteiddel különböző megértéseid lehetnek különböző dolgok számára. Ezt jónak találod és azt nem – emberek rendelkezhetnek ilyen érzületekkel. Ez az emberi nézeteken keresztüli visszahatás, reakció. Most pedig el kezded művelni magad, az lehetetlen, hogy te egyszerre minden nézetedet elengedted. Így a nézetek visszahatása befolyásolhatja a kedélyállapotot, úgyhogy neked néha jó és néha rossz kedved van.

Ez egy körülmény a művelés folyamatában. Idővel egyre világosabban fogod felismerni a Fát. Az őszinte gondolataid egyre erősebbek lesznek. Az összes lényt is egyre könnyöretesebben fogod szemlélni. Akkor másképp fog lenni.

A tanítvány kérdez: Az új „Zhuán Fálun” ki lett adva. Mit kellene csináljunk a régi „Zhuán Fálun”-okkal, amelyekben az írásjelek még nincsenek megváltoztatva? Tovább kellene használjuk őket vagy sem?

Mester: Mindazonáltal ez végül is egy könyv, végül is a Fát – csak egy pár írásjel miatt – hiszen már elmegy, ha egyszer kijavítod. Nem úgy van? Hiszen nem szabad olyasmit csinálnunk, amit nem kellene csinálnunk, vagy?

A tanítvány kérdez: Az ötezer éves kínai kultúra a világegyetem különböző mennyei rendszereinek a kultúrái. A nyugati kultúrák akkor szintén egy hosszú történelemmel rendelkező mennyei rendszereknek a kultúrái? Van valami közük a Fát széleskörű terjesztéséhez?

Mester: A nyugati istenségek nyugati embereket teremtettek. Hogy most a keleti emberekről vagy más népekről van szó, úgy ők mindannyian különböző istenségek által lettek teremtve. Bizonyosan megvannak náluk annak a rendszernek a tulajdonságai. Ami a kultúrákat illeti, meg kellene mondani, hogy az istenségek az emberi kultúrákat teremtették meg az emberek számára, de nem a mennyei kultúrákat. Ma azt mondják, hogy Manhattanben a toronyházak ugyanolyanok mint a mennyben levők. Nem ugyanolyanok, hiszen a modern tudományból származnak. És a modern tudomány a

földönkívüliek által lett idehozva. A különböző dinasztiai kultúrái Kínában magukban hordozták a mindenkori mennyei birodalmak tulajdonságait, amelyekből az akkori emberek jöttek, hogy sorskapcsolatokat kössenek. Ami viszont itt az embereknél hátra kellett legyen hagyva, az szándékosan lett az istenségek által irányítva. Hiszen az emberi történelem alapként szolgál a Fá-helyreigazítás számára. A nyugati kultúra egy a felszínen levő kultúra, ami az emberek számára lett teremtve, avégett hogy létezésük közben a Fá-helyreigazításra várjanak.

A tanítvány kérdez: Úgy találom, hogy nagyon nehéz visszatérni a „Zhen, Shan, Ren”-hez. Kérem a Mestert útmutatásra, hogyan távolíthatom el valóban a ragaszkodást lényétől fogva?

Mester: Új tanulók nem kellene aggódjanak. A művelésnél idővel sok dolgot fogsz megérteni és felfogni. A legjobb módszer a könyveket többet olvasni. A könyveket feltétlenül ismételtelen olvasni kell. Amit a Mester mondott neked, mindenképpen jó számodra.

Nézd csak, a szárazföldi Kínában pusztán egy pár évet terjesztettem a Fá-t, és már volt százmillió ember, akik jöttek, hogy tanulják. Miután elhagytam Kínát, többé nem adtam tovább személyesen a művelési utat és nem is magyaráztam személyesen a Fá-t. Csak a tanulók azok, akik tovább terjesztik és megrendezik a kilencnapos szemináriumot. Közöttük szóbelileg van továbbadva, hogy létezik egy ilyen Fá. A régi erők általi megszorítások ellenére, ők [a régi erők] nem érték el, hogy megakadályozzák ezt. Ennek ellenére sok ember létezett, aki beszállt, hogy tanulja. Miért van ez így? Ez a Fá valóban irányíthat embereket a művelésnél. Valóban segíthet az embereknek, hogy megemelkedjenek és valóban megváltoztathatja egy élőlény állapotát. Kínában olyan komisz a gonosz általi üldözés, és a Dáfá-tanítványok a nemzetközi társadalomban szintén a gonosz általi erős nyomás alatt szenvednek. Hogyhogy elérték, hogy helyálljanak a gonosszal szemben és átjussanak, győzzenek? Ennek az az oka, hogy ők megtapasztalták ezt a Fá-t és valóban megemelkedtek ebben a Fá-ban és a művelésen keresztül. Természetesen irreális egyszerre nagyon magas felismerésekhez hozzájutni. A Fá-tanuláson keresztül fokozatosan mindent meg fogsz tudni.

Ami a ragaszkodást illeti: Ha a Mester neked ma azt mondaná, hogy te ezt vagy azt a ragaszkodást el kellene engedned, az egy kényszer lenne. Nem szívből engednéd el a ragaszkodásokat. Ha a Mester sokat mondott, huzamosan ezt nem tudnád kibírni és aztán siránkoznál ezen. Azt gondolnád: Miért kellene hát ezt úgy csináljam? Ha viszont a Fá-alapelveken keresztül felismerésre jutsz és megérted, milyen előnyök és hátrányok léteznek az életed számára, akkor ez csupán az igazi megemelkedésed és akkor valóban el is érheted (meg is csinálhatod). Minden külső gyeplő (megszorítás), ami korlátoz téged, nem a saját akaratom által van meghatározva, úgy az nem igazi emelkedés részedről. Gyeplők és kényszer sohasem változtathatnak meg embereket és emeltethetik meg őket. Anélkül a gyeplők nélkül pontosan olyan lenne, mint korábban volt. Az mind nem működik.

Tanítvány: Az 1999-es elnyomás óta a tanulók egy része, aki kijött a munkatáborból, elkezdett a buddhizmusban művelődni. Valójában ők mind félnek.

Mester: Gondolom, mindegy hová megy félelemmel, ő nem műveli magát valóban. Nem is juthat el a beteljesüléshez. A buddhizmusban látni fogja, miről van szó a buddhizmusnál. Természetesen ők nagyon rosszul cselekedtek összehasonlítva azokkal a tanulókkal, akik jól csinálták. Ő jött, mikor a Dáfá előnyöket hozott neki. Mikor a Dáfá üldözve lett, elment. Előnyöket kapott, de az üldözés-ellenzés közben nem akar állást foglalni a Dáfá mellett, nem akarja igazolni a Fá-t. Az istenségek szemében ez az élőlény a legrosszabb. Ami azt illeti, hogyan kellene rábírni a művelésre, csak a jóra lehet rábeszélni. Egy speciális módszer sem létezik. Bármit is akar egy ember, az övé a döntő szó.

A tanítvány kérdez: A Közel-Keleten állandóan háborúk törnek ki. Az embereknek ott nincs alkalmuk, hogy megkapják a Fá-t. Szeretném – kérem – megkérdezni: Hogyan terjeszthetnék a Dáfá-tanítványok a Fá-t ezen a területen?

Mester: Ez valóban nagyon nehéz. Ezt mind a régi erők csinálták.

Az amerikai kormányzat tudja, hogy ez az üldözés a Fálun Gong-tanulók ellen nagyon komolyan veendő. Az alap, amire az USA fel van építve, pontosan a hit szabadságából áll, az emberi jogokra van hangsúly fektetve. A bevándorlók első csoportja az USA-ban éppen a puritánok voltak, akik a hit szabadsága miatt jöttek erre a darab földre. A Dáfá-tanítványok üldözése közvetlenül megérintette az USA legalapvetőbb érdekeit és az alapot, amire az USA fel van építve. De miért nem törődik hát az amerikai kormányzat ezzel? Én ezt a velük szembeni elnézésből magyarázom el: A régi erők

nyugtalanságot szítanak a Közel-Keleten, úgyhogy az USA-nak nincs többé szabad keze és ereje, hogy Kínára összpontosítson és a Dáfá-tanítványok üldözésével törődjön.

Ha az amerikai kormányzat figyelme akkoriban nem lett volna elterelve a terroristáktól, úgy én azt gondolom, semmi esetre sem tűrte volna, hogy ez a fajta gonosz olyan tébolyodottan járjon el a mai társadalomban. Mivel az USA pontosan a rendfenntartó szerepét játssza a világon. Valójában ő a nemzetközi rendőrség. Miért hagyták az istenségek olyan erősnek és olyan gazdagnak lenni? Az istenségek ezen a világon pontosan ezt a szerepet játszatják vele. Az a hely, Kína, az emberiség ezen színdarabjának a fő színpada, ott kell legyen bemutatva a fő darab. Azonban a színházban rend kell uralkodjon. Az sem megy, ha zűrzavar van. Innen eredően valóban úgy van, hogy az istenségek ezt a dolgot csináltatják az USA-val. A Kínai KP mindig is „nemzetközi rendőrség”-ként szidta. Ő [az USA] pontosan a nemzetközi rendőrség. Az istenségek játszották vele ezt a szerepet. Ha az amerikai kormányzat valóban nem járt volna utána ennek a kötelezettségének és nem fejtené ki ezt a hatást, az istenségek nem hagyták volna, hogy olyan erős és gazdag legyen. Az nem úgy van, hogy az amerikaiak különlegesen kellene legyenek kezelve, ennek pusztán az az oka, hogy az istenségek így rendezték el számukra. (mosolyog)

Tanítvány: Némely Dáfá-tanítványoknak a környezetemben, valamint nekem is újabban gyermekük született. Úgy találjuk, hogy többé nincs olyan sok időnk az igaz körülmények tisztázására mint korábban. Egy kicsit aggódunk.

Mester: Gondolom, ez nem probléma. Sok Dáfá-tanítvány létezik, akinek gyereke van. Ha a gyermek még nagyon kicsi, többet lehet gondozni, ez nem tesz semmit. Ha van idő, végzed a munkát, ha nincs idő, akkor az is megy, ha egy kevés munkát végzel támogatásként. Várj, míg a gyermek nem függ annyira tőled, aztán újra többet csinálhatsz, az szintén nem probléma.

Tanítvány: (fordítás) Mikor kínzási jeleneteket adtunk elő, naponta nagyon sok hétköznapi ember ment el többször előttiünk. Ámbár ők már elfogadták az információs anyagokat az igaz körülményekről, némely kínai gyakorlótársak még egyre információs anyagokat nyomtak a kezükbe az igaz körülményekről.

Mester: Talán ki lettek cserélve a tanulók, és ők nem tudták, hogy ezek az emberek már elvették az információs anyagokat, így még egyszer ugyanazokat az anyagokat adták nekik. Erre figyelnetek kell. Egy hosszú idő után egymásközt már kiismeri magát az ember, ő már ismeri az igaz körülményeket. Ha te újra ugyanazokat az anyagokat nyomod a kezébe, amiket már adtál neki, az tulajdonképpen az erőforrások pazarlása. Ne tekintsd ezt egy olyan feladatnak mint a hétköznapi emberekénél – az ember kiadja az anyagokat a kezéből, ezzel el van intézve. Te azon vagy, hogy minden élőlényt megmentsél. Hiszen máskülönben minek vagy itt?

A tanítvány kérdez: Georgia állam szenátusa Atlantában azon van, hogy elősegítse a kínai konzulátus építését. Ennek az az oka, hogy még nem vetettünk be elég erőt, hogy tisztázzuk az igaz körülményeket vagy ez a régi erők egy zavarása?

Mester: Építhet, amit akar. Nem tesz semmit. Hogy egy konzulátust építenek vagy sem, ennek szintén semmi köze hozzánk. Ki tudja, kihez tartozik később ez a konzulátus. (mind nevetnek) Na igen, mi nem törődünk a hétköznapi emberek dolgaival, mi pusztán művelők vagyunk. Nézzétek csak meg magatoknak, hogyan néz ki manapság Kína! Ezúttal a Kínai KP valóban egy vulkán kráterén helyezkedik el és az összeomlás előtt áll. A felszínen minden ragyogóan néz ki, de már gyógyíthatatlanul beteg. A ruhák a felszínen elég pompásak, belül már minden rothadt.

A tanítvány kérdez: Milyen szakaszban található a Fá-helyreigazítás helyzete New Yorkban?

Mester: Nem létezik egy szakasz sem. Csak az igaz körülmények tisztázásáról van szó. Arról van szó, hogy hagyjuk az embereket tisztába jönni evvel és hogy tudósítsuk, informáljuk az embereket az igaz körülményekről. Tulajdonképpen a Fá-helyreigazítás állapotát egy egészként akarod tudni. Valójában az igaz körülmények tisztázásának ezen a módján keresztül azok az emberek, akik megtudták, megismerték az igaz körülményeket, leginkább New York-i lakosok. Több mint a fele ezek az emberek. Ők nagyon gyorsan tisztában lettek ezzel. Csak egy kicsi rész ebből olyan ember, aki New Yorkban dolgozik és nem ott lakik. Ilyen a mostani helyzet.

A tanítvány kérdez: A biztonság miatt bizonyos dolgokat titokban kell tartanunk. De ha túl sokat tart meg magának az ember, ez akadályozza a tanulók megbeszélését, véleménycseréjét, úgyhogy az

odaadásuk, elkötelezettségük befolyásolva lesz. Hogyan tarthatnánk magunkat jobban a helyes mértékhez?

Mester: Művelőként, az ember mindennél, amit tesz, másokra kellene gondoljon, és még többet a Dáfá-ra. Ha mások valamit nem mondanak el neked, akkor a szívedben nem kellene mérgelednie ezen. Némely projektek nem szabad legyenek kimondva egy nagy gyűlésen. Nem kell mindegyik tudjon róla. Ha sok ember tudna róla, többé nem ügyelnek jól. Te elmeséled és én elmesélem, akkor a kínai gaffickóbanda kémei tudomást szereznek róla. Manapság egyszerűen túl messzire mennek a megfigyeléssel és a lehallgatással. Sőt, lehallgathatnak, mindegy hogy a telefon be van kapcsolva vagy sem. Biztonsági okokból, sok dolgot az élőlények megmentésére nem kellene nagy terjedelemben megbeszélgetek, mielőtt nekifogtatok. Ezzel feltétlenül tisztában kellene legyetek. Meg kellene értetek más tanulókat. Ők nem eltitkolni akarnak valamit előled, hanem nem akarnak nagy port felverni (nagy szelet kavarni). Például, egy képművelést akarunk rendezni az igaz körülmények tisztázására. De mielőtt elkezdjük, a konzulátus odatelefonál és megfenyegeti a galériát (képtárat): Legyetek elővigyázatosak, ha ti a rendelkezésükre bocsátjátok a galériát, robbanások fognak adódni nálatok. Minden lehetséges aljas tettet csinálnak. Némely dolgok valóban nem szabad legyenek nagyobb terjedelemben megbeszélve. Mindegyik tanulóknak kell legyen megértése erre.

A tanítvány kérdez: Némely tanulók nagyon sok munkát végeztek a Dáfá számára és sok energiát fektettek bele. De a munkánál gyakorta kirohannak. Ilyen emberek művelhetik magukat a beteljesülésig?

Mester: Gondolom, ennek itt még semmi köze a beteljesüléshez. Miért rohan ki az ember? Természetesen nem lehet egyszerűen csak egy kirohanás miatt már azt mondani, hogy ez az ember nem művelte jól magát. Mindazonáltal a kirohanásnak valóban lehet egy nagyon rossz hatása. Új tanulóknál ez nagyon erősen hat és szinte elijesztheti őket. Hiszen ti mindannyian azon vagytok, hogy műveljétek magatokat. Az ember az, aki műveli magát, és nem az istenség. Ezzel félreértéseket okozhatsz másoknál és ez zavarásokhoz vezethet. Ha más véleményen is vagy és nem örülsz a szívedben, ennek ellenére teljesen nyugodtan kellene ezt kimondjad. Nem úgy van, hogy mi Dáfá-tanítványok tekintettel a gonoszra még csak nem is ütünk vissza, ha megütnek és nem is szidunk vissza (szitkozódunk), ha szidnak bennünket? Nem gyakorlunk mi ennek ellenére toleranciát és nem tisztázzuk ennek ellenére türelemmel az igaz körülményeket? De miért rohansz ki hát ebben a pillanatban? Minek rohan ki egy művelő? Nem úgy van, hogy a művelők maguk között még kevésbé kellene kirohanjanak? Mindegy ki vagy te, te azon vagy, hogy műveld magad. Miért rohansz ki mindig az én tanítványaim ellen? Megengedtem én, hogy így kezeld a tanítványaimat?

Tanítvány: Túl erős ragaszkodás okán a Fá-konferencia közben sietve egy pár fényképet csináltam a Mesterről. A képek nem lettek jók. Felismertem, hogy tiszteletlen voltam a Mesterrel szemben.

Mester: Ezért mondom, hogy nem kellene fényképezgetek. Mihelyt némely tanulók meglátnak, mindig fényképet csinálnak. Nekem viszont mindegy, hogy jól nézek ki rajtuk vagy sem, ez nem tesz semmit. De miután megcsináltad a képeket, te ugyancsak rosszul érzed magad. Akkor később ügyeljete erre. Minden ilyen esetről, ha nem tudod, mit kellene csinálj a fotókkal, add ide őket nekem mind. Foglalkozok én ezzel.

Tanítvány: (Mester: Itt viszont nagyon sok szó van.) A kínai tanulók és a nyugati tanulók az információs anyagokat az igaz körülményekről különböző úton és módon osztogatják. A nyugati tanulók például odatartják a szórólapokat és némán várnak, míg az emberek hozzájuk jönnek és szórólapokat vesznek. De nagyon kevés ember létezik, aki önszántából hozzájuk jön. Ellenkezőleg, a többi tanuló, különösen a tajvaniak, mindig udvariasan, de aktívan nyújtják át másoknak a szórólapokat. Normális módon sokat osztanak szét. De mindig rendre vannak utasítva a nyugati tanulók által. Ez még gyakrabban történik meg a kínzás jelenetek bemutatásánál. Mindannyian reméljük, hogy ők aktívan tudják tisztázni az igaz körülményeket és nem kell másokra várjanak.

Mester: Gondolom, a nyugati tanulóknak bizonyosan a következő gondolataik vannak: Mi Zhen, Shan, Ren-t művelünk, és másokkal szemben udvariasnak kell lennünk. Mi a Dáfá-tanítványok Jóságát kellene képviseljük. Ők biztosan így gondolkodtak. Így ők nem mennek közvetlenül az emberekhez, hanem várnak, míg mások maguktól hozzájuk jönnek és elveszik a szórólapokat. Gondolom, a gondolataitok nem hibásak. Viszont az emberek megmentése is nagyon sürgető. A Dáfá-tanítványok hátrahagyták a családjukat és a munkájukat, sok nehézséget győztek le, avégett hogy

idejölessenek tisztázni az igaz körülményeket és megmenteni az embereket, miközben a pénzügyi feltételeik is korlátozottak. Valójában ez nem olyan egyszerű. Ha embereket mentünk meg, akkor jobb, ha valamivel aktívabban cselekszünk. Viszont udvariasnak kell lennünk.

Ha valamivel udvariasabbak vagyunk és valamivel aktívabban cselekszünk, másoknak nem is fog ellenszenvük lenni. Másfelől még információs anyagokat is adtunk nekik. Ezt jónak találok. Ha te vársz, hogy az emberek hozzád jöjjenek – lehet, hogy te gondolatban meg akarod menteni őt és hívod, hogy vegyen el információs anyagokat – de ha az emberi oldal erős, a tiszta oldal nem működik. Az emberek Manhattanben például nagyon elfoglaltak. Neki pont a pénzkereséssel járó dolog van a fejében, vagy pont arra gondol, hogy találkozzon valakivel, hogy egy sikeres üzletet kössön. Elsiet mellette. Miközben mérlegel valamit (töpreng valamin), bár az általad kibocsátott gondolat elérte a tiszta oldalát, úgyhogy az el szeretné venni az információs anyagokat, azonban az emberi oldala is nagyon erős, így elszalaszthatja ezt a lehetőséget is. Úgy azt gondolom, jobb udvariasan köszönni az embereknek és valamivel aktívabban cselekedni.

Tudom, hogy ez a cselekvési mód nagyon nehéz a nyugati tanulók számára, mivel úgy gondolják, hogy másokat zavarnak. Sajnálják másokat aktív módon zavarni. Ez nem úgy van. Te arra kell gondolj, hogy azon vagy, hogy embereket mentsél meg. Akkor ez nem probléma. (taps)

Kérdés: Manhattanben még mindig sok akadály létezik az igaz körülmények tisztázásánál a munkatársaknak a toronyházakban (felhőkarcolóknak). Hogyan tudnánk még jobban áttörni az akadályokat és vizsgákat, amelyek a régi erők által rétegről rétegre lettek elrendezve, úgy hogy minden lényt meg lehessen menteni a toronyházakban? Kérem a tisztelt Mestert...

Mester: Ha mi be akarunk menni a toronyházakba, hogy tisztázzuk az igaz körülményeket, ez ténylegesen is valóban nehéz. Hiszen mind dolgoznak. Ha ott tisztázzuk az igaz körülményeket, miközben éppen dolgoznak, akkor a főnökeik biztosan bosszankodni fognak. Ezért rossz gondolataik keletkezhetnek rólunk. Természetesen ez nem mindig van így. Ha megvannak rá a feltételek, lehet ezt csinálni. A cégek alkalmazottait normális módon három időpontban érhetitek el. Egyik, mikor munkába mennek, a másik, mikor vége a szolgálatnak, a harmadik időpont az ebédszünet. Az ebédre legtöbbször lejönnek. Ha ezt a három időpontot választjuk és célzottan beszélünk hozzájuk, a hatás talán valamivel jobb lehet.

Tanítvány: Egy pekingi Dáfá-tanítvány vagyok. Mielőtt útnak indultam, más művelőársak megkértek, hogy feltétlenül adjam át az üdvözlőlevelet a Mesternek. (Mester: Köszönöm! Köszönöm a pekingi tanulóknak.) (taps) Ámbár érzik, hogy a Mester egyfolytában velük van, ennek ellenére nagyon hiányolják a Mestert. Mihelyt a Mesterről beszélnek, feltörnek a könnyeik. Ezen a két napon részt vettem a Kínán kívüli Dáfá-tanítványok rendezvényein és nagyon meg vagyok hatódva. Ámbár mi a gonosz egy másik központjában tartózkodunk, az üldözés hosszú ideje okán sok művelőárs egy szoros sablonban húzódik meg. Nem haladnak olyan szorgalmasan előre, mint a Dáfá-tanítványok Kínán kívül. Nem is érzik a sürgősséget. Itt valóban érezhetem, hogy minden nagyon gyorsan folyik és mindegyik Dáfá-tanítvány nagyon sok erőfeszítést tesz. Észrevettem a távolságot köztünk és a Kínán kívüli Dáfá-tanítványok között. Biztosan át fogom adni, közvetíteni fogom a művelőársaknak a szárazföldi Kínában a személyes megérzésemet Manhattanból és a New York-i Fák-konferencia benyomásteljes, hatásos légkörét. Valóban gyorsítani kellene a lépteinket és megállás nélkül szorgalmasan előrehaladni. A Mester biztos lehet abban, hogy meg fogjuk csinálni. Teljes bizonyossággal meg fogjuk csinálni.

Mester: Elhiszem. (taps) Valójában a gonosz Kínában már nagyon meg lett rendítve és korlátozva, mivel a Dáfá-tanítványok Kínában és Kínán kívül így cselekedtek és olyan sok erőfeszítést tettek. Az üldözés általa már nagy mértékben vissza lett fogva. Egyidejűleg a gonosz nagy mértékben meg lett semmisítve. Ha a tanulók, akik félnek, ezen körülmények között még mindig nem lépnek elő és nem teszik ezt, akkor valóban el fogják veszíteni az esélyt. Némelyek mondják: Mi tudjuk, hogy a Mester jó és a Dáfá jó. Mi otthon tanuljuk és titokban gyakorlunk. Valójában a Dáfá azért lett továbbadva nektek, hogy minden élőlényt megmenthessetek és egy még hatalmasabb erényt alapozhassatok meg, át kell vegyétek a felelősséget az összes lényért. Hiszen már mondtam, hogy a jövő élőlények másokért vannak ott és nem a saját érdekeikért. Ebben a folyamatban pontosan ezen a módon lesztek kialakítva. Innen eredően nektek nem szabad csak saját magatokra gondolnotok. Mitől féltetek? Ettől és attól féltetek. Az igaz, hogy tekintettel a kegyetlen üldözésre én sem szeretném, hogy a tanulók üldözve

legyenek. De most a helyzet fokozatosan megváltozott. Akkor jobban kellene csináljátok. Valójában azok, akik mindig is jól csinálták, nem a kegyetlen üldözésen keresztül jutottak át?

Úgy én remélem, hogy a tanulók a szárazföldi Kínában valóban tanulnak a szárazföldi Kínán kívüli tanulóktól. Nézzétek csak meg, hogyan csinálták, hogy csökkentsek az üldözéseket a gonosz által. Nagyon kemény volt nekik. Némelyek nagyon keveset alszanak minden nap. Mindegyik sokat kell tегyen és sok projektnél működik közre. Én nem egy kisebbségről beszélek, hanem a többségről. Nekik mindnyájuknak ez nagyon kemény. Ebben a pontban, bár összehasonlítva lazább a környezetük, de a Dáfá-tanítványok számára a szorgalmas előrehaladás vonatkozásában ez ugyanaz. A nagyon nehéz környezetben te nem vagy nem jól csináltad. Ez talán a helyzetre vezethető vissza. Mára a helyzet más lett. Akkor elő kell lépjen és jól kell csinálja az ember.

A gonoszból mennyi volt akkoriban lefelé nyomva. Megtöltötte a három világgört, a levegő is telítve volt tőle. A légzésnél belelegezte az ember a hasába. Olyan sok volt. Mindenütt a gonosz volt. Mindegyik fűcsomó és mindegyik fa is a gonosztól volt irányítva. A fű megbotlaszthatott, az ágak is a fákon az arcodba csapódhattak. A fal mellett való járásnál a fal a fejednek ütődhetett. Te ezt természetesnek érzekted, de semmi sem volt természetes. Olyan rosszindulatú volt. Mára ez a gonosz már el lett távolítva. A helyzet egyre lazább lesz. Sok vidéken a gonosz már menekül, mihelyt Dáfá-tanítványokat lát. Egyáltalán nem merészel többé erre a vidékre jönni, mert a Dáfá-tanítványok ott jól csinálták. Manhattanben olyan sok Dáfá-tanítvány létezik, de miért merészel a gonosz idejönni? Ennek az az oka, hogy a régi erők tényezői idekergették a gonoszt, mint a seprésnél. A gonosz ide van seperve és itt gyűlik össze, hogy ezáltal a Dáfá-tanítványok és az istenségek eltávolíthassák. Máskülönb a gonosz ma egyáltalán nem merészelne idejönni.

Nézzétek csak meg a szárazföldi Kínát. Ha némely tanulók a mai helyzetben még mindig nem lépnek elő, valóban el fogják veszíteni az esélyt. Természetesen sok tanuló ezt nagyon jól csinálta. Mindig is csinálták. Ez valóban nagyszerű.

A tanítvány kérdez: Az őszinte gondolatok kibocsátásának vonatkozásában a konzulátus előtt különböző felismerések léteznek. Némelyek azt mondják: egy gyakorlat után az ember őszinte gondolatokat bocsát ki, úgyhogy a gonosznak nincs ideje, hogy szünetet tartson. Léteznek ennél talán jószívű gondolatok?

Mester: A gonosz, amelyik a Dáfá-tanítványokat üldözi, éppenséggel el kell legyen takarítva. Egy konkrét dolognál ti magatok kellene döntsetek.

A tanítvány tovább kérdez: Némelyek ezt úgy értették, hogy ennél emberileg gondolkozik az ember. Az őszinte gondolatok kibocsátása komoly. A Fá-alapelv szempontjából nézve, csupán akkor fogja elérni a célt az ember, ha nem törekszik. Elvégre a természetes utat kell követni. Ha az álló gyakorlatok és a meditáció után az ember mindig kibocsát egyszer [őszinte gondolatokat], akkor a saját művelés nem lesz zavarva. Zavar az, ha az öt gyakorlat számára egy pár óra szükséges?

Mester: Ne engedj semmiféle ragaszkodást létrejönni. A gyakorlatok pontosan a szabályok szerint kell legyenek csinálva. Az őszinte gondolatok kibocsátására lerögzített időpontok mellett saját magad határozhatod meg, mikor akarsz még saját magad kibocsátani. Azt gondolom, ha a gyakorlatokat akarjátok végezni, akkor pontosan csak a gyakorlatokat végezzétek. Csináljátok a gyakorlatokat úgy, ahogyan lenniük kell. Ami az őszinte gondolatok kibocsátását illeti, te minden időben és minden helyen bocsáthatsz ki. Ha nem vagy fáradt, egyszerűen kibocsátasz (küldesz). Ez nem probléma. Minden, amit te ennél elhasználtál, nagyon gyorsan kompenzálva, pótolva lesz. A gyakorlatokat igazából nem csak úgy végzitek. A gyakorlásod a mechanizmusod megerősítésére szolgál. Az, ami téged valóban megemelkedéshez visz és feltölti az energiádat, az az önműködő mechanizmus. Ti 24 órán keresztül lesztek nemesítve a művelési energia és a Fá által. Innen eredően az energia nem vesztődik el, mindegy mennyi energiát adtál le az őszinte gondolatok kibocsátásánál. Azonkívül a természetfeletti képességek visszatérhetnek saját maguk. Más dolgok is, amik el lettek használva, szintén nagyon gyorsan utána lesznek töltve, mivel a mércéd pontosan olyan magas. Hiszen megmondtam: bármilyen magas is a művelési energia, azon múlik, hogy a xinxing mércéje egy megfelelő magasságban van. Erre létezik egy mérce. Ha a mérce ilyen magas, akkor az nem megy, hogy a művelési energia ne legyen megfelelően megemelve, megnövelve. Nagyon gyorsan utána lesz töltve. Valójában nagyon egyszerű a művelési energiát megnövelni. Viszont nem egyszerű a xinxinget megemelni, ezért olyan nehéz, hogy nőjön a művelési energia. (taps)

Már minden cédulát elolvastam. (taps) A FÁ-igazolásnál, az igaz körülmények tisztázásánál és az összes élőlény megmentésénél ezekben az években a Dáfá-tanítványok valóban nagyon megerőltették magukat. Sőt, sok Dáfá-tanítvány nagyon fáradtnak érzi magát. Szintén sokan léteznek, akik mindenféle nehézségeket győztek le, hogy ezeket a dolgokat csinálják. Nem lehet azt mondani, hogy a Dáfá-tanítványok nem nagyszerűek. Ha mondom, hogy nagyszerűek vagytok, valójában csak az istenségek szavait ismétlem. Ők azok, akik nagyszerűnek tartanak benneteket. Én is mondom, hogy nagyszerűek vagytok, hiszen Mesterként természetesen a tanítványaimhoz húzok, vonzódok. Az összes lényt meg kell győzni. Akárhogyan is, bár sok nehézség és váratlan fordulat létezett a FÁ-igazolásoknál, viszont a Dáfá-tanítványok összessége egyre jobban néz ki.

A FÁ-helyreigazítás a világegyetemben teljes bizonyossággal sikerülni fog. A régi erők elrendezése szerint is, ők nem merik hagyni, hogy a FÁ-helyreigazítás félresikeredjen, meghíúsuljon. Csak az elrendezésük zavarásokat okozott a FÁ-helyreigazítás számára, úgyhogy sok dolog a FÁ-helyreigazításnál szabotálva lett. Innen eredően a régi erők tényezői szintén alaposan el kell legyenek távolítva. A Dáfá-tanítványok nem fogják örökké a FÁ-t igazolni itt az embervilágban, hiszen a FÁ-helyreigazítás ideje az embervilágban teljes bizonyossággal el fog jönni. A FÁ-helyreigazítás a világegyetemben a Dáfá által szintén hamarosan a végéhez ér. Az emberek is tudják már, hogy a világegyetem egyre messzebb távolodik a Tejútól. Vagyis, mindezek a dolgok nem csak általam vannak kimondva, szintén nem csak a Dáfá-tanítványok tudhatnak erről, hanem az emberek ezt mind szintén meg fogják lassanként tudni, tapasztalni.

Minden, amit az emberek nem hittek el, meg fog jelenni az emberek szeme előtt. Minden megoldhatatlan rejtély a történelemben napvilágra fog kerülni az embervilágban. Akkor van az az idő, amelyikben a FÁ helyreigazítja az embervilágot. Minden, amit a Dáfá-tanítványok tettek, méltó ahhoz, amit a Dáfá adott nektek a kialakításotokhoz. Az összesség szempontjából nézve lehet mondani, hogy a Dáfá-tanítványok a FÁ-igazolásnál elérték azt, amit tenniük kell és teljesítették a kötelezettségeiket, amelyeknek eleget kell tenniük. (taps) Ámbár még van egy járnivaló szakasz és még vannak elintézendő dolgok, gondolom, hogy ez mind többé nem probléma. Hiszen a legnehezebb időszak már elmúlt és már mögöttünk van a leggonoszabb időszak, a még járandó út egyre szélesebb lesz. Minden egyre világosabb lesz, ti is egyre érettebbek lesztek. Művelőként egyre inkább egy Dáfá-tanítvány higgadtságát és magatartását kellene kisugározza az ember. Amit ti a FÁ-helyreigazítás egész folyamata közben feláldoztatok, a Dáfá-tanítványoknak a jövőben újra ki lesz egyenlítve. A veszteségek is, amiket az emberiség szenvedett el az üldözésnél, meg lesznek térítve az emberek számára. (taps) A Dáfá egy jövőt fog teremteni az emberiség számára. Az emberek, akik a FÁ széleskörű terjesztése közben és a Dáfá-tanítványok üldözésének súlyos helyzete közben becsületesen, őszintén viselkedtek, boldogságot, szerencsét kell kapjanak. Ezek az emberek azt, amit emberekként csinálniuk kell, teljesítették. Így számukra a jövőben az emberiség egy igazi létkörnyezete is meg lesz teremtve.

A közelebbi jövőben minden meg fog változni. Mielőtt eljuttok a beteljesüléshez, nem szabad nyugtalanok legyetek. Csináljátok – mint mindig – azt, amit csinálnotok kell. Én mondom nektek, ha ti csak egyetlen egy gondolat által a végletekbe mentek, anélkül hogy a következményekre gondolnátok és anélkül hogy tekintettel lennétek a Dáfá-ra, [akkor] nem jártátok jól a saját utatokat. Hiszen ez az út a jövőnek lesz hátrahagyva. Ti kell kitapossátok ezt az utat. A művelés célja nem csak a saját beteljesülésekben áll, ti az összes élőlényt meg kellene mentsetek. Ti azon is vagytok, hogy segítsetek a jövőbeli élőlényeknek, hogy felépítsék a jövőt. Egy nagyon nagy felelősséget viseltek. A jövőben témérdek sokat is fogtok visszakapni. Mindegy mennyit áldoztatok fel, az nem áll helyes arányban azzal, amit a jövőben kapni fogtok. Így én remélem, hogy semmi körülmények között nem nyugtalankodtok. Hogy az emberiség most rehabilitálja-e a Dáfá-t vagy sem, hogy létezik-e egy új helyzet vagy sem, a Dáfá-tanítványok – mint mindig – meg kellene mentsetek az összes élőlényt és azt tegyétek, amit nektek tennetek kell, és ezt a beteljesülésetekig. (hosszú erőteljes taps)

A fordító megjegyzése:

1. „Fang Guangming“ [A fény ragyogása] a Fálun Dáfá film-honlapja, elérhetőség:
<http://asp.fgmtv.org/index.asp>.

2. A négy régi dolog a „régi gondolkodásmódra, régi kultúrára, régi hagyományokra és régi szokásokra” vonatkozik.

Nyilvánosságra hozva a www.minghui.de honlapon: 2005.12.02

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der internationalen Fa-Konferenz in New York 2004 (Fragen und Antworten) (Änderung am 12.12.2007)

<http://www.minghui.de/data/jingwen/0/jw71.html>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében